

BERXWEDAN

HER TÎŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 37 / Ağustos 1987 / 2.50 DM

İdil-Cehennem Deresi, Gercüş-Meval Dağları ve Şemdinli-Balkaya Dağları ARGK Gerillalarının Elinde SÖMÜRGEÇİLER BİRÇOK ALANA GİREMİYOR

BOTAN: Balkaya Dağları denetim altına alındı. Uludere basıldı. Şemdinli, Uludere, Çukurca, Eruh, Şırnak ve Pervari'de onlarca yurtsever ARGK saflarına katıldı. Şemdinli, Şırnak, Eruh, Uludere ve Pervari'de milis-çete, özel tim ve askerlerden ölü sayısı 50'yi aştı.

DERSİM: Dersim, Hozat ve Karakoçan'a saldırı düzenlendi. Birçok mıntıkada şantiye basıldı. Ağır maddi kayıp verdirildi. Zarar, 1 milyar lirayı aştı. Eylemlerde 3 hain ve 10 asker öldürüldü.

MARDİN: Cehennem Deresi ve Meval Dağlarına sömürgeci ordu birlikleri giremedi. 50'yi aşkın çete, 10'nun üzerinde ise, asker ve özel tim görevlisi öldürüldü. Şantiyelerde yakılan makinelerin zararı 10 milyarı buldu. ARGK saflarına 100'ü aşkın yeni savaşçı katıldı.

KARS: Köy toplantıları yaygın olarak sürdürülüyor. ARGK saflarına katılmalar arttı. Susuz ilçesi basıldı. Yollara kurulan barikatlarda geniş propaganda yapıldı.

BİNGÖL: Karakol baskınları devam ediyor. İşbirlikçi hainler panik içinde. 150'yi aşkın hain bölgeyi terketti. Bir o kadarı ARGK gerillalarına teslim oldu.

Savaş haberleri 2.-3.-4.-5. sayfalarda

Alman Devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Yönelik Saldırı ve Provokasyonları, Kürdistan Yurtseverlerinin Sert Protesto Eylemleri İle Kınandı

- Bonn: ERNK - Avrupa Temsilciliği basın toplantıları yaptı.
- Köln, Basel, Hannover'de binlerce Kürdistanlı yurtsever, yürüyüş ve mitinglerle, baskılara karşı kararlılıklarını sergilediler.
- Avrupa'nın birçok şehrinde yaygın işgal, yürüyüş, açlık grevi, gösteri, toplantı ve protesto eylemleri gerçekleştirildi.
- 12 Ağustos'ta Londra'da bir basın toplantısı ile başlayan açlık grevi devam ediyor.

27 Temmuz'da Köln'de Kürdistan yurtseverlerinin yasal dernek, yaymevi ve dernek yöneticilerinin evlerine karşı

geliştirilen saldırılar, daha sonra Almanya'nın Hamburg, Bonn, Duisburg, Bochum, Celle, Stuttgart vb. şehir merkezlerinde 39 dernek ve yöneticilerinin evlerine karşı düzenlenen saldırılarla devam etti.

Bu baskınlar sırasında Alman polisi, önüne gelene hakaret etti; dernek ve ev eşyalarını kırıp dağıttı. Ve Kürdistan yurtseverlerinin, Kürdistan Komiteleri vasıtasıyla faşist-sömürgeci zindanlardaki şehit, tutuklular ve aileleriyle dayanışma amacıyla topladıkları 700.000 mark ve 152 parça altını da gaspetti.

Alman devleti, her ne kadar, "yasal derneklere sızmış bir grup şehir gerillasını" *Devamı 6. sayfada*

Süresiz Açlık Grevi Eylemleri Yaygınlaştı

CEZAEVLERİNDE DİRENİŞ

Diyarbakır cezaevinde Mehmet KALKAN adlı PKK'li devrimcinin işkenede katledilmesi üzerine Haziran başlarında başlayan açlık grevi direnişleri, Kürdistan ve Türkiye'deki bütün cezaevlerini kapsadı. Sağmalcılar cezaevinde 7 devrimcinin ölüm orucu biçiminde sürdürdüğü direniş, Antep, Çanakkale, Bartın, Erzurum, Sağmalcılar, Mersin, Malatya, Bursa ve Eskişehir cezaevlerinde ise açlık grevleri biçiminde gelişti.

Devamı 5. sayfada

Kurtuluş Ordumuz ARGK ile Dayanışma Geceleri Görkemli Bir Şekilde Kutlandı

Dünyanın her tarafına dağıtılmış Kürdistan yurtsever kitlelerinin, bağımsız ve özgür geleceklarinin güven-

cesi olan ARGK'ye katılım ve destekleri yoğun bir şekilde devam etmektedir. Bu amaçla düzenlenen kampan-

ya ve gecelere yurtsever kitleler ERNK'nin çağrısına uyarak, büyük bir katılım ve desteği gerçekleştirilmektedirler.

ARGK'nin eylemleri ve gelişmesi, Türk faşist sömürgeciliği ile işbirlikçilerinin

Devamı 5. sayfada

ULUSAL KONGREYE DOĞRU

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ HAREKETİ VE KÜRDİSTAN İŞÇİ SINIFI
"ERNK örgütlenmesini her alanda kurup pekiştirmek, ertelenemez ve mutlaka başarılması gereken bir görevdir."
YAZISI ORTA SAYFADA

İdil-Cehennem Deresi, Gercüş-Meval Dağları ve Şemdinli-Balkaya Dağları ARGK Gerillalarının Elinde

SÖMÜRGEÇİLER BİRÇOK ALANA GİREMİYOR

1 AYLIK SAVAŞIN SONUCU, DÜŞMAN HER CEPHEDE KAYIP VERDİ

BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞI KURTARMAK şiarı ile başlatılan, 1987 Yaz Atılımı, bütün cephelelerde süren savaşlarla gerçekleşiyor; kurtarılacak bir parça özgür vatan toprağının uzak olmadiği, daha açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

Bahar ve özellikle de yaz aylarında gerçekleşen yoğun atılımlar, bu sloganın gerçeğe uygun olduğunu ortaya çıkardı. Birçok çevrenin yaşam hakkı bile tanımadığı ulusal kurtuluş savaşımızın böylesi bir aşamaya ulaşması, halkımızın tarihinde büyük harflerle yazılacak ve küçümsenmemesi gereken bir gelişmedir. Faşist Türk sömürgeçleri, halkımızın bu tarihsel atılımını boğmak için, 10 binin üzerinde özel timi, 25 bin "köy korucusunu" ve 200 bin kişilik ordusunu Botan ve Mardin alanına yığdı. Bütün amacı, halkımızın tarihi Med hareketine sahne olmuş bu topraklardan, yeni bir Med hareketini bütün Kürdistan'a yaymasını engellemektir. Fakat son 5 ay içerisinde yaşanan gelişmeler, yeni Med hareketinin giderek daha da kökleşmesini birlikte getirdi. Böylece sömürgeçlerin oyunları boşa çıkarılırken, Botan ve Mardin alanları savaşın birinci derece yoğunlaştığı bölgeler haline getirildi. Şimdi, bu bölgelerde birçok muntıkaya sömürgeçler gündüzleri bile girmeye cesaret edemiyorlar.

Bütün bu gelişmeler, haklı olarak, "Her şey Kürdistan'ın kurtuluşu ve bir parça özgür vatan toprağı için" sloganının etrafında daha fazla kenetlenmeye götürmektedir. Savaş tecrübesi giderek artan ARGK birlikleri, sömürgeci ordu birlikleri ile günlerce süren çatışmalar içerisinde girebilmektedir. İşte bütün bunlar, savaşın yoğunlaştığı Botan bölgesinde, bizi bir parça vatan toprağını özgürleştirmeye daha da yakınlıklaştırmaktadır. Ülkemizin bir karış toprağını özgürleştirmemiz ve burada kesin denetimimizi sağlamamız bizim daha uzun sürebilir. Ama bugün, ufak da olsa, yaşanan birçok başarı, adeta umutlarımızı kamçulamakta, özgürlük günlerinin yakın olduğunu müjdelemektedir.

Artık Kürdistan halkı da çağın özgür aileleri safına girme günlerinin yakınlığı ile savaşa daha fazla katılmaktadır. Son günlerde yaşanan gelişmeler, bunun açık bir örneğidir. Yüzlerce yurtseverin yanısıra; çok sayıda genç kız ve erkek, ARGK safına katılmak için başvurdu. ARGK birlikleri, düşmanla girdikleri bütün çatışmaları kazandı. Hemen her alanda birçok "köy korucusu" ya öldürülmekte, ya teslim olmakta ya da alanı terketmekte. Birçoğu ise, devletten kendilerini koruyamadığını belirterek, silahlarını geri vermekte. Sabotaj eylemlerinde maddi zarar, artık hesaplanamamakta.

İşte bütün bunlar, bizim yeni dönem direniş hedefimize ulaşmamızın yakın olduğunu göstermektedir.

Şemdinli, Gercüş ve İdil'de bazı muntıkalar gerillaların kontrolünde

Sömürgeci faşist Türk devletinin ordu birlikleri ile meydana gelen çatışmaların yanısıra, düşmanın bazı alanlara, özellikle de sarp, kayalık ve ormanlık dağlara giremediği görülmektedir. Operasyon amacı ile bile giremedikleri bu alanları tamamen ARGK gerillalarının kontrolüne bırakmış durumdadır.

Son günler içerisinde, faşist Türk birlikleri ile ARGK gerillaları arasında birçok alanda çatışmalar meydana geldi. Bu çatışmalarda ağır kayıplar alan sömürgeci ordu birlikleri, gecelerin yanısıra, gündüzleri bile birçok bölgeye giremeye başladılar. Bütün bu gelişmeler ise, sömürgeci birliklerin ağır bir çöküşü yaşadığını göstermektedir. Daha önceleri sadece geceleri giremedikleri birçok alana, bugün gündüz bile yaklaşmaya cesaret edemiyorlar.

Nitekim sömürgeci yetkililer, bu durumu kendileri de kabul etmeye başladılar. Sömürgeci basına da konu olan bu gelişmelerin gerçek yönü ise, Türk birliklerinin ordusu ve kontralarıyla dağlık alanlara giremedikleridir. Operasyonlarını, kendileri için daha az tehlikeli buldukları alanlarda sürdüren düşman birlikleri, gerillaların büyük bir güçle barındıklarını bildiği üslerine karşı herhangi bir operasyona girmeyi bir yana bırakalım, alana bile yaklaşmıyorlar.

Şemdinli'nin, Güney Kürdistan ile sınır olan ve Balkaya Dağları ile çevrelenmiş bulunan muntıkasında, sayıları 100'ü bulan bir ARGK birliği üs kurdu. ARGK birliğinin bu alanda üslendiğini farkedilen sömürgeçler, çevrede var olan birliklerini de geri çekmeye başladılar. Şu anda Balkaya Dağlarının kontrolünü elinde bulunduran ARGK birlikleri alanda devrimci çalışmalarını yoğunlaştırarak, geliştirmektedirler.

Bu gelişmelerin duyulması üzerine, Olağanüstü Hal Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu ile röportaj yapan gazetecilerin aldığı cevap çok ilginçtir. ARGK gerilla birliğinin bu alanda üslendiğine dair istihbarat aldığını açıklayan Bölge Valisi, henüz hiçbir şey yapmadıklarını belirtti. Gazetecilerin "Neden burada ezilmiyorlar?" sorusuna ise, Bölge Valisi daha ilginç bir cevap verdi. Yaptığı açıklamada yaşadığı korku ve paniği dile getiren, adı süper ama kendisi aciz bir yaratık olan Kozakçıoğlu şunları söyledi: "Balkaya Dağları çok sarp, kayalık ve ormanlıdır. Bu dağların bir ucu Irak sınırları içinde. Buraya bir ordu bile göndererseniz kaybolur." Biz bu sözlere daha fazla bir yorum eklemek istemiyoruz. Ama, açık bir gerçek var ki, halkımız bütün vatan toprağını karış karış özgürleştirme kadar mücadelesini sürdürecektir. Bu mücadele, deşil bir orduyu, birçok orduyu yerle bir edecektir. Bugün Balkaya Dağlarına giremeyen sömürgeçler, yarın daha birçok

alandan çıkmak zorunda kalacaklardır.

Şemdinli'de meydana gelen bu gelişmelerin yanısıra, İdil - Cehennem Deresi ve Gercüş-Meval Dağlarına da sömürgeci ordu güçleri girememektedir.

İdil - Cehennem Deresinde, bir ARGK gerilla müfrezesi ile düşman güçleri arasında günlerce süren bir çatışma meydana geldi. Savunma ve barınma için elverişli olan Cehennem Deresine giremeyen sömürgeçler, ARGK birliklerinin direnişini kıramayacağını anlayınca, bu muntıkayı top ve roketatar ateşine tuttu. Bununla da yetinmeyen sömürgeçler, bu kez helikopterlerle de bombalamasını sürdürdü. Aneak, bütün çırpınmalarına rağmen alana girmeyi başaramadı.

Meval Dağlarında meydana gelen ayrı bir çatışmada ise, düşman birliği geri püskürtüldü.

Meval Dağlarında etkilerinde operasyon yürüten bir düşman birliği ile ARGK gerillaları arasında çatışma çıktı. Öğleye doğru başlayan çatışma, akşama kadar devam etti. Karanlığın çökmesi üzerine büyük bir korkuya kapılan ve alanı hemen terkeden düşman birliği, ertesi gün, gündüz bile alana yaklaşma cesaretini gösteremedi.

Bunların dışında meydana gelen birçok çatışmada da düşman birlikleri ağır kayıplar verdiği gibi, birçok alanda ARGK birliklerinin üzerine gelme cesaretini de artık kendilerinde bulamamaktalar.

ŞEHİR İŞGALLERİ YAYGINLAŞTI

Dersim, Karakoçan, Uludere, Susuz ve Hozat basıldı

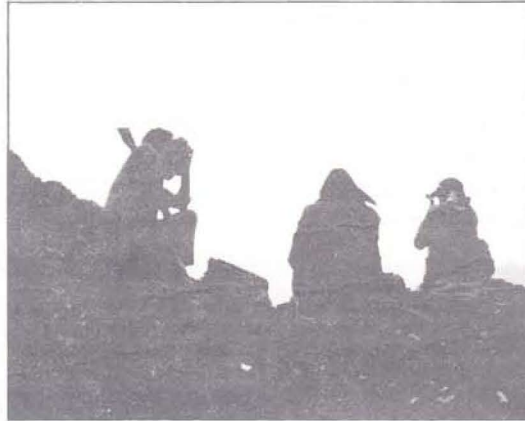
Kırsal alandan şehirlere doğru gelişen halk savaşımız, önemli bir taktik aşamaya daha ulaştı. Dağlık alanlarda sömürgeci ordu birlikleri, kontralar ve milis çetelerle yoğun bir savaş içerisinde olan ARGK gerillaları, faşist sömürgeçleri güçlü oldukları şehir merkezlerinde de vurmaya başladı.

Bilindiği gibi, şimdiye kadar savaş, daha çok pusu, baskın biçiminde dağlık alanlar ve bu alanlara yakın köylerde sürüyordu. 1987 yılı yaz atılımı ile birlikte, önemli bir güce erişen ARGK, şehir merkezlerinde de sömürgeci birliklere karşı saldırılar düzenledi. Şehir merkezleri yabancı egemenliğin en güçlü olduğu alanlardır. Zaten, yabancı egemenlik ilk başta şehirlerde ve ovalık alanlarda gelişti. Ayrıca şehirler, sömürgeçlerin idari (yönetim), siyasi, ekonomik ve askeri merkezleridir. Bir başka deyişle sömürgeçlerin esas gücü burarlarda toplanmıştır. Bu nedenle, şehirlerde sömürgeçlere

darbe indirilmedikçe savaşın lehimize olan gidişatını, zafere doğru başarılı bir şekilde devam ettirmek mümkün olamaz. Sadece kırsal alana sıkışmış bir mücadele, uzun yıllar kendisini yaşatabilir; ama zafere ulaşması düşünülemez.

Biz ülkemizde bağımsızlığa ve özgürlüğe kavuşarak, bu savaşı sonuçlandırmak istiyoruz. Bunun için, savaşımızı her gün adım adım yaygınlaştırmak ve sömürgeçleri kendilerini en güçlü hissettikleri noktadan vurmak zorundayız. Bu aynı zamanda savaşın bir yasadır da. Savaşı kazanmak istediğimize göre, bu yasağı uygulamamız ve hem de en etkin bir şekilde uygulamamız gereklidir.

Kırsal alanda şiddetli çarpışmalarla devam eden ulusal kurtuluş savaşımız, sömürgeci birlikleri birçok noktada hareketsiz bir durumda bırakmaktadır. Şehir merkezlerinde de vurulan darbeler sonucunda, faşist ordu birliklerinin manevra kabiliyetinin daha

Özgürlük ARGK gerillalarının namtlarında şimdi daha yakın

da azalacağı açıktır. Daha şimdiden vurulan kısmi darbeler karşısında Türk ordusu şehir merkezlerinde de büyük bir panik içerisinde bulunuyor.

Temmuz ayı içerisinde ve Ağustos ayı başlarında Dersim, Karakoçan, Uludere, Susuz ve Hozat şehir merkezleri ARGK gerillaları tarafından basılarak her bir şehir 2-3 veya 4 saate yakın sürelerle denetim altında tutuldu. Daha

çok siyasal amaçlı olarak geliştirilen bu eylemler, kitlelerin yoğun bir şekilde ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenmesine yol açtı. Baskınlar esasında faşist Türk birliklerinin yaşadığı büyük korku ve panik, bu etkiyi daha da artıran bir öge oldu. Bütün gece boyunca yerinden kırpırmaya bile cesaret etmeyen Türk ordu birliklerinin, bu savaşı kaybedeceği daha şim-

diden çok açık bir şekilde görülmektedir. Daha savaşa girmeden ruhunun korkudan başka bir şeyi duymadığı çok iyi bilinen mehmetçiğin, bu savaşı çoktan kaybettiği açıktır.

ARGK gerillaları, şehirlere yönelik olarak geliştirdikleri baskınlarda şimdilik daha çok siyasal gösteri vb. çeşitli eylemleri yürütmektedir. Tabii, bu her zaman böyle devam edeceği anlamına gelmemektedir. Savaşı daha da büyütürken, hedeflerinin üzerine daha da acımasız bir şekilde yürüyecek olan ARGK birlikleri, bu tür işgalleri daha uzun süreli kılacaktır. Bu durumda, faşist Türk ordu birliklerinin kırsal alanda olduğu gibi, burarlarda da birçok cepheyi terk ederek Ankara'ya doğru kaçışını sürdürmesi görülecektir.

Savaşın şehir merkezlerinde de taşırılması anlamına gelen son Dersim, Karakoçan, Uludere, Susuz ve Hozat baskınları, gerilla savaşının yeni bir taktik aşamaya doğru ilerlediğinin de açık bir kanıtı olmaktadır. Faşist sömürgeçler halkımızın savaşını engel-

lemek ve bu savaşta dar bir alana sıkıştırıp boğmak istiyorlar. Bu oyunu boşa çıkaran ve savaşın diğer bir önemli cephesi olan şehirlere de baskınlar düzenlemeye başlayan gerillalar, düşmanın bütün heveslerini kursağında bırakmaktadır. Şehir merkezlerine yönelik olarak geliştirilen baskınların, faşist sömürgecilerin büyük bir askeri güç bulundurdıkları alanlarda gerçekleştirilmesi, ARGK gerillalarının gücünü de göstermektedir. Yine yapılan bütün baskınlarda gerillaların kayıp vermemesi ve sömürgeci ordu birliklerine ölü ve yaralı verdirerek geri çekilmeleri de önemli bir sonuçtur. *

Savaşın birçok şehir merkezine bu şekilde sıçraması, önemli küçümsemeyecek bir gelişmedir. Savaşın her cephesinde faşist sömürgecilerin ulusal kurtuluş birliklerimizle karşı karşıya gelmesi güçlerini parçalamakta ve onları zayıf düşürmektedir. Bu durumda faşist sömürgeciler, her alanda özellikle de önemli siyasi, ekonomik ve askeri merkezlerinde, daha yoğun bir güç bulundurmaya zorundadır. Böylece, kırsal alanda birçok muntkada güçlerini bulundurma durumundan ise vazgeçeceklerdir. Zaten şimdiden bazı stratejik merkezler dışında dağlık alanlarda güçlerini bırakılmaya bulundurmaya, operasyona bile gönderilmeyecektir.

Bütün bunlardan da ortaya çıktığı gibi, savaşın insiyatifini artık ARGK gerillalarının elinde bulunmaktadır. Sömürgeciler ise, savaşta insiyatifini kaybetmiş bir güç olarak yaşamını biraz daha uzatmak için çırpınıyor. Ancak, bu çırpınışı, onu girdiği bataktan kurtarmaya yetmeyecektir.

Dersim Şehir Merkezine İki Kez Saldırıldı

Temmuz ayının ortalarında Dersim şehir merkezine yönelik olarak ilk saldırı eylemi gerçekleştirildi. Siyasal gösteri amaçlı ve esas olarak şehir merkezinde bulunan tugayı hedefleyen eylemde, sömürgeciler büyük bir korku ve paniği yaşadılar.

Şehir merkezinin hemen yanında bulunan tepelerden tugay yayılım ateşi altında tutuldu. Ateşe anında karşılık veremeyen sömürgeci birlikler, havaya ateş açarak büyük bir panik içerisine girdiler. Gerillaların 15 dakika kadar süren ateşi karşısında başta tugayda bulunan birlikler olmak üzere, şehirde bulunan özel tim ve polis kuvvetleri de adeta saklanacak delik aradılar. Ancak, gerillaların ateşi üzerinden çok uzun bir zaman geçtikten sonra sömürgeci birlikler hareket edebildiler.

Aldığımız diğer bir habere göre de; baskın anında oluşan panikten dolayı yer yer sömürgeci birliklerin birbirleriyle çatıştığı bildirilmektedir. Olayın gelişimi şöyle: Gerillaların baskını karşısında büyük bir paniğe kapılan birlikler, gün açılana kadar rastgele, o da havaya ve gördükleri her

karaltıya karşı ateşlerini sürdürdükleri bir anda, sözkonusu çatışmalar meydana geldi. Şehrin dış mahallelerinde pusuda bulunan iki ayrı özel tim birliği baskından duydukları panikle şehir merkezine doğru kaçarlarken birbirleriyle karşılaştılar. Gölgelelerinden bile korkar bir durumda olan düşman birliği karanlıkta birbirlerini tanımadıkları gibi, parolayı da unuttular. Bunun üzerine, ARGK gerillalarının saldırısı ile karşılaştıklarını sanan iki birlik, karşılıklı ateşe başladılar. Çatışmanın uzun bir süre devam ettiği ve daha sonra her iki birliğin de olay yerinden kaçması ile son bulduğu bildirilmektedir. Olayda ölü ve yaralıların olduğu halk tarafından söylenmekte; ancak kesin sayı öğrenilemedi.

İkinci saldırı ise, bu eylemden 3 hafta sonra meydana geldi. Bu baskın anında da sömürgecilerin aynı korku ve paniği yaşadığı görüldü. Sahablara kadar rastgele ateş eden düşman birliği binlerce mermiyi boşa yakanken, birçok evin de hasar görmesini yol açtı.

Hozat'ta Cezaevi Boşaltıldı, 10 Asker Öldürüldü

7 Ağustos akşamı Hozat şehir merkezine baskın düzenleyen bir ARGK gerilla takımı, 2 saati aşkın bir süre denetimi eline alırken, aynı zamanda 10 düşman askerini de ölümlü cezalandırdı.

Gece şehir merkezine 2 koldan giren ARGK gerilla takımı, jandarma, polis karakolu ve cezaevini hedefledi. Gerillalar ile düşman birliği arasında çıkan çatışmada, 10 asker öldürüldü, 15'i ise yaralandı. Eylemde cezaevine de baskın düzenleyen gerillalar, buradaki nöbetçileri etkisiz hale getirip kapıları açtılar. Eylemi planladıkları gibi gerçekleştiren ARGK birliği daha sonra alandan ayrıldı.

Gece herhangi bir harekette bulunamayan düşman, gündüz çevrede operasyonlara giriştiyse de herhangi bir sonuç elde edemedi.

Karakoçan'da 3 Saat Denetim Kuruldu

Karakoçan'a düzenlenen baskında polis karakolu, polis lojmanları ve belediye binası hedeflendi. 26 Temmuz gecesi Karakoçan'a giren gerillalar 3 saati aşkın bir süre şehirde denetim sağladılar. Polis karakolu, polis lojmanları ve belediye binasının yayılım ateşi altında tutulduğu eylemde sömürgeci birlikler gerillalara karşılık veremediler. Ayrıca şehir merkezinde bildiriler dağıtıldı.

Eylem anında adeta neye uğradığını şaşırarak sömürgeci kolluk kuvvetlerinin saklandıkları ve açığa çıkmadıkları görüldü. Belediye başkammının evine bomba atıldı, ancak hainin evde bulunmaması şimdiki kurtulmasına yol açtı. Bunun yanı sıra, başka bir haine ait olan evi de bombalayan

ARGK gerillaları daha sonra şehirden kademeli olarak geri çekilmişlerdir. Gerek baskın ve gerek çekilme anında herhangi bir müsademe ile karşılaşmayan gerillalar, dağlık alanlara çekildiler.

Susuz Adliye Binası Ateşe Verildi

Susuz ilçesine baskın düzenleyen ARGK gerillaları, şehrin çeşitli mahallelerini 3 saate yakın bir süre kontrol altında bulundurdular.

Kars'ın Susuz ilçesine gece saat 21.00 sıralarında giren ARGK gerillaları, çeşitli gösteri ve eylemleri gerçekleştirdikten sonra geri çekildiler. Olayın gelişimi şöyledir: Şehrin çeşitli mahallelerinin kontrolünü elinde bulunduran gerillalardan bir grup adliye binasını hedefledi. Binayı ateşe veren gerilla grubu, ayrıca bu alanda bildiri dağıttı ve afiş astı.

Sömürgeci birliklerin kısa bir çatışmadan sonra adeta yerlerinde saklanmaları neticesinde gerillalar hedeflerini gerçekleştirdikten ve binayı ateşe verdikten sonra şehirden ayrıldılar.

Uludere Baskını Kitle Gösterisine Dönüştü

Adliye binası, işbirlikçi bir haine ait ev ile birçok işyerinin hedeflendiği Uludere baskını, 24 Temmuz'u 25'ine bağlayan gece gerçekleştirildi.

Gece saat 22.00 sıralarında ilçeye baskın düzenleyen gerillalar, birkaç koldan girdikleri şehrin stratejik noktalarını ele geçirdiler. Bu arada sömürgeci birliklerle de aralarında çatışma meydana geldi. Çatışma sırasında sömürgeci birlikleri püskürtmek için çekilmek zorunda bırakan bir grup gerilla, adliye binasını bombalayarak ateşe verdiler. Binada nöbet tutan polis ve jandarmaların karşı koymadan kaçtıkları görüldü.

Diğer bir grup gerilla ise, işbirlikçi olan ve kompradorluk yapan bir hainin evine baskın düzenledi. Haini evde bulamayan gerillalar, daha sonra ailesine yönelik bir konuşma yaptı ve evi benzin dökerek yakıtılar.

Diğer bir grup ise, şehirde afiş astı ve bildiri dağıttı. Ayrıca kalabalık bir kitle ile şehrin merkezinde gösteri düzenlendi. Kitlelerin yaklaşık 500 metre kadar yürüyüşe geçtiği gösteride, ulusal kurtuluş mücadelemizle ilgili sloganlar da atıldı.

Sömürgeciler, çıkan çatışmalarda kayıplarını 1 asker yaralandı biçiminde açıkladılar. Fakat halktan alınan bilgilere göre ölü ve yaralı sayısının daha fazla olduğu söylenmektedir. Gece yerinden kırıdamaya bile cesaret edemeyen düşman, ancak gündüz hareketlenmeye başladı. Fakat operasyona çıkma cesaretini yine kendisinde göremedi. Adliye binası, birkaç işyeri ve evin yakılması sonucu, meydana gelen maddi hasarın 100 milyonlarca lirayı bulduğu söylenmektedir.

Köy korucuları son nefeslerini veriyor YA TESLİM YA DA ÖLÜM...

BAŞKA SEÇENEK YOK

Pınarcık, Yuvalı, Peçenek, Güzeltepe, Pülümür, Hani, Şırnak, Eruh vd. birçok alanda gerçekleştirilen yaygın eylemler sonucu köy korucuları adı altında örgütlendirilen milis-çetecilik tamamıyla iflas etti. Son günlerde peşpeşe devam ettirilen eylemlerle son kalan kırıntıları da temizlenmekte. Sömürgeci-faşist düşmanın büyük umutlarla örgütlediği milis-çetecilik son nefesini veriyor.

dan dolayı, yeni dönemde, neşterin ustaca kullanılıp yarının kökünden sökülüp atılması hayati bir önemde kendisini ortaya çıkardı. Milis-çetelere karşı, halkımızın tarihten gelen kin ve öfkesi ile intikam duygularını birleştirip, bu etelere en sert bir şekilde yönelmek, eşyanın doğası gereği idi. Savaşın acı-masızlığı açıktır. Hata yapan, yeterli bir şekilde savaşmayan, yerinde ve zamanın-

Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişip yaygınlaşması önünde ciddi bir engel oluştuğunu köy koruculuğu adı altında milis-çeteciliğin tasfiye edilmesini, sömürgecilerin "Kürdü Kürde kırdırma" politikasını da boşa çıkarmaktadır.

Sayıları 25.000'e çıkarılan milis-çetelere aylık bağlamanın yanı sıra kelle avcılığı için de ek bir ücret verilmeye başlandı. Katledecekleri her devrimci için 1 milyon lira vereceklerini açıklayan sömürgeciler; nitekim bazı devrimcileri ve yurtseverleri katleden hainlere bu görevlerine karşılık bahşettiği parayı verdi. Bu durum, gözü dönmüş birçok vatan haininin adeta iştahını kabarttı. Birçok bölgede "kelle avcılığı" türüne başlandı. Bu durumda, bu hain çeteler en acımasız bir şekilde yönelmek zorunlu oldu. Her biri birkaç devrimcinin veya yurtseverin şehit edilmesinde ve yakalanmasında rol almış milis-çeteciliğin dağıtılması, yeni "kelle avcılarının" ortaya çıkmasını da büyük bir darbe indirecekti. İşte, bu nedenlerden dolayı tarihten beri adeta halkımızın kanayan bir yarası durumunda olan iç ihaneti ezme ve başını bile kaldırmaya cesaret edemeyecek bir duruma getirmek kaçınılmazdı. Bu yara, melhemle düzeltilmeyecek bir yaradır. Kökünden kesilip atulma ile iyileşebilecek bir durumdur.

Geçmiş mücadele sürecinde, bu konuda ortaya çıkan, yanlış ve hatalı yaklaşımlar yarayı tedavi etmemiş, tam tersine bazı alanlarda daha tehlikeli bir şekilde karşımla çıkmasına yol açmıştır. Bun-

da düşmanın üzerine yürüme-ye bir güç,zaferi de kazanamaz.

Milis-çete örgütlenmesine karşı, Haziran ve Temmuz ayları içerisinde yoğun bir şekilde yürütülen mücadele sonucu büyük bir kısmı cezalandırıldı, yüzlerce teslim oldu, bir o kadarı da alanlarını terketti veya milislikten vazgeçtiler. Sayıları son günlerde giderek azalan çetelerin önünde artık iki yol bulunmaktadır; ya ARGK birliklerine teslim olacaklar, ya da ihanetlerini sürdürmeye devam ederlerse ölümlü cezalandırılacaklardır. Bunlardan başka bir yol önlerinde bulunmamaktadır.

Çeteciliğin önemli oranda darbe olarak dağılmasına başlaması karşısında, ihaneti sürdürmekten vazgeçmeyen çeteleri, sömürgeciler, oluşturulacak olan yeni kolordu veya özel ordu ile özel timlerde görev verecekleri açıklandı. Böylece çeteciliğe yeni bir biçim verilerek yaşatılmak isteniyor. Çünkü, diğer biçimle çetecilik adı olan, kendisi olmayan bir örgütlenmeye dönüştü. Ancak bu yöntemin de tutmayacağı ve boşa çıkacağı açıktır.

Uludere, Şemdinli, Pervari ve Nusaybin'de 20'nin Üzerinde Çete Cezalandırıldı

Uludere'nin Işıkveren köyünde gerçekleştirilen bir eylemde, toplantı yapılarak 3 hain kurşuna dizildi.

Daha önceleri milis-çetecilikten vazgeçmeleri konusunda uyarılan, fakat ihaneti sürdürmekten vazgeçmeyen

hainler hakkında ölüm cezasını infaz kararı alındı. Infazı gerçekleştirecek olan ARGK birliği gece köye geldi. Bütün köylüleri meydana toplayan gerillalar, bu 3 hainin cezalarını açıkladılar. Teşhirleri yapılan hainler, infaz mangası tarafından kurşuna dizildi.

23 Temmuz günü Şemdinli'nin Umurlu köyü Akdemir mezarında gerçekleştirilen baskında ise, 5 hain-çete öldürüldü.

Milis-çete olarak, ulusal kurtuluş birliklerimize karşı savaştan Cemil Kaya adlı hainin evine saldırı düzenlendi. Hainin evine bomba ve kurşunlarla saldırılan gerillalar 5 haini öldürdü, bir o kadarını da yaraladılar.

Eylemi gerçekleştiren ARGK gerillaları ve köyde bulunan köy korucuları, özel timler arasında çatışma çıktı. 2 saate yakın süren çatışmada 10'un üzerinde köy korucusu ve özel tim mensubu öldürüldü. Ayrıca çatışmada 3 devrimcinin şehit düştüğü de haber verilmektedir.

Nusaybin'in Karababır köyüne karşı düzenlenen baskında köy muhtarı ölümle cezalandırıldı. Çeşitli defalar gerillalar tarafından uyarılan; ancak ihanet etmekten vazgeçmeyen köy muhtarı teslim alındıktan sonra cezası infaz edildi.

Gece 22.00 sıralarında köye giren ARGK birliği muhtarın evini kuşatma altına aldı. Daha sonra içeri giren bir grup gerilla, muhtarı teslim olarak dışarı çıkardı. Burada cezası açıklanan muhtar kurşuna dizildi.

Yine, Nusaybin'in bir başka köyünde gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, köy korucularının bütün silah ve telsizlerine elkondu.

Aldığımız haberlere göre Akarsu bucağına bağlı Eskimağara köyüne gelen ARGK birliği köy korucularına 'teslim ol' çağrısı yapar. Köy korucularının teslim olması üzerine silah ve telsizlere el koyan gerillalar, daha sonra köyde bir toplantı gerçekleştirirler.

Yapılan toplantıda, köy korucularının, eğer bundan sonra suç işlemeye devam etmezlerse, kendilerine karşı herhangi bir şey yapılmayacağı ve şimdilik affedildiklerini açıkladı. Mücadelemizin içerisinde bulunduğu durum, katettiği gelişmeler ve yurtseverlere düşen görevler üzerine de gerillalar bir konuşma yaptılar. Aynı zamanda bir gösteriye de dönüşen toplantı sık sık "Bijî Serok Apo!", "Bijî PKK" sloganları atıldı.

Pervari'ye bağlı Doğan köyüne, 8 Ağustos gecesi baskın düzenleyen 20 kişilik bir ARGK gerilla takımı, 7 milis-çeteyi teslim aldı. Yakup ve Sıddık Berek adlı hainleri köy çıkışında kurşuna dizen gerillalar, 5 korucuyu ise birlikte götürdüler.

8 Ağustos akşamı saat 21.30 sularında köye gelen gerilla takımı ile pusuda bekleyen milis-çeteler arasında çatışma çıktı. Çatışma sırasında çetelerin yardım istemelerine

rağmen, herhangi bir askeri birlik gelmedi. Çatışmada "korucuların" kaçmasını önlemek için, hainleri çembere alan gerillalar, giderek kuşatmayı daralttılar. Kurtuluş yolları tıkanan çeteler, yapılan "teslim ol" çağrısından sonra silahlarını bırakarak teslim oldular. Silahlarına el konulan çeteler, daha sonra köylülerin da katıldığı toplantılarda teşhir edildiler. Köylülere yönelik olarak yapılan konuşmadan sonra, çeteleri de yanlarına alarak köyden ayrılan gerillalar, iki çetenin infazını köy çıkışında gerçekleştirdiler.

Aldığımız son haberlere göre 5 çeteyi halen ellerinde bulunduran gerillalar, bunların sorgulamasını yürütmektedir. Halen gerillaların elinde bulunan çeteleri kurtarmaya yönelik olarak Türk ordusunun giriştiği operasyonlar da boşta çıkarıldı.

Kiği, Genç, Ovacık, Mazgirt ve Şenkaya'da intikam alındı

Bu yıl, Nisan ayı içerisinde Kiği çevresinde devrimci faaliyet yürüten ARGK mangasını sömürgecilerle ihbar ederek 5 devrimcinin alçağa katledilmesine yol açan işbirlikçi bir grüha karşı geliştirilen eylemde, 1 hain öldürüldü, 3'ü ise yaralandı.

Kiği'ye bağlı Yoncalı köyüne bir saldırı düzenleyen ARGK birliği, işbirlikçi hainin evine bomba ve yangın çıkaran molotof kokteyliyle saldırdı. Aynı zamanda içeriye yayılım ateşi de açıldı. Patlamalar sonucu hainin kendisi öldü, 3 yakını da yaralandı. Ayrıca evde çıkan yangında ise, ev tamamen yandı.

Genç ilçesine bağlı Güzeltepe köyünde hain işbirlikçilerden 70 kişi köyü terketti.

Güzeltepe köyünde işbirlikçi-hainlere ait olan 11 evi, ahırları ve 20'nin üzerinde ot harmanını ateşe veren ARGK gerillaları, bu eylemle aynı zamanda işbirlikçi-hainlere bir de uyarı yaptılar. Hainlere ait bütün evlerin, ot harmanlarının tamamen yandığı eylemde, ayrıca 300'ün üzerinde küçükbaş hayvan da yakıldı.

Büyük bir maddi zarara uğrayan 5 işbirlikçi aileden 70 kişi Güzeltepe köyünden göçerek, başka alanlara yerleştirildiler.

Ovacık'a bağlı Yakatarla köyünde ihbarcılık yapan Hasan Demir adlı hain cezalandırıldı.

Daha önceleri birkaç kez uyarılmasına rağmen, ihbarcılık mesleğini ısrarla sürdürmek isteyen Hasan Demir adlı ajan, bir ARGK intikam mangası tarafından kurşuna dizildi. Köye gece baskın düzenleyen ARGK mangası, hainin evine gelerek, teslim alırdı. Hainin işlediği bütün suçları birer birer açıklayan gerillalar, daha sonra infaz kararını gerçekleştirdiler.

Eylemin başarı ile gerçekleştirilmesi, yöre halkı üzerinde derin etki bıraktı. Çünkü, başta köylüler olmak üzere bütün yöre halkı bu hainden büyük zararlar görmüştü.

Mazgirt'e bağlı Alibeyi köyünde ise başka bir hain ölümle cezalandırıldı.

Gece köye gelen ARGK birliği, ihbarcı-ajanı köyün dışına çıkararak kurşuna dizdi. Gerillaların köye girdiğini farkeden ve kaçmak isteyen hain, köyün başka bir yerinde pusuda bekleyen bir grup gerilla tarafından ele geçirildi. Daha sonra köy meydanına getirilen hainin cezası ve işlediği suçlar köylüye açıklandı. Köylülerin de ceza-yı onaylaması üzerine hain, kurşuna dizildi.

Şenkaya'nın Ormanlı köyünde gerçekleştirilen diğer bir baskında ise, 2 yoldaşımızın katledilmesinde rol oynayan hainlerden biri daha cezalandırıldı.

1984 yılının 13 Ekim günü Şenkaya'ya bağlı Dokuzelma köyünde katledilen Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ'ın şehit edilmesinde rol oynayan Tahsin Üstündağ adlı hainin cezasını infaz et-

mek için, ARGK gerilla grubu yöreye geldi. Çeşitli köylerde toplantılar yapan gerillalar, Tahsin Üstündağ adlı hain hakkında aldıkları bir istihbaratı değerlendirerek eyleme geçtiler.

Şenkaya'ya bağlı Ormanlı köyü civarında dağdan odun kesmekten dönen ve hainin de içinde yer aldığı bir grup köylünün yolu, ARGK birlikleri tarafından kesildi. Daha sonra haini teslim alarak gruptan ayıran gerillalar, diğer 5 köylüyü ise serbest bıraktılar.

Haini belli bir süre birlikte götürülen gerillalar, daha sonra işlediği suçların karşılığı olan ölüm cezasını infaz ettiler. Hainin cesedi üzerinde bir de bildiri bırakılan gerillalar alandan ayrıldılar. Hainin cesedi üzerinde bırakılan bildiriye ise şunlar yazıyordu: "İki yoldaşımızın, Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ'ın şehit edilmesinde düşmana hizmet ettiğinden dolayı, Halk Mahkemesi tarafından ölüm cezası-

zın infazına karar verildi. ERNK"

Hozat'ta bir hain daha cezasını buldu

Hozat ilçesine bağlı Akören köyü, Kuyubaşı mezarına 31 Temmuz günü baskın düzenleyen ARGK savaşçılarından 6 kişilik bir tim, Hıdır Kılıçaslan adlı haini ölümle cezalandırdı.

Kuyubaşı mezarına baskın düzenleyen ARGK timi, gece saat 20.30 sularında hainin evine gelerek kapıyı açtılar. Kapının açılması üzerine haini teslim alan ve amnda kurşuna dizen savaşçılar, ayrıca hainin yakınlarından 2 kişiyi de yaraladılar. Ayrıca eylem amnda gerillaların, "İşbirlikçi-hainlere gerekli ceza verilmeye devam edilecek - Hainlerin cezası ölümdür. ARGK" yazılı bir de bildiri bıraktıkları ve çeşitli sloganlar attıkları da haber verilmektedir.

ÖZEL TİM VE ORDU BİRLİKLERİ PANİK İÇİNDE

Şehir baskınları, köy korucularına vurulan darbelerin yansıması, özel tim ve ordu birliklerine de ağır kayıplar verdirildi. Ulusal kurtuluş savaşımızın yaygınlaşması, yeni savaş cepheleri açmakta. Hemen her cephede sömürgeci birliklerle saatlerce ve hatta günlerce süren çatışmalar meydana gelmektedir.

En seçkin birliklerin ve özel timlerin 10.000'inin konuşlandırıldığı Botan, Mar'din ve Siirt alanlarında sürekli bir şekilde gerillalar ile düşman kuvvetleri karşılaşmakta ve aralarında çatışmalar durmamakta. Sömürgeci birliklerin sarp, kayalık ve ormanlık olan alanlarda ve dağların yüksek tepelerinde hemen hiçbir şekilde gerimedikleri görülmektedir. Daha çok stratejik geçitlerde ve bazı köylere yakın olan alanlarda konuşlandırılan sömürgeci birlikler, gerillaların devrimci çalışmalarını ve halkla ilişkilerini engellemeye çalışmaktadırlar. Ancak, bu konuda da başarılı olmadıkları açık bir gerçek.

ARGK birlikleri, birçok alanda, bu birliklerle girdiği çatışmalarda maneviyatlarını bozarak, adeta hareket edemez bir duruma getirmiştir. Sık sık ARGK birliklerinin düzenlediği operasyonlarda pusuya düşen bu birlikler,

gündüz çok az hareket ettikleri gibi, geceleri ise her an bir gerilla saldırısı korkusu içerisinde nefes bile alamaz bir durumda pusulara yatmaktadır. Son dönemlerde gerillaların yürüttüğü başarılı taktikler karşısında, pusular da birer birer boşta çıkarılmaktadır.

Şimdilik, operasyonlarını kalabalık birlikler halinde ve gündüzleri yürüten sömürgeci birlikler, büyük bir korku ve paniği yaşamaktalar. Bu ay içerisinde Uludere, Kiği, Sılopi, Gercüş, Bingöl, Şemdinli ve daha birçok alanda sömürgeci kuvvetlerle ARGK gerillaları arasında çatışmalar meydana geldi. Girdikleri her çatışmada büyük kayıplar vererek çıkan sömürgeci birlikler ARGK gerillalarına çok az bir kayıp verdirebildiler.

Bütün bu gelişmeler de gösteriyor ki; sömürgecilerin ne ordusu, ne de özel birlikleri, kontraları ARGK gerillaları karşısında tutunabilmektedir. Her karşılaşmada ağır kayıplar alan birlikler, kısa sürede çökmektedir. Bunun üzerine sömürgeci ordularında ve özel birliklerinde yeni düzenlemelere gidiyorlar. Teknik ve silah bakımından donatımları artırılmakta, ayrıca kelle avcılığını teşvik etmek için, öldürülen veya yakalanan her savaşçı karşılığında teşvik primi

adı altında verilen mukâfata- rı arttırmaya başladılar. Getirilen bu ek düzenlemelerle, sömürgeci ordu ve özel tim birliklerinin çöküşü engellenmeye çalışılıyor. Ancak bütün bunlar da daha şimdiden boşta çıkarılmakta; çünkü bu birlikler girdikleri her çatışmada ağır kayıplar vermekte.

Sömürgeci ordu birliklerinin peşpeşe kayıp vermeye devam ettiği ulusal kurtuluş savaşımız, halkımızın lehine büyümektedir. Birçok alana girme cesaretini kendisinde bulamayan sömürgeci kuvvetleri daha korkunç bir son beklemektedir.

Uludere'de Operasyon Birliğine Pusu

Uludere ve çevresinde operasyonları sürdüren bir düşman birliğine Temmuz ayının ortalarında pusula kuruldu. Gün batımına doğru gerçekleştirilen eylemde 2 özel tim mensubu öldürülürken, çok sayıda düşman gücü ise yaralandı.

Operasyon birliğinin hareket tarzı hakkında istihbarat alan ARGK birliği, düşman gücünün geçeceği yol üzerinde pusula kurdu. Kalabalık bir sayı ile hareket eden düşman birliğinin bir kısmının pusula alanına gelmesi ve atış menzili içine girmesi ile birlikte, pusuda bekleyen gerillalar yayılım ateşine başladılar. Bir anda neye uğradığını şaşırarak düşman birliği, büyük bir paniğe kapıldı. Açılan ateşten, çok sayıda askerinin isabet aldığı ve hareket edemez bir duruma düştüğü görüldü. Gerillalara karşılık verme fırsatı bulamayan düşman birliğinin panik içinde kaçtığı görüldü.

ARGK birliği düşmana vurduğu darbenin ardından, ateşi biraz daha sürdürdüktan sonra, alandan çekildi. Bunun karşısında, olayın şokunu üzerinde atamayan düşman askerleri ve özel tim birliği, bölgeye gelen helikopterlerin yardımı ile alandan uzaklaşabildiler.

Bingöl'de İki Karakol Basıldı

Bingöl'e bağlı kaplıca bucağı jandarma karakoluna yönelik olarak gerçekleştirilen bir eylemde, düşmanın ölü ve yaralı olarak, çok sayıda kayıp verdiği bildirilmektedir.

Jandarma karakoluna gece saat 10'da baskın düzenleyen ARGK birliği roketatar, bomba ve kurşunlarla karakola saldırdı. Açılan yayılım ateşi sonucunda, düşmanın gücü kısa sürede etkisiz kılındı. Yaklaşık 10 dakika süren eylemde, gerillalar başarılı bir şekilde yeniden dağlık alana çekildiler.

Kığı-Ayanoğlu karakoluna yönelik olarak gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, alınan tüm önlemlere rağmen düşmana ağır kayıp verdirildi. Ölü ve yaralı sayısı hakkında ayrıntılı bilgi edinemediğimiz eylemde, düşman gücü büyük bir panik yaşadı.

Yine, 8 Ağustos günü bu alanda meydana gelen bir çatışma sonrasında ise, iki düşman birliği birbirine karşıtlık ateşi açtı.

Ayanoğlu köyü karakoluna karşı 15 dakika süren bir ateşten sonra, ARGK birliği geri çekildi. Bu arada silah seslerini duyan iki düşman birliği pusularını terkederek, köye doğru hareket ettiler. Köy yakınlarında birbirleriyle karşılaşan iki özel tim birliği ateş açmaya başladılar. 1 saate yakın süren çatışma sonucunda, 2 kontra timi yaralandı.

Olayın yöre halkı tarafın-

Bağımsızlık yolunda ARGK daha güçlü, daha çok, daha ileri

dan duyulması üzerine, sömürgeci birlikler alay konusu yapılmaya başlandı. Gölgelelerinden bile korkan düşman birliğinin yaşadığı panik böylece bir kez daha ortaya çıktı.

Silopi ve Gercüş'te Kontralara Yeni Darbe

Silopi yakınlarında bulunan Cudi Dağlarında, özel timlerin de içinde bulunduğu bir operasyon birliği ile çatışmaya girildi.

Cudi Dağının, stratejik bir noktada hareket halinde bulunan ARGK gerilla takımı, operasyon birliği ile karşılaştı. Gündüz saat 15.00 sularında meydana gelen karşılaşmada çatışma çıktı. Düz hat savunması ile düşman kuvvetleriyle çatışmaya giren ARGK birliği, helikopterlerin yardımı ile çembere alınma planını boşa çıkararak, bu kez

yandan düşman gücünü oyaladı. Tüm takviye birliklerin alana gelmesine karşın çatışmayı akşama kadar başarılı bir şekilde sürdüren gerillalar, daha sonra geri çekilerek, alandan ayrıldılar.

8 Ağustos günü, Gercüş'ün Derele Köyü civarında meydana gelen diğer bir çatışmada ise, özel tim mensuplarından 1'i öldürüldü.

Bir alandan başka bir alana geçmeye çalışan ARGK birliği ile düşman birliği, Gercüş'ün Derele köyü yakınlarında karşılaştılar. Çıkan çatışmada özel timlerden biri gerillaların kurşunlarına hedef olarak, öldürüldü.

SABOTAJ EYLEMLERİ SÜRÜYOR

Sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'da bulunan çeşitli askeri, ekonomik vd. kurum ve işletmelerine karşı düzen-

lenen sabotaj eylemleri bu ay da devam etti.

Bu ay içerisinde gerçekleştirilen eylemlerde de sömürgeciler büyük bir maddi zarara uğratıldı. Yol yapım şantiyeleri birçok alanda tamamen işlevsiz kılındı. Kürdistan halkına daha çok zulüm taşımak için yapmaya çalıştıkları yol politikası, böylece işlemez hale getirildi.

Şemdinli-Örencik'te meydana gelen bir baskında, bir şantiye tamamen yakıldı ve çalışmaları durduruldu. Yörden aldığımız haberlere göre şantiyede bulunan 2 kamyon ve 2 dozer tamamen yandı. Meydana gelen zararın ise 500 milyonu aştığı bildirilmektedir.

Haydarpaşa-Bağdat demiryolunun Nusaybin bölümünde gerçekleştirilen bir sabotaj eyleminde ise, "Alman Köprüsü" olarak bilinen demiryolu köprüsünde büyük tahribat meydana geldi.

Antep'ten gelen posta trenine karşı planlanan sabotaj bombasının, trenin köprüye varmasından 3-4 dakika önce patlaması sonucu, sadece köprü zarar gördü. Tamamıyla ihraç ürünleri ile yüklü olan trenin gelmesinden çok az bir süre önce patlayan bomba, daha büyük bir maddi zararın meydana gelmesini engelledi.

Kurtuluş Ordumuz ARGK ile Dayanışma Geceleri Görkemli Bir Şekilde Kutlandı

Baştarafı 1. sayfada

Yüreğine korku salmaktadır. Nasıl ki ARGK'ye katılmıyorsa, bütün hünerlerini kullanarak çarpıtmaya ve engellemeye çalışıyorsa, ARGK ile Dayanışma Geceleri'nden dolayı da aynı telaşa düştüler. Bu defa tehdit ve şantajlarla, işbirlikçilerini ve destekçilerini devreye sokarak, yurtseverleri ürkütme ve kampanyaları önlemeyi hedeflediler. Bunun ilk örneğini 11 Temmuz'da Fransız devleti sergiledi.

Ancak, hiçbir engel, özgürlük aşığı halkımızı yıldıramazdı.

25 Temmuz 1987 günü İsviçre'de yapılan ARGK ile Dayanışma Gecesine 2000'e yakın yurtsever kitle katıldı. Kampanyanın önemi, ARGK'nin son eylemsel atılımı ve örgütsel gelişimi üzerine yapılan konuşmalardan sonra; devrimci-ulusal kültürümüzden, devrimci ozanlar tarafından konserler verildi. Coşkulu kitle, dayanışma ve intikam sloganlarıyla salonu inletti. ARGK savaşçılarının kahramanlığını, katılmaları, halkın desteğini ve düşmanın acizliğini ifade eden temsil verildi. Ulusal kurtuluş öncümüz PKK, cephemiz ERNK ve kahraman ordumuz ARGK bayrakları, Serok APO, Newroz kahramanı Mazlum DOĞAN, ulusal birlik sembolü Mehmet KA-

— Bağımsız ve özgür Kürdistan'ı gerçekleştirme güvencemiz ARGK'yi güçlendirmek için ileri!

ARGK'YE KATILMALAR DEVAM EDİYOR

Birçok alanda toplantılar düzenleyen ARGK birlikleri, bir yandan geniş bir propaganda yürütürken, diğer yandan ise, çok sayıda yurtseveri saflarına katmaya devam ediyor. Botan, Mardin, Kars, Dersim, Bingöl vd. alanlarda yürütülen yaygın toplantılarda, binlerce Kürdistanlı'ya propaganda yapıldı. Her toplantıda halktan geniş bir destek gören ARGK gerillaları, saflara katılmak isteyen birçok yurtseveri de askere aldı.

Son dönemler içerisinde, Kars'ın Iğdır, Aralık, Ardahan, Selim ilçelerine bağlı köylerde, Şırnak-Uludere karayolunda, Şemdinli köylerinde, Çukurca-Pinyanış, Nusaybin, İdil, Midyat köylerinde, Dersim merkez ve ilçelerine bağlı köylerde ve Bingöl-Kığı ve Genç ilçesine bağlı köylerde 100'ü aşkın toplantı gerçekleştirildi. Propagandanın geniş bir şekilde yürütüldüğü bu toplantılarda, ayrıca bildiri ve çeşitli afişler de dağıtıldı.

Halen yaygın bir şekilde sürdürülen toplantılar, geniş propagandanın yanı sıra, birçok savaşçının ARGK saflarına alınmasına da yol açmaktadır.

RASUNGUR, büyük enternasyonalist Haki KAREER, zindan direniş önderleri M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR, ARGK'nin ölümsüz komutanı Mahsum KORKMAZ'ın büyük posterleri ve şehitlerin resimleriyle bezeli salon, direniş sloganlarıyla doldurulmuştu. Kitlelerin "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Herşey bağımsız ve özgür bir Kürdistan için", "Biji PKK, ERNK, ARGK" sloganları altında, büyük bir disiplin içinde geçen gece, "ordunun kaynağı halktır" gerçeğini en açık olarak sergileyen yurtseverlerin yarışmasına başısıyla sonuçlandı.

18 Temmuz tarihinde Hollandanın Den Haag şehrinde kutlanan ARGK'yi Güçlendirme Gecesi'ne 1000'in üzerinde yurtsever kitle katıldı. Gece, İsviçre'deki gibi coşkulu ve disiplinli olarak gerçekleştirildi.

8 Ağustos'ta, Almanya'nın Hannover kentinde düzenlenen geceye ise, 2500'in üzerinde yurtsever kitle katıldı. Dayanışma Gecesi'nin, Alman devletinin saldırılarının arttığı bir döneme denk düşmesi ve gündüz yapılan protesto eylemiyle birleştirilmesi, gecenin anlamını daha da artırdı. Muazzam kitle katılımı, kitledeki direniş öfkesi ve disiplin, Alman devleti, faşist Türk sömürgeciliği ve Kürt işbirlikçilerine en iyi cevap oldu.

Süresiz Açlık Grevi Eylemleri Yaygınlaştı

CEZAEVLERİNDE DİRENİŞ

Baştarafı 1. sayfada

Malatya ve Diyarbakır cezaevlerinde isteklerin kabul edilmesi üzerine sona eren eylemler, diğer cezaevlerinde süresiz açlık grevi biçiminde devam etmekte. Türkiye ve Kürdistan, cezaevi direnişleri tarihinde ilk kez böyle bir eylemlilik yaşamaktadır. PKK'li devrimcilerin Diyarbakır ve Malatya cezaevlerinde başlattıkları açlık grevi eylemleri, kısa sürede diğer cezaevlerinde de yankısını buldu. Büyük destek görmesinin yanı sıra, adeta fitilli ateşleme görevi gördüler.

Sağmalcılar'da yaklaşık 50 devrimci, Mersin'de cezaevi kitlelerinin tümü, Eskişehir'de 100'ün üzerinde devrimci, Antep'te ise 156 devrimci ile diğer cezaevlerinde ise kalabalık gruplar halinde eylemler başlatıldı. Eylemlerin birbirine paralel bir şekilde bu derece yaygınlaşması, Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini ve direniş ortaklığını pekiştirdi. Bu ise, direnişleri daha da anlamlı kılan bir yöndür.

Cezaevlerinde son dönemlerde tutuklular üzerinde insanlık dışı baskı ve işkence-

ler yeniden yoğunluk kazanmaya başladı. Faşist Türk cuntası, özellikle de cezaevlerinde teslimiyeti geliştirecek, bu kişileri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı kullanmak istemekte. Kendi amaçlarına ulaşmak için de, savaş esirlerinin en doğal haklarını kısıtlamakta ve işkenceye uğurluk vermektedir.

Bu uygulamalar üzerine, giderek genişleyen bir açlık grevi dalgası gelişti. Teslimiyet ve ihaneti kabul etmeyen savaş esirleri, bu oyunu boşa çıkarmak için direnişler başladılar. En doğal haklarını yeniden kazanana kadar eylemlerini sürdürmektedirler. Bu uygulamalar üzerine, giderek genişleyen bir açlık grevi dalgası gelişti. Teslimiyet ve ihaneti kabul etmeyen savaş esirleri, bu oyunu boşa çıkarmak için direnişler başladılar. En doğal haklarını yeniden kazanana kadar eylemlerini sürdürmektedirler.

Tutukluların açlık grevi eylemlerine dışardan da aktif destek sunulmakta. Tutuklu aileleri başta olmak üzere, çeşitli kurum ve kişilerden dayanışma gösterilmektedir. Bayrampaşa cezaevi önünde açlık grevi yapan

tutuklu yakınlarından 14 kişi polis tarafından gözaltına alındı. Bu büyük bir protesto yolu açtı. Geçtiğimiz günlerde ise, Antep'ten Ankara'ya gelen 30 kadar tutuklu yakını, Güven Park'ta 2 günlük uyarı açlık grevi yaptılar. Halktan yakın destek gören bu eylemde ayrıca, Bayrampaşa'da tutuklanan 14 kişinin serbest bırakılması da istendi.

Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de cezaevi direnişleriyle dayanışma amacı ile, yaygın gösteri, işgal ve protesto eylemleri geliştirildi. Çeşitli uluslararası kuruluşların dikkatleri bir kez daha Türkiye ve Kürdistan cezaevlerinde uygulanan sömürgeci vahşete çekildi. Halen eylemler, birçok ülkede yaygın bir şekilde devam etmekte.

Cezaevi direnişlerinden aldığımız son haberlere göre, kararlı bir şekilde süren eylemlere yönelik olarak sömürgecilerin düzenlemek istediği oyunlar boşa çıkarıldı. Ayrıca ölümlü orucu ve açlık grevinde bulunan birçok devrimcinin yaşam tehlikesi içinde olduğu da bildirilmektedir.

Alman Devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Yönelik Saldırı ve Provokasyonları, Kürdistan Yurtseverlerinin Sert Protesto Eylemleri İle Kınandı

Baştarafı 1. sayfada

yakalama iddiasına sığınarak, ERNK taraftarı yurtsever kitlelere saldırılarını meşru göstermeye çalıştıysa da, bu yalan ve komplonun altında faşist-sömürgeci Türk devleti, Alman devleti ve TKSP gibi Kürt işbirlikçilerinin; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, önder gücü PKK ve cephesi ERNK'ye yönelik saldırı ve komplo planı yaptığı aşikardır.

Saldırıları, doğrudan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önder gücüne yönelmiştir. Türk sömürgeci-faşizminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşısındaki çıkmazının ürünü olarak, NATO'lu işbirlikçilerinden istediği yardımın çirkin bir ürünüdür.

ERNK taraftarı yurtseverler ve yasal dernekleri, 3 Ağustos'tan itibaren Avrupa'nın çoğu ülkesinde, özellikle de Almanya'da gerçekleştirdikleri işgal, protesto, yürüyüş, basın toplantısı, miting, açıklık grevi ve bildiri dağıtma eylemleriyle; bu saldırıları protesto etti, esas nedenlerini ortaya serdi, ve hiçbir komplonun Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durduramayacağını, yurtseverlerin ERNK'nin ulusal bağımsızlıkçı çalışmalarından alıkonamayacağını gösterdi.

Almanya-Hamburg: 30-40 kişilik bir ERNK yurtsever kitlesi 3. Ağustos tarihinde "Morgenpost" gazetesinin binasını işgal etti. İşgal eylemini gerçekleştiren yurtseverler, Alman devletin baskılarını ve Türk faşizmiyle işbirliği protesto ettiler. Bu doğrultuda bildiri dağıttılar. Alman ilerici-demokratik kamuoyunu ve basınına, Alman devletin faşizan baskılarına karşı durmaya çağırdılar.

Hollanda-Amsterdam: 40 kişilik ERNK taraftarı bir yurtsever grup 3 Ağustos günü Amsterdam Alman Konsolosluğunu işgal etti. Konsolosluğa bir protesto metni bırakıldı. Direniş sloganlarıyla işgal eylemini sonuçlandırdılar.

Almanya-Duisburg: Alman polislerinin, baskılarının artış gösterdiği Duisburg'da kalabalık bir yurtsever grubu, 3 Ağustos günü, bir kiliseyi uzun süre işgal ederek son baskıları ve Alman devletin ırkçı tutumunu protesto ettiler.

Almanya-Köln: 40 kişilik ERNK'li bir grup, WDR (Batı Alman Radyosu) binasını uzun süre işgal etti. Alman devletin baskılarını ve radyonun bu amaçla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı Türk sömürgeciliğini destekleyen taraflı yayınlarını protesto ettiler.

Almanya-Düsseldorf: 3 Ağustos günü Düsseldorf Basın Merkezi, 30-40 kişilik bir yurtsever grup tarafından uzun süre işgal edildi. Alman devleti-

nin baskıları protesto edildi ve bu doğrultuda bildiri dağıtıldı.

İsviçre-Zürich: 4 Ağustos günü Zürich Alman Konsolosluğu 20 kişilik bir grup tarafından işgal edilerek Alman devletine verilme üzere bir protesto mektubu bırakıldı.

İsviçre-Bern: 4 Ağustos'ta 25 ERNK taraftarı tarafından Alman Büyükelçiliği işgal edilerek, bir protesto mektubu bırakıldı.

Hollanda - Amsterdam: "Amnesty International" bürosu işgal edildi. 40'ın üstünde yurtseverce 4 Ağustos'ta başlatılan işgal, açıklık grevine dönüştürülerek 6 Ağustos'a kadar devam etti. Eylemi gerçekleştiren yurtseverler, hem Alman devletin, hem de Türk sömürgeci faşizminin savaş-

ılmayı kabul etmesi üzerine, eylem başarıyla sonuçlandırıldı.

Fransa-Strasbourg: 5 Ağustos'ta Alman Konsolosluğu işgal edilerek, Alman devletin son baskıları, gasp ve Türk faşizmiyle işbirliği protesto edildi. Bildiri dağıtıldı.

Fransa-Paris: 4 Ağustos'ta Lufthansa havayolları bürosunu basan 40 kişinin üstündeki ERNK'li kitle, Alman polislerinin baskılarını protesto ettiler, uzun süre devam eden işgal eylemini Fransız polisi provoke etmek istedi. Ancak yurtseverlerin duyarlı ve kararlı tutumu karşısında polislin provokeleri boşa çıkarıldı. İşgal eylemine Fransız demokratik kamuoyunun ilgisi büyük oldu.

grup yurtsever, baskıları protesto amacıyla, Bochum üniversitesi merkez binalarında açıklık grevi başlatıldı. Konuyla ilgili bildiri dağıtıldı. Üç gün devam eden açıklık grevi eylemi, Alman demokratik kamuoyundan da büyük destek gördü.

Almanya-Stuttgart: 4 Ağustos günü "Stuttgarter Zeitung" gazetesi işgal edilerek, protesto metninin gazete yönetimi tarafından yayınlanması kabul edildikten sonra işgal eylemi sona erdirildi.

Almanya-Bielefeld: 5 Ağustos günü WDR (Batı Alman Radyosu) işgal edilerek baskıları kınayan bir protesto metni bırakıldı.

Almanya-Hannover: 5 Ağustos günü Eyalet Parlamentosu, kadın ve çocukların

Almanya-Köln: 6 Ağustos; WDR binaları 50 kişilik bir ERNK kitlesi tarafından işgal edildi. Özellikle Köln'de yoğunlaştırılan Alman devletin baskı ve aramaları ve bu aramalar sırasında halka ait para ve eşyalara el konması, radyo ve televizyonun bu baskıların borazanlığını yapması sert bir şekilde protesto edilerek, Kürdistan yurtseverlerinin bu ırkçı ve Türk sömürgeci faşizmine kan veren baskıların karşısında en sert direniş içinde olduğu vurgulandı.

Almanya-Bonn: 6 Ağustos; Almanya'nın en büyük işçi sendikaları konfederasyonu olan DGB merkez binası 70 kişinin üstündeki ERNK'li yurtseverlerce işgal edildi. İşgal eylemine katılan yurtseverler, sendika yöneticileriyle yaptıkları görüşmelerde, işçi sınıfı olarak kendi sorunları da olan Alman devletin, Türk sömürgeci faşizmiyle ortaklık halinde, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ve Almanya'daki yurtsever Kürdistan kitleleri ve yasal derneklerine olan ırkçı ve faşizan baskılara karşı durması ve Kürdistan halkıyla dayanışmasını göstermesi istendi. İşçi temsilcileri, ERNK'li kitlelerin isteklerini anlayışla karşılayarak, yapılan baskılara karşı sessiz kalmayacaklarına söz verdiler. Bu büyük işgal eylemi, büyük yankı uyandırdı. Eylem alanına DPA (Alman Haber Ajansı), BBC gibi büyük haber ajansları ve bazı yerel gazetelerin muhabirleri geldiler. Eylem ve amacı, basına geniş olarak yansdı.

Almanya-Gießen: 7 Ağustos; Bürgerhaus gazetesi binasını işgal eden bir grup yurtsever, gerçekleştirdikleri toplantı, yayınladıkları protesto metni ile eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar.

Almanya-Hamburg: 7 Ağustos; kitlesel olarak çeşitli düzeydeki gösteri, işgal ve toplantı eylemleriyle Alman devletin saldırılarını protesto eden yurtseverler "Morgenpost" gazete binasını işgal ettiler. Protestoları ve yurtseverlerin direniş kararlılığını ifade eden yaygın bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler.

Almanya-Kiel: 7 Ağustos; ERNK taraftarı yurtseverlerin gerçekleştirdikleri protesto eylemleriyle, Alman devletin baskıları karşısında direniş kararlılıklarını sergilediler.

Yunanistan-Atina: 7 Ağustos; Lufthansa bürosu işgal edilerek, Alman devlet yetkililerine verilme üzere bir protesto metni verildi.

İsviçre-Stokholm: 7 Ağustos; Alman Konsolosluğu işgal edilerek, Elçilik yetkililerine bir protesto metni bırakıldı. Komplocu SÄPO'nun, işgal eylemini engelleme çabası olduysa da, önceki komplosunun neye malolduğunu bildiğinden, işgal eylemini gerçekleştiren yurtseverlerin kararlılığı karşısında geri adım atmak zorunda kaldı.

esirlerine zulmüne seyirci kalan Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü)'n tutumunu protesto ettiler ve af örgütünün işlevine uygun müdahalesini istedikler. Af Örgütü'nün Amsterdam şubesi ve merkezi arasında tartışmalara yol açan bu durum, eylemi gerçekleştiren ERNK'li yurtseverlerin istemleri doğrultusunda çözülünce işgal sona erdirildi. Eylemci yurtseverler, sonucu "zafer" olarak değerlendirdiler.

Alman sonuca göre; Af Örgütü, yurtseverlerin kendilerine verilen iki protesto mektubunu almayı, baskıları protesto ile ilgili olanı Alman devletine, tutuklularla ilgili olanı da merkezlerine ilettiler, yurtseverlerle uzun süreli diyaloga kabul ettiler. Bu doğrultuda 8 Ağustos günü Af Örgütü, yaptığı açıklamada: Türk devletin insan hakları konusundaki uygulamalarından utanç duyduğunu açıklarak protestoda bulundu.

Danimarka-Kopenhag: 4 Ağustos'ta 40 kişilik bir ERNK grubu, Alman Hava Yolları Lufthansa'nın bürosunu işgal etti. Yurtseverler, bir protesto mektubunun Alman Elçiliğine iletilmesine karşı çıkan ve yurtseverlerin tutuklamaya çalışılan Danimarka polislinin bu tavrına karşı durdular. Binayı yakma tehditinde bulundular. Eylem yerine gelen Alman Elçisinin protesto mektubunu

Belçika-Lüttich: 5 Ağustos günü Alman Konsolosluğu 20 kişilik bir yurtsever grup tarafından işgal edilerek, Konsolosluğa bir protesto yazısı bırakıldı.

Almanya-B. Berlin: 4 Ağustos günü "taz" gazetesinin büroları 20 kişilik bir grup yurtsever tarafından işgal edilerek, Alman devletin doğrudan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini hedefleyen saldırıları ve "taz" gazetesinin bu saldırıları meşurlaştırarak ırkçı propagandaları protesto edildi.

Almanya-Frankfurt: 5 Ağustos günü 30 kişilik bir yurtsever grup tarafından "Hessen Radyosu" binası işgal edilerek, Alman devletin saldırılarını protesto edildi. Konuyla ilgili bildiri dağıtıldı.

Almanya-Saarbrücken: 3 Ağustos'ta, aralarında kadınların ve çocukların da bulunduğu 30 civarındaki ERNK kitlesi, "Saarland Radyosu" yayınevini işgal ederek, Alman devletin baskıları ve Kürdistan halkına ait 700.000 Mark ve eşyalara elkoyması protesto edildi. Radyo yetkilileri yurtseverlerin isteklerini yerine getirecek, protesto metni, yurtseverlerle yapılan bir röportaj, yerel gazete, radyo ve ARD televizyonunda yayınlandı.

Almanya-Bochum: 4 Ağustos günü aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu bir

ağırlıkta olduğu 70 kişilik bir yurtsever kitle tarafından işgal edilerek, Alman devletin baskılarını protesto eylemi gerçekleştirildi. Üç saatten fazla süren protesto eyleminde, eyalet parlamenterleri, ERNK'li yurtseverlerle görüşerek protestolarını dinlemek zorunda kaldılar. Eylem, bir protesto metni bırakılarak, başarıyla sonuçlandı.

Almanya-Oldenburg: 5 Ağustos; bir yerel gazete binası işgal edilip protesto metni bırakılarak, Alman devletin saldırılarını kınandı.

Hollanda-Amsterdam: 3 Ağustos; ERNK'li 40 kişilik bir grup tarafından Alman Konsolosluğu işgal edilerek baskılara ve bu baskılara Kürdistan yurtseverlerinin karşı durması ve baskıları boşa çıkarma kararlılığını dile getiren bir metin bırakılarak, eylem sonuçlandırıldı. Hollanda polislinin eylemi engelleme çabası sonuçsuz kaldı.

Belçika-Brüksel: 6 Ağustos; Amnesty International bürosu işgal edilerek, Alman devlet yetkililerine, baskılarını protesto eden bir yazı verilme üzere, Af Örgütü yetkililerine verildi. Ayrıca Türk faşizminin Kürdistan halkı ve yurtsever tutuklulara insanlık onurunu hiçe sayan vahşetine ses çıkarmadıkları için örgütü olarak durmaları istendi.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - ERNK'nin 30 Temmuz ve 7 Ağustos Tarihlerinde Almanya'nın Başkenti Bonn'da Gerçekleştirdiği Basın Toplantılarında Alman Devletinin Saldırılarının İyçüzü ve ERNK'nin Kararlı Tutumu Bir Daha Sergiledi

İlk basın toplantısında, toplantıya katılan kalabalık gazete, radyo ve televizyon muhabirlerine Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında bilgi verilerek, Türk sömürgeci faşizminin halkımıza karşı cinayetleri ve Alman devletinin, Türk devletiyle işbirliği şöyle açıklandı: "12 Eylül 1980 tarihinden bu yana faşist Türk askeri cuntası, Kürdistan ve Türkiye halklarına ağır bir zulüm uygularken Alman hükümeti her alanda cuntanın en büyük desteği oldu. Uluslararası resmi kuruluşlarda en hayati konularda açık olarak cuntanın sözcülüğünü yaptı."

Daha sonra bunun somut örnekleri açıklandı: "Türk polisi ile içiçe çalışan Alman polisi 15 Ağustos 1986 günü Hamburg'ta bir kompo düzenledi. Tüm çaba ve sahte delillere rağmen bu kompo boşa çıkarıldı, yenilgiye uğratıldı. Ancak Alman polisi, yurtsever kitlemeye yönelik anti-demokratik uygulamalarına devam etti... 1987 baharında Kürtlerin milli bayramları olan Newroz kutlama gecelerinde Alman polisi açık bir terör estirdi... Yurtsever kitlemeye posta kanalı ile Türkçe-Kürtçe yazılmış sahte bilgiler ithina eden mektuplar gönderdi... Bu tür uygulamalar Bayern eyaletinde halen devam etmektedir"

27 Temmuz'da, tekrar daha yoğun başlatılan saldırı, evdernek aramaları ve Türk faşist polisini aratacak Alman polislerinin terör uygulamalarını tek tek sıralayan ERNK sözcüsü, Alman polislerinin zorla gaspettiği Kürdistan Komitelerine ait "456.845 Alman Markı, 209.530 İsviçre Frankı, 2000 Fransız Frankı, 152 kalem altın, saat, bilezik" vb. oluşan yurtseverlerden aidat ve bağış olarak toplanmış para ve eşyaların miktarını belirtmiştir.

ERNK sözcüsü, Alman hükümetinin Türk cuntası ile anlaşma temelinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine engellemenin amacıyla yurtsever Kürdistan kitlelerine yönelik anti-demokratik uygulamalarını cephe olarak protesto etmiş, gaspedilen para ve eşyaların iadesini istemiştir.

7 Ağustos'ta yapılan ve aralarında "AP, DPA, Reuter, WDR ve Hürriyet" in de

bulunduğu 19 basın, radyo ve televizyon muhabirinin katıldığı basın toplantısında ERNK sözcüsü Hüseyin Yıldırım, Türk sömürgeci faşizminin halkımıza ve öncü güçlerine yönelik özel savaş uygulamalarından ve bu sömürgeci-faşist vahşete Alman devletinin desteğinden örnekler sunmuştur: "Bu anti-demokratik uygulamaların arkasında NATO, CIA, MIT ve Alman Federal İstihbarat Örgütü vardır. Thyssen, Siemens, AEG, Krupp, MBB, Bayer vb. Alman tekelininin yıllardır tükemizi ve halkımızı sömürdüğü yetmiyormuş gibi, şimdi de Alman polisi halkımızın parasını gaspetmektedir." ERNK sözcüsü: "Alman hükümeti, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine, yurtsever halkımıza yönelik saldırılardan vazgeçmeli; zorla el koyduğu para ve dökümanlarımızı derhal geri vermelidir. Aksi halde, Kürdistan halkı tüm sömürü yollarını kapatmasını, sömürüleni ve gasp edileni zorla bir geri almasını bilecektir" diyerek ERNK'nin direnme kararlılığı göstermiştir.

Alman hükümet yetkililerinin terörizm suçlamasının altında, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini denetim altına alarak tasfiye etme emel ve komplosunun yattığını açıklayan ERNK sözcüsü, "Her halkın kurtuluş hakkı gibi, Kürdistan halkının da kurtuluş talebinin kutsal bir talep olduğunu ve halkların kurtuluş talebine karşı çıkmamanın insanlık suçu olduğunu" vurgulayarak, "tüm ilerici insanlığın Alman

in üstünde Kürdistanlı devrimci-yurtseverin yanısıra, Kürdistan halkı ve öncülleriyle dayanışma içinde olan Sosyalist Vatan Partisi, Alman Komünistler Birliği, Alman Halk Cephesi, Acilciler, Kurtuluş Yolu, SUH, FAU, HD-A (Alman örgütleri) dışında çok sayıda Alman demokratı da katıldı.

Coşkun dayanışma, kararlılık ve büyük bir disiplin altında geçen miting, "Kahrolsun Sömürgeci Faşist Türk Devleti ve Emperyalist Destekçileri!", "Kahrolsun Türk Devletine Kan Veren Alman Devletinin Saldırı ve Provokasyonları!", "Devrimci-Yurtsever Kararlılığımız ve Direnişimiz Her Provokasyonu Boşa Çıkaracaktır!", "Yaşamın Ulusal Kurtuluş Öncümüz PKK, Cephemiz ERNK ve Ordumuz ARGK!", "Yaşamın Halkların Devrimci Dayanışması!" sloganları ile lanetlendi ve asıl-mak kararlılık bir daha sergilendi.

Mitingte konuşan ERNK sözcüsü, kısaca Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin son durumu, Türk sömürgeciliğinin özel savaşını, Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin kaynaklanan saldırı ve provokasyonları açıkladıktan sonra, Alman devletinin son saldırıları hakkında şunları söyledi: "PKK ne zaman Türk devletine büyük darbeler indirir, emperyalist Avrupa devletleri yardımına koşmuşlardır... 1986'da İsviçre'deki Olof Palme komplosu ve 1987 Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin altınına bağılı olarak Alman devletinin saldırıları buna bariz örneklerdir... Halkımızın alın teri olan gaspedilen paramızı geri istiyoruz. Bir halkın malını gaspetmenin sorumluluğunu birkez daha en ciddi şekilde hatırlatıyoruz. Malımıza en büyük kararlılıkla sahip çıkacağımızı bir kez daha haykırıyoruz..."

"Bunun yanısıra dökümanlarımızın da en kısa sürede iade edilmesini istiyoruz. Gecikmesi durumunda ve Avrupa'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi taraftarlarına gelebilecek her zarardan Alman hükümetini sorumlu tutacağız..."

"İçimizde 'teröristlerin varlığına inandığı için bu uygulamaya karar verdikini' söyleyen savcılığın bu iddiası büyük bir sahtekarıktır. Açıkça, ezilen bir halkın mücadelesine karşı çıkmaktır. 40'a yakın yer aratan savcı ne elde etmiştir? Silah, top, roket, dinamit vb. ni mi yakalamış? Hodri meyan göstersiz. Eğer bir yapılmıyorsa yapacakları ilk Kürdistan halkından özür dilemektir..."

"Ancak baskıların amacı açıktır. Yurtseverleri sindirmek, Türkiye sol güçleri ve Kürt küçük-burjuva güçleri gibi PKK ve ERNK'yi denetleme ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini tasfiye etmektir. Ama bunu beceremeyeceklerdir. Karşılarda kararlı bir halk vardır. Bu haksız ve çirkin dayatmalarda bulunanlar, bunun sorumluluğuna da katlanmalıdırlar."

Konuşmacının: "Polisin

baskılarına boyun eğecek miyiz? Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bu nedenle desteğimizi kesecek miyiz? Tehdit ve santajlardan korkacak mıyız?" sorularına coşkun ve kararlı kitle, isyan ateşi, mitralyöz sesi, yılların kin ve öfkesi olan: "Hayır. PKK ile doğduk, PKK ile varız, PKK ile öleceğiz! Kahrolsun provokasyon, ölüm bile bizi yolumuzdan ayıramaz!" sloganları ile cevapladı.

"Ya ölüm ya Özgür bir Kürdistan!" sloganları altında dayanışmacı Türkiye ve Alman örgüt sözcülerinin yaptığı konuşmalardan sonra, miting büyük bir başarıyla, disiplin içinde sonuçlandırıldı.

Hannover'de ERNK'li Yurtsever Kitle, Baskıları, Gerçekleştirildi Kararlılık Yürüyüşü ile Protesto Ettiler

8 Ağustos Cumartesi gecesi Hannover'de gerçekleştirilen ARGK ile Dayanışma Gece-sinden önce 1000'in üzerinde yurtsever ve büyük bir Alman demokrat kitlesi üç saatten fazla süren bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş boyunca saldırıları lanetleyen kitle, direniş ve dayanışma sloganlarıyla, konuşmalarla: dağıttıkları ERNK, Feyka-Kurdistan bildiriyle, her türlü saldırı ve provokasyonu açığa çıkarma ve aşma gücünde olduklarını gösterdiler.

Basel'de ERNK'nin, Alman Devletinin Saldırıları Protesto ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Yürüyüşü ve Mitingi Yapıldı

8 Ağustos tarihinde gerçekleştirilen yürüyüşe 1200 civarında yurtsever kitle ve kalabalık bir İsviçre demokrat grubu katıldı. Direniş ve dayanışma sloganlarıyla, ERNK bayrakları altında gerçekleştirilen görkemli kitle yürüyüşü eylemi, miting alanında yapılan konuşmalar ve dağıtılan bildiriyle sonuçlandırıldı.

Kurdistan Komitee (31.7.87) ve Feyka-Kurdistan (5.8. ve 8.8.87), Dağıttıkları Bildiriler ve Yapıtları Açıklamalarda, Alman Polisinin Baskı ve Anti-Demokratik Uygulamalarını Protesto Ettiler

Alman devleti, "yasal derneklere sızmış bir grup şehir gerillası" uydurmasının arkasına sığınarak, özellikle yasal dernek ve dernek yöneticilerinin evlerine baskın yapmaya, taciz etmeye ve eşyalarına el koymaya başladı. Bu baskıların bir hedefi de Feyka-Kurdistan'dı (Federal Almanya Yurtsever İşçi-Kültür Birlikleri Federasyonu). Federasyon binasını basan Alman polisi önüne gelen her şeyi dağıtıp kırdığı gibi, aralarında halk türkülerinin olduğu kasetlere el koyacak kadar faşizan ve amaçlı davranırdı. Amaç belli ve netti. Alman halkının demokratik gelenekleri içinde yasal ve meşru faaliyet yürüten Kürdistan yurtsever kültürel ve dayanışma derneklerini ka-

patmak, ulusal kurtuluş çalışmalarını önlemek ve bu yolla Türk sömürgeciliğine destek olmaları.

Ancak, dernek yönetimi ve kitleleri, yaptıkları açıklamalarla, dağıttıkları bildiriler, gerçekleştirdikleri toplantı, protesto ve yürüyüş eylemleriyle, Alman devletinin bu saldırıların kendilerini yıldıramayacağı ve sonuçsuz kalacağını sergilediler.

ERNK - Avrupa Temsilciliği 7.8.87 Tarihli Bildirisi ile Baskıları Protesto Ettii ve ERNK'nin Kararlı Tutumunu Bir Daha Açıkladı

"Faşist Türk devletinin çağrılanına uyan Alman devleti, Kürdistan yurtseverlerine yönelik saldırıları Türk Milliyetle ortaklaşa yapmıştır.

Türk faşist sömürgeciliği, en fazla işbirliği olanaklarını Alman devletiyle bulmuştur. Türk burjuva basını ve Komkar gibi Türk sömürgeci-faşizminin işbirlikçileri, çarşaf çarşaf yalan, düzmece haberler ve ihbar raporlarıyla, bu saldırılara zemin hazırlamak istemişlerdir. ... Saldırıların, Türk sömürgeci ordusunun en fazla zorlandığı, halkımızın kutsal bağımsızlık sesini dünyaya halklarına en fazla duyurduğu bir dönemde gelişmesi tesadüf değildir.

Alman devleti, güneşi balçıkla svamaya çalışıyor. Hayali 'bir grup şehir gerillası' aldatmacasını Almanya'daki 400.000'e yakın yurtsever Kürt kitlelerine karşı saldırıya geçerek yapmak istiyor. Kürdistan halkı ve öncüsü PKK ile ERNK'yi terörist imajıyla damgalayarak, Türk faşizmine kan vermek istiyor. Kıscası Alman devleti, Hitler faşizmini götgede bırakan canice planlar içindedir.

Demokrat Alman halkı, Alman devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı faşist Türk sömürgeciliği ile işbirliğine ve sizleri buna alet etmesine karşı durmalısınız

Türk sömürgeci-faşist devleti, halkımıza karşı özel yıkam savaşını başlatmıştır. NATO'nun ikinci büyük ordusu olan Türk ordusunun bir milyonluk mevcudundan yarısı Kürdistan'da konuşlanmıştır. Türk ordusu, Vietnam ve Nikaragua'da denenen Kontra birliklerini oluşturmuştur. Bunlar yetmiyormuş gibi, halkımızı birbirine karşı silahlandırmış, çete ordusunu örgütlemiştir. Faşist sömürgeci Türk ordusu, kontralar ve çetelerle birlikte halkımızı kalletmekte, köyleri yakmakta, ataları boşaltmakta ve halkımızı göçe zorlamaktadır. Türk sömürgeci devleti, şimdi de Kürdistan için ayrı anayasa, ayrı ceza kanunları, özel ordu ve Genel Valilik oluşturmuş, ve paralı askerlikle çete ordusunu genişletmektedir. Türk ordusu, üç yıldır aralıksız operasyonlarla halkımıza karşı bir imha savaşını yürütüyor. Bu savaşta uçak, helikopter, tank ve top kullanıyor. 1986 Ağustos ve 1987 Mart'ta dünyanın gözleri önünde onlarca savaş

uçayıyla Kürt köylerini bom-
baladı.

... Türk faşist sömürgeciliği, Kürdistan halkına açtığı bu yıkım savaşında en büyük desteği, NATO'lu dostlarından, özellikle de Alman devletinden görüyor. Alman devleti, Türk ordusunu silahlandırıyor, kredi veriyor, eğitiyor. 1983'ten beri katliam birlikleri olan Türk kontralarını, Alman GS-9 birlikleri eğitiyor. Alman devletinin desteği ile Kürt halkı ve devrimcileri katlediliyor.

Alman devleti, televizyon ve basını vasıtasıyla, Türk faşizminin cinayetlerini destekliyor, borazanlığı yapıyor. Faşist Türk basını, Alman devletinin hünerlerini övüyor. Türk MİT'i Bonn'da ve diğer Alman şehirlerinde, Alman polisinin yetkileriyle cirat atıyor, cinayetler işliyor.

Demokrat Alman komuoyu!

Alman devleti, verdiği vergilerle faşist-sömürgeci Türk devletine kan veriyor, Kürdistan halkına yaptığı cinayetlerine ortak oluyor. Alman devleti, demokrat kışve altında, yasalarını ve insan haklarını çiğniyor. Alman demokratları! Alman devletinin faşist uygulamaları, senin de demokratik haklarına ve geleceğine tecavüzdür. Faşizmden en büyük zararı sen çektin. Olanaklarında Türk faşizminin donatılmasına ve Kürt halkının katledilmesine yol verdi. Alman devletinin son saldırıları, bir insanlık suçu ve Kürt halkının kutsal haklarına yönelmiş bir tecavüzdür.

Belçika Sosyalist Partisinin Avrupa Parlamentosu üyelerinden "Raymonde Dury", 06.07.1987 tarihinde Avrupa Parlamentosuna, Türk faşist sömürgeciliğine karşı Kürt halkı, mücadelesi ve tutuklularla dayanışmanın geliştirilmesi için bir karar önergesi verdi

Raymonde Dury'nin karar önergesi şu maddelerden oluştu: Türk devletinin Kürdistan hapisanelerindeki politik tutuklulara karşı geliştirdiği imha uygulamalarının protestosu hakkında;

A) Türk devletinin Kürdistan politik tutukluları üzerindeki imha uygulamalarını dikkate almak,

B) İmha uygulamalarının Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesine paralel olarak şiddetlendiğini dikkate almak,

C) Türk devletinin Kürt halkına karşı uyguladığı sürgünler, katliamlar ve askeri operasyonlara bir de tutukluların katledilmesi eklenmiştir. Bu durumun dikkate alınması,

D) 100 tutuklunun Adana cezaevi vb. 'lerinden Eskişehir, Diyarbakır özel tip cezaevlerine nakledildiğini dikkate almak,

E) Kürt yurtseveri Mehmet KALKAN'ın katledildiğini dikkate almak.

Avrupa Parlamentosu;

1. Eskişehir ve Diyarbakır hapisanelerinde tutukluların, uygulamalara karşı başlattıkları açlık grevini desteklemelidir.

2. İnsan haklarına saygı gösterilmesi için Bakanlık Konseyinin politik düzeyde bir toplantı yapıp, müdahalesi istenmelidir.

3. Askeri yardımların kesilmesi için, Bakanlık Konseyi diğer üye ülkelerle birlikte politik düzeyde bir toplantı gerçekleştirmelidir.

4. Bir delegasyon belirlenip, hapisanelerde yerinde incelemeler yapmaları için görevlendirilmelidir.

5. Başkandan, sözkonusu karar önergesinin Bakanlık Konseyinin politik bölümüne ve üye ülkelere havale edilmesini istemektedir.

Bu saldırıların ve Türk sömürgeci-faşizminin karşısında durmalısın; Kürdistan halkı ve öncüsüyle dayanışmanı sergilemen senin demokratlık ve insanlık görevindir.

Alman devletine!

Kürdistan yurtsever derneklerine yaptığın saldırılar ve sergilediğin vahşet, tekel çıkarları için Kürdistan halkına karşı Türk faşizmiyle yaptığın işbirliğinin somut bir kanıtıdır. Bu, halkımızın haklarına tecavüz ve savaştır. El koyduğün para, Kürdistan halkından zorla gaspettiğin paradır. Unutma ki, bu hünerlerini ve seni alkışlayacak olan yalnızca faşist Kenan Evren, Turgut Özal ve Kürt işbirlikçileridir.

Halkımız ve öncüleri, haklarına yapılan hiçbir tecavüzü karşılıksız bırakmamıştır. Halkımız, başka halkların yasalarına saygılıdır. Ama kendi haklarının meşruluk ve kutsallığını da temel alır. Kürdistan halkı, kendine ait olan herşeyi zorla almasını bilir ve halkımıza, faşist Türk sömürgeciliğine kan verenleri asla unutmaz. Terörist, soylu Kürdistan halkı ve öncüsü PKK, ERNK, ARGK değil, faşist Türk devleti ve onu destekleyenlerdir.

Halkımız kutsal ulusal bağımsızlık savaşına yönelen her komployu aşacak güç ve bilinçtedir. Daha önceleri halkımıza ve öncüsüne MİT, CIA, SÄPO komplosu ile Olof Palme cinayeti yüklenmek istendi. Ama aklan ve kazanan PKK ve Kürdistan halkı, kaybeden İsveç devleti ve Türk sömür-

geciliği oldu.

Alman devleti, Alman halkını da bu çirkin oyunlara ve cinayetlere ortak etmek istemektedir. Anlaşılan Alman devleti 1870-1914, 1930-45'lerden ders almamış görünüyor. Aynı çirkin ve insanlık dışı oyunutekrar oynamak istiyor. Ama bu defa, Türk faşizmine destek verenler şunu asla unutmasınlar: Hem verdikleri bu destekle tarih önünde mahkûm olacaklar ve hem de bu desteğin getireceği risklere katlanmak zorunda kalacaklardır. Bu nedenle de Al-

man devleti, gerici baskılarına derhal son vermeli, Kürdistan halkından zorla gaspettiğini derhal iade etmeli, televizyon ve basın yoluyla başlattığı ırkçı teşhir ve yalan propagandalarına da aynı şekilde derhal son vermeli.

Kürdistan halkı, öncüsü PKK ve ERNK ile kaynaşmış çelikten bir duvardır. Bu duvarı hiçbir provokasyon delemmez. Kürdistan bağımsızlık davası; demokrasinin, sosyalizmin, insanlığın davasıdır.

Her bir Kürdistanlı, birer direniş kaleti olarak, bu gerici

ve çirkin saldırıların karşısına duracak, ulusal kurtuluş mevizlerini genişletecektir. Hiçbir güç bizi bir adım geriletemez.

— Yaşasın Kürdistan halkının soylu ve kutsal ulusal bağımsızlık savaşı!

— Yaşasın Kürdistan halkının soylu direniş öncüsü PKK!

— PKK ile varız, PKK ile yaşayacağız, PKK ile öleceğiz!

— Kahrolsun sömürgeci-faşist Türk devleti ve ona kan verenler!

ERNK Avrupa Temsilciliği
7 Ağustos 1987"

Cepimiz ERNK, Ordumuz ARGK'nin Yanındayız

Halkımıza ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yöneltilen saldırı, karalama ve her türlü komplo-provokasyonu boşa çıkarmak, düşman saldırılarını teşhir ve tecrit etmek için, 04.07.1987 tarihinde Hollanda'nın Arnhem şehrinde bir yürüyüş eylemi yapıldı.

Halkımız, içerisinde bulunduğumuz dönemde, sömürgeci-faşist Türk devletinin ve onun içteki, dıştaki tüm ajan-milis yapılanmalarını, komplo ve provokasyonlarını boşa çıkararak, "Bir parça özgür vatan toprağı" şiarıyla Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesine sahip çıkıyor ve koruyor. Halkımız bu kararlılık ve bağlılığa sahip çıkan, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tek otoritesi olan Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu - ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri, düşmanın askeri kurumlarına, ekonomisine, ajan-milis ve her türlü ihanete darbe vurarak, her türlü düşmanlığı yerlebir ediyor. Kürdistan halkı, bu direniş safalarında yer alarak, ERNK, ARGK bayrakları al-

tında birleşerek daha güçlü örgütlenme sürecine girmiş bulunmaktadırlar.

Bizler, ERNK taraftarları olarak Hollanda'nın Arnhem şehrinde yaptığımız yürüyüş eylemi ile: TC tarafından, Avrupa'nın çeşitli alanlarında yurtsever Kürdistanlılara, cepimiz ERNK'nin kitlesine karşı yürütülen saldırı, ev baskınları, ajanlık teklif etmeleri ve "modern köy korucularının (vatan hainlerinin polisle işbirliği)" halkımız ve ulusal kurtuluş savaşımız üzerindeki uygulamalarını protesto ettik; cepimiz ERNK, ordumuz ARGK'nin yanında olduğumuzu, gerçekleştirdiğimiz eylemle kanıtlamaya çalıştık.

Yürüyüş kortejinin en önünde üç Cephe bayrağı taşınırken, Cephe bayraklarının arkasında Ulusal Önderimiz Serok Apo'nun resmi dalgalanıyordu. Serok Apo'nun resmi arkasında "Yaşasın ERNK" pankartı, onun arkasında Halk Kurtuluş Ordumuzun büyük komutanlarından Mahsum KORKMAZ yoldaşın posterini, yine "Ya-

şasın PKK", "Mazlum, Kemal, Hayri, Halk Savaşı Yolunda İleri" pankartları ve halkımıza yöneltilen saldırıları kınayan pankart ve flamlar taşındı. Türkçe ve Hollandaca bildiriler yürüyüş öncesi ve yürüyüşünü boyunca bir şekilde dağıtılarak, TC ve onun ortakları kınanıp teşhir-tecrit edildiler. Yine yürüyüş boyunca, "Bijf Serok Apo", "Bijf PKK, ERNK, ARGK", "Partimize uzanan elleri kıracağız", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Bijf Serxebân, birre ked-xwarî" ve dayanışmayı içeren (Hollandahlara yönelik) sloganlar gür ve coşkulu bir şekilde atıldı. 1,5 saat yürüdüktan sonra, toplanma alanında ERNK bayrağı göklerle çekilerek saygı duruşunda bulunuldu. Yürüyüşün anlam ve önemini belirttiği konuşmalar yapıldıktan sonra, hep birlikte Cepheye bağlılık andı okundu. "Apo Hatê Hilwanê" oyunu oynanarak ve "Bijf Serok Apo" sloganı pespeşe güçlü bir şekilde atılarak yürüyüş eylemi sonuçlandırıldı.

Hollanda ERNK taraftarları

ERNK - Avrupa Temsilciliği Kopenhag'da Bir Basın Toplantısı Yaptı

na geçit verilmiyor. Gerilla kuvvetlerimiz eylemlerinde Kürdistan'daki Türk sömürgeciliğinin askeri, siyasi, ekonomik varlığını hedefliyor."

Açıklamada son eylemlerin bilançosu verildikten sonra, milis-çeteciliğin tanınılması yapılarak, bunlara yöneltilen meşruluğu açıklanıldı. Bu konuda şunlar belirtildi: "Milis çetecilik, silahlandırılmış sivil karşı-devrimci bir örgütlenmedir. Bu sivil-çetecilik, aynı zamanda köylülerimize saldırmakta, tehditler savurmaktadır, Türk askeri ile birlikte operasyon yapmakta, halk üzerinde estirilen teröre yardımcı olmaktadır. Baştan beri hareketimiz milis-çeteciliği, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki askeri varlığının bir parçası olarak görmüş ve yönelmiştir. Bunun için çözüme ikna edilmiş, bir kısmı da silahını götürüp devlete teslim etmiş, görevini bırakmıştır. Bunda ısrar

edenlere ise, savaşın doğası gereği ve halkın istemi sonucu farklı yöntemler kullanılmıştır."

Mücadelemizin genel gündışı ve önümüzdeki dönem gelişmeleri için şunlar belirtildi: "Önümüzdeki dönemde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, askeri, siyasi her düzeyde boyutlanacaktır. Cephemiz ERNK'nin Genel Başkanı A. ÜCALAN yoldaşın belirttiği 'Her şey bir parça özgür vatan toprağı için' şiarı hedefimizdir. Türk sömürgeciliğini topraklarımızdan söküüp atmak için meşru haklarımızı kullanacak, her türlü mücadele biçimlerini uygulayacağız."

Basın toplantısı, uluslararası basına çeşitli düzeylerde yansdı. İskandinavya ülkelerinde gazete, radyo ve televizyonlar toplantıya geniş yer verdiler. Bu ülkelerdeki yabancı dilde yayın yapan -Türkçe, Arapça vb.- radyolar, toplantıyı ayrıntılı olarak verdiler.

Dişarbakır zindanlarından çıkan bir direnişçinin gazetemize ulaştırdığı mektubu olduğu gibi yayınlamayı, zindan şehitlerinin anlarına duyduğumuz saygının bir gereği olarak kabul ediyoruz.

Rızgari'ye Açık Mektup

N. Kêzer

Derginizin Mayıs '87 sayısında "PKK Hem Suçlu, Hem Güçlü" başlığı altında yazılan yazıyı ibretle okudum ve irkildim. Kutsal değerlere, hem de insanlığın en soylu değerlerine insanlar bu denli soysuzca yaklaşabilir mi? Bu düşmanlık neden? Türk burjuvazisi bile PKK ve Dişarbakır zindanlarının bir bütün olduğunu çoğu yönüyle kabul etmek zorunda kalırken, üstelik milliyetçilik pozuyla bu gerçeğe saldıranın izahı çok zordur.

Tarihe mal olmuş ve ulusal kurtuluş mücadelesinde süreklî öneü misyonunu koruyan PKK zindan direnişçiliği ve direniş abideleri vardır. Bunlara tarih ve toplum değer biçmiştir. Bunu inkar etmeye kimsenin gücü yetmez. Gel gör ki, siz Rızgari'ci bayların tarihe ve gerçeğe meydan okuyan, baştan sona düşmanlık ve kin kokan çarpıtmalarınıza şaşmamak mümkün değil.

Ben, PKK'nin zindan direnişlerinin bir tanığıyım. Sizlerin de zindanlardaki durumunuza baştan aşağı biliyorum. Bunun sorumluluğuyla bazı açıklamaları yapmayı insan onuru için zorunlu görüyorum.

Birincisi: Zindanda kalmak, devrimci olmak için yeterli midir? Devrimci ve yurtseverlerin yansısı adı katiller, esrarkeşler, rüşvetçi ve talancı ağalarla, sahte milliyetçiler de kalmaktadır. Bunun değerlendirmesini yapmak gerekmiyor mu? Herkes gibi, siz "Rızgari'ci baylar" zindanda kalışınızın bir muhasebesini yapmak zorunda değil misiniz? Arkanızda nasıl bir miras bıraktınız? Mahkemelerdeki durumunuz neydi? 1980'den başlayalım: Bu yılın ortalarında PKK "tutukluları idareye karşı asgari müştereklerde birleştirme çalışması yürüttü." Sizin tavırınız ne oldu? Birlik ve ortak tavırda kaçmak için bukelamun gibi dolaylı yollara başvurduunuz. Arkasından 5. Nolu askeri cezaevinde bunun meyvelerini toplamaya kalkıştınız. Savaş esirleri kendi temsilcilerini seçerken, zindan faşist idaresinin Ruşen Aslan'ı temsilci olarak göstermesini nasıl değerlendirdirirsiniz? Eğer, sizler "Biz 1981'de PKK direnirken biz koşuşlarda keyfimize baktık, faşist idarenin kuralına uyduk, istiklal marşını en iyi okuduk. 1981, '82, '83, '84 direnişlerinde PKK onurumuzu kırtarmak için onlarca şehit verdi. Biz örgüt olduğumuzu inkar ederken, PKK, mahkemelerde Kürdistan devrimini savundu ve korudu" deseydiniz, özeleştiri veriyorlar diye sizleri alkışlardık. Ama hiç de onurlu bir yol tutmadığımızı gö-

rüyoruz.

İkincisi: Derginizde "Kemal PİR tutuklanıp Dişarbakır hapishanesine getirildiğinde ilk kez Rızgari'ci arkadaşların yanında kalmıştır" diyerek, hem kendinize paye çıkarıyor, hem de sinsi bir plan kuruyorsunuz. Kemal PİR'in yanında kalmak bir insan için onurdur. Ancak, insanların bu onura layık olması gerekir. Ama sizler bu onura layık olamadınız. Sizin yanınızda öзде herkes birdi. Şerafettin Kaya, eli yüzlerce devrimci ve yurtseverin kanına bulaşmış M. Celal Bucak'la beraber kaldı. Ardından "Keşke daha önce tanışaydım, ne iyi insandı" türünden methiyeler dizdi. Ajanların, uşakların koğuşu yardımıyla almanızı nasıl izah edeceksiniz?

Üçüncüsü: "12 Eylül öncesi ve sonrası yüzlerce PKK'linin sömürgeci mahkemelerdeki savunmalarını arkadaşlarımız yüklenmiştir" diyorsunuz. Buradan yola çıkarak devrimci olduğunuzu aklısıra ispatlamaya çalışıyorsunuz. Utanmazlığın bu kadarına da pes. Dişarbakır vd. yerlerde yüzlerce tüccar avukat vardır. Bunların bir kısmı da doğrudan faşist mahkemelerle işbirliği halindedir. Halk tarlasını, evini, ineğini satar, bu tüccar avukatlara yedirir. Bunlar doğrudan halkı soyarlar. Sizler ise gıdıklayarak ve severek soydunuz. Ama haydan gelen huya gider diyecüksünüz... Banker Kastelli'ye kaptırılan paraların miktarı ve kaynağını açıklayacak gücünüz var mıdır? Yüz astarlaştığına göre, herhalde piyangodan çıktı diyecüksünüz.

Dördüncüsü: Kasım, Aralık '80-Ocak '81 döneminde faşist idarenin kural adı altında insanlık onuru ile bağdaşmayan dayatmalarına karşı PKK direnme kararı aldı ve direndi. Bu doğrultuda bütün cezaevi kitlesine çağrı yaptı. Sizin bu kutsal çağrıya cevabınız ne oldu: "Direnmek cinayettir", "Nasil olsa PKK direnir, onların alacakları haklardan biz de yararlanacağız" soysuz tilki kurnazlığı içinde olan sizler değil miydiniz? 1981'de PKK yüzlerce sempativanıyla hücrelerde direnirken idarenin bütün kuralına uyarak, koğuşun (1 Nolu) en rezil yaşamını sergileyen sizler değil miydiniz? Direnmek için "Köprüden geçene kadar ayağı dayı diyelim" felsefesini geliştiren siz değil miydiniz? Ya o avukatlık "kültürünüzü" rağmen bırakalım devrimciliği, sokak insanlarını bile geride bırakan lümpen konuşmalarınız ve yaşamınız, 1981-82'de faşizmin geliştirdiği ve

Avrupa'da "Demokrat Türkiye" gazetesi tarafından yayınlattırılan "apolitik robot yaşam felsefesi" değil miydi? Elinize kocaman dergi olanaktınız var. Biraş bu yaşam ve felsefenizi anlatınız.

"Hapishanede kitlemiz yok. PKK'nin kitlesi var. Direnmek ona düşer" diyerek devrimci sorumluluktan kaçan M. Kotan, bu sözlerine sahip çıkmaktadır. Bu ordusuz generaller, bir devrimcinin, düşünce ve yaşamıyla bireysel olarak da bir örgüt gibi davranmak zorunda olduğunu ve her yerde direnmesi gerektiğini bilmez değiller. Üstelik bunlar, güya önderlerdir. Ama Rızgari'ci önderler (!), önderliğe o denli kendilerini kaptırmışlardır ki, ölümleriyle dünyanın yıkılacağı sanıyorlar. Ama şunu da unutmasınlar, herkes ölmesini beceremez. Ölüm, hele devrimci bir ölüm: soyluluk ve ölümsüzlüktür. Onursuz bir yaşam yerine, erkeş gelen ölüm her zaman yeğdir. Devrimci ölüm direniştir. Rızgari'ci baylar bilmez ki, bu ideoloji, inanç ve meliki sorunudur. Bize de, hadi ordan kart kazlar demek düşer.

Beşincisi: Rızgari, zindan direnişini ve gerçeğini tersyüz etmeye devam ediyor. "Dişarbakır Askeri Hapishanesinde 1984 Ocak direnişinden sonra PKK'nin sekteri ve dar grupçu tavırlarına karşı, diğer bazı siyasetler bir cephe oluşturmak istemişlerdi. Böylelikle bir cepheleşme her şeyden önce düşmanın işine yarayacaktı. O günlerde hapishanede olup da direniş katılanlar, özellikle PKK'nin hapishanede yöneticileri, böyle bir girişimi büyük bir çaba ve ikna yoluyla Rızgari'ci arkadaşlarımızın önderliklerini bilirler" belirlemesi bu yalanlardan bir tanesidir. Gerçek şudur: PKK, bütün hapishane kitlesine çağrı yaptı. Direnmeleri için. Rızgari'ci baylar ve diğer reformist güçler "Apocuların oyununa gelmeyin", "Apocular, hapishanede direnerek katliam yaratmak istiyorlar", "Şimdi yaşayalım, yarın hapisten çıkınca tekrar devrimcilik yaparız" teslimiyetçi sloganları atıldılar. PKK'ye karşı bir cephe oluştu. Ama bu cephe; direniş karşı teslimiyetçiydi. Rızgari, bu sonuncunun içindeydi. Kazanan direniş oldu. Ardından Rızgari'ci gürhü PKK direnişçilerinin peşine takıldı. Gerçek olan şuydu; Rızgari grubu 1983'e kadar insan olduğunuz bile unuttu. Onlara insan olduklarını hatırlatan PKK'nin direnişleri ve şehitleri oldu. Çünkü, insanca yaşamın sınırlı olanakları, hatta bireysel bile

olsa direnebilme ve yaşamı hatırlama gücü tümüyle PKK kitlesinin, direnmesinin eseri oldu. Rızgari, "tüm hapishane direnmesi PKK'ye çıkarılıyor" sözleriyle, gerçeğe tahammülsüzlüğünü gösteriyor. Yarası olan gocunur.

Zindanda sömürgecilerin temel işkence ve çökertme yöntemlerinden biri de yemektir. Çoğu kez günlerce yemek verilmmez, verilen de 20-30 kişiye bir tas yemek oluyordu. Ruşen Aslan, 18 yaşında bir PKK sempativan olan Kemal Dalgıç'a "Herkes bir kepeç ver, ama DDKD'lilere bir kaşık ver" diyerek içerde provokasyon ortamı yaratmak istedi. Ancak önlendi. Bu ve aktarılabilecek yüzlerce örnekle farklı gruplar arasında olay çıkarmak Rızgari'cilerin mesleği idi.

Altıncısı: Gelelim kadınlar koğuşuna. Dişarbakır zindanları, kadınların onurlu direnişine de sahne oldu. Bu onur da PKK'nin damgasını taşıyor. PKK, kitlesel bir harekettir. Her yerde binlerle temsil ediliyor. Halkın toplumsal yansısı, ulusal kurtuluş ortamında kendini gösterecektir. İhanetler de gelişecektir. Direnmenin olduğu yerde ihanet de olacaktır. Bir örgüt, ihanet ve ihanetçiye değil; direnme ve direnişçiye sahip çıkar. Sorun; bunu ideolojik, politik, örgütsel olarak tanımlamaktır. Hiçbir zaman Rızgari'ci bayların zindan direnişçileriyle kıyaslayacak bir yaklaşım içinde olunamaz. Bunların onların gölgesi ile kıyaslanamaz. Ş. Kaya kendi sözleriyle "onlar peygamber, biz hayvandı" belirlemesinde bu kıyasın olanaksızlığını dile getirdi. Ama sizleri, Şahin Dönmez ve Yıldırım Merkit'le kıyaslayabilir. Kesinlikle onların mesleğini sürdürüyorsunuz. Onların dışardaki izdüşümleriniz. Üstelik, faşist sömürgeci onay mühürünü köşelemiş direnişin altında gizlediğiniz için daha da tehlikeli oluyorsunuz.

Kadınlar koğuşunda Rızgari davasından yatan "Remziye Selçuk'un polisle çalıştığı mahkemede ortaya çıktı. Tutanaklara geçti. Gazeteciler bile bu durumu yazdılar. Hapishane müdürü Lütfü Günel'in özel izniyle Ruşen Aslan, Remziye Selçuk'la görüşmelerini nasıl izah edecek? Peki, birçok bayanı tutuklatan ve kadın koğuşunda resmi muhbirlik yapan "Leyla Akbaş'a sahip çıkma nasıl izah edilecektir? 25 Şubat 1981'de kadınlar koğuşundaki direnme sloganlarını, faşist marşları ve şehitleri bastırma hünerlerini nasıl açıklayacak Rızgari'ci baylar?

Yedincisi: Rızgari'ci baylar, hapishane yaşamalarını onurlu gösterme gayretini boşuna sergiliyorlar. Çünkü, bu er meydanında onlar herkes tarafından biliniyor. PKK'nin direniş ışığı, kör yarasaları süstüştü yakalıyor.

Rızgari, üzerindeki suç töhmetleri kaldırmalıdır: 1. Mahkemelerde neden siyasal savunma yapmadınız? Neden sadece bir dergi hareketi olduğunuzu, siyasal örgüt olduğunuzu belirttiniz? Bu teslimiyet değil miydi? Demagoji ve çarpıtma yerine mertçe mahkeme "savunmalarınızı" açıklasınız daha iyi olmaz mı? Bunu bekliyoruz. 2. Hapisten nasıl salındınız? Fazla meraklısı değilsiz. Ama I-KDP ile Türk sömürgeciliğinin 1985'te ciddi temasları oldu. Türk sömürgeciliği PKK ve ERNK'ye karşı teslimiyetçi cepheyi destekledi, kan verdi. Şimdi gerçekleştirdiğiniz bir pratik var. Belki de haberiniz olmadan, sizler aldatılarak bu ihanet çemberine dahil oldunuz. Bu konuda daha iknacı olmalısınız.

Gelelim, diğer bazı zehir saçan suçlamalarımıza: PKK'nin "elindeki kadrolar heder olmuş, yeni kadrolara ihtiyacı var, bunun için devrimcilere yönelen şiddet ve provokasyonla örgütlenmek istiyor" diyorsunuz. Bu çok komik ve bayağı bir suçlama. Yıllardır aynı türküğü tekrarlıyorsunuz. Bir devrimci şehit düştüğünde sevinçten göbek atıyorsunuz. PKK'nin ERNK ve ARGK'de ifadesini bulan kitle gücünü görünce de kinizdenimden ifade ediyor. Doğru ideoloji, politika, çelikten Bolşevik örgüt ve pratik üretiyor. Her şehit düşenin yerine yüzler kalkıyor. Kürdistan toprağı bereketlidir. Sizler gibi, özü ölmüş odun tohumları artık yeşeremez. Bir halk öldürülerek tüketilemez. Ne zaman Kürdistan halkı ölse PKK kadrosuz kalır. Bunu ne siz ne de faşist sömürgeciler tadamayacaktır. ERNK, bütün yurtseverleri bilinçlendirme, birleştirme hareketidir. Bugün bilinçlenen, kan veren ve savaşan, bu halktır.

Ya Rızgari'nin "anti-sömürgeci mücadele içinde olma" saçma iddiası ve "PKK'nin Rızgari'yi yolundan ayıramayacağı" iddiası! Rızgari'nin anti-sömürgeci olduğu ne denli yalansa, PKK'nin "Rızgari'yi işbirlikçilik yolundan ayıramayacağı" o kadar doğrudur. Boğulana kadar bataklığa yürümekte serbestsiniz. Ama anti-sömürgeci olduğunuz iddia etmeyin. Kendiniz "bir siyasal örgüt değili-

Devamı 22. sayfa

BİR DAHA SINIFTA KALMAMAK İÇİN, PARTİ YARATILMALIDIR!

Yurtseverlerin
Kaleminden
Kürdistan
Ulusal Kurtuluş Savaşı

12 Eylül sonrası Türkiye "sol"unun başarılı bir sınav vermediğini artık herkes bilmektedir. Bu sınıfta kalmaya, üyelerde ve kadrolarda yarattığı yenilgi psikolojisi de eklenecek, var olan örgütleri yaşayamaz hale getirmiştir. "Sol"un büyük bir kesiminin, içine girmiş olduğu bu durumdan çıkıp kendini toparlayacağı sanılırken, bekle-gör şeklinde devam eden bir suskunluk meydana geldi. Diğer taraftan, kendilerini "Kürdistan halkının öncüleri" ilan eden "Özgürlük Yolu", "Peşeng", "KUK", "Rızgari" vb. Kürt örgütleri, öзде yalnızca Kemalizmin öncüleri oldukları açığa çıktı. Bu kısa yazımda -Kürt örgütleri üzerindeki değer-

lendirmemi bir başka yazıya bırakıp- Türk örgütleri üzerinde duracağım.

Evet, suskunluk durağında kahve için Türkiye solu, 1983 seçimleri gündeme gelince -kerhen de olsa- suskunluğu bozup "görüş" bildirmeye başladı:

"Halkımız faşist cuntaya evet dedi." (1983 seçimi)

Bir de buna 1984-1985-1986 yılları eklenince, adına yalnızca ve yalnızca komedi denilecek değerlendirmeler peşi sıra dizildi. Hepsini yazmaya gerek yok. İşte birkaçı:

"Demokrasi için SO-DEP'e, DYP'ye ve RP'ye oy ver!"

"1984 seçimleri demokrasi güçlerinin zaferiyle sonuçlandı."

"Faşizm çözüldü."
"Şu, cunta partisi; bu da, anti-tekelcilerin partisi oldu."

"Biz Kürtlerin haklarını savunuyoruz, ama bu hakların kazanılması için savaşım yürüten PKK'ye ve eylemlerine karşıyız."

"Biz demokrasi ve barış istiyoruz, ama NATO'dan çıkılmı demiyoruz."

Tüm Yurtseverlere ve Demokratik Komuoyuna

Avrupa emperyalist çevreleri, Türk devletinin istediğine uyarak yurtseverler üzerinde polis baskısını arttırdılar. Nedenleri belli olan bu baskılardan biri de bana karşı oldu. Benim şahsımda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK ve öncüsü PKK'ye saldırılmak istendi.

Anlatacağım olay şu:

25. 6. 1987 tarihinde aniden mahkemeye çağırıldım. Bana durmadan Parti hakkında sorular sorular. Muameleleri anlatamayacağım kadar kötü idi. Peşimi bırakmadılar. 2.7.1987 tarihinde tekrar mahkemeye gitmem isteniyordu. Beni, sorgusuz sualsiz bir odaya kapadılar. Birkaç saat sonra aldılar. Yine durmadan Parti hakkında soru sormaya başladılar. Başta olumlu cevaplar vermeye çalıştım. Polis bir ara gitti.

Tercüman TC uşağı idi. Bu defa o, soru sormaya başladı. Niyetini anlamıştım. Türk devletinin katliam tarihini anlattım. Kızardı bozardı, "Hürriyet" gazetesini getirerek, "Bak Pınarcık'ta katliam yaptınız" dedi. Ben eylemi anlattım. Yaka paça olduk. Polis geldi bizi ayırdı. O, "Çocuk çocuk demeden herkesi öldürüyorsunuz" deyince, ben de "Asıl katliamcı sizlersiniz" dedim. "Çeteler bir devrimcinin ölümü karşılığında 2 milyon alırken ses çıkarmıyordunuz, ama devrimciler vurunca katliam

diye bağırıyorsunuz, artık kimseyi aldatamayacaksınız" dedim.

Bunun üzerine acz içinde kaldı. Anlamadığım şeylerle yanalar uydurarak arada bir PKK vb. şeyler diyerek polisi bana karşı kıskırttı. Polis güttümü aradı. 10 adet ARGK-Geceleri bileti buldular. Daha da kudurganlaştılar. Tehdit ettiler. "Uçağa bindirir, geri yollarız" tehditinde bulundular. Direndim ve bütün hakaretlerine fazlasıyla cevap verdim. Daha sonra evimi aradılar. Üzerine ERNK bağış kutusu yazdığım, içinde bu amaçla toplanmış para bulunan bir kumbara buldular. Evde, yasak olmayan ERNK bildiri ve afişleri de vardı. Biletleri yırttılar. Tekrar tehditlere başladılar. Eğer, "PKK"lilerin adını vermezsen seni İstanbul İkinci Şubeye teslim edeceğiz" tehditini sık sık tekrarladılar. Ben yılmayınca geri adım atmak zorunda kaldılar.

Avrupa demokrasisi buydu. Amaç belliydi; Türk faşizminin özel savaşına uygun, Avrupa'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı "köy koruyucuları" yaratmaktı. İşbirlikçileri ve yol gösterenleri de belidir.

Ama hep yanılıyorlar. Her yerde direniş, uşaklık ve köy koruyuculuğunu yenecektir.

— Yaşasın halkımızın öncü gücü PKK-ERNK-ARGK!

İ. D. / Aarau

"PKK teröristtir, çünkü orduya karşı çıkıyor; bizler orduya karşı değiliz."

"Bu paşa iyi, şu paşa kötü." vb...

İşte, 67 yıllık geçmişe sahip olan Türkiye solunun büyük bir kesimi tarafından, işçi sınıfı adına ve hatta Marksizm-Leninizm adına çıkıp böyleli ahlaksızca değerlendirmeler yapılabilin-yor.

Şimdi tüm dünya halkları adına soruyorum:

1. Yukarıdaki değerlendirmeleri yapan bu beyinleri iltihaplanmış insanlara kim saygı duyabilecek?

2. "Askeri faşist cuntaya karşı mücadele ile, bunlara karşı verilecek mücadele arasında bir fark vardır" diye kim diyebilecek?

Ben kendi payıma şunu açıkça yazıyorum:

Saygı bir yana, ilerilik adına çıkıp bu kadar günah işleyen bu "sol"u keskince Türkiye Sosyalist Hareketinden kovmak gerek. Zira, bu "sol"un yarın sosyalist bir Anadolu kurma aşamasında, mermilerin bizlere karşı çevireceklerinden kuşku duymuyorum. Kaldı ki, daha yarın olmadan, bugün de yapabildikleri oranda öz-gürlük için mücadele edenlere karşı en onursuzca propaganda yapıyor, bulundukları alanda tandıkları her devrimciyi, her demokrati emperyalist ülkelerin polislerine de ihbar etmekte-

dirler. (Bunun için onların, Berxwedan-Haziran 1987, 35. sayısında birkaç tanesi yayınlanan, ihbar bildirimlerine bakılabilir.)

Peki böylesi bir durumda PKK kiminle ve nasıl ortak bir savaşım yürütecek?

Yukarıdaki değerlendirmeler ışığında, PKK olsun, başka bir örgüt olsun, "ortaklaşa savaşım yürütülebilir" diyebilecek biri var mı?

Açık ki hayır. Ve bugün ne acıdır ki, 1970'den günümüze kadar devrimci duruma sahip olan bu ülkede, mevcut bulunan devrimci durumu devrimci güçlerin lehine çevirebilecek parti olmadı Türk solunda. Tabii, doğası gereği parti olmadan, ne siyaset üretilebilir; ne eylem, ne de devrim olur. Böyle olunca da PKK bir tarafta, diğer tüm "sol" karşı tarafta olur.

O halde ne yapmalı?

Yapılması gereken ilk iş, Türkiye Sosyalist Hareketinde var olan boşluğu dolduracak devrimci proletarya partisi yaratmaktır. Böylesi bir partinin yaratılabilmesi için önce, (12 Eylül öncesi ve sonrası) Türkiye solunun sınıfta kalmasının tek nedeninin, içlerine kadar sinen Ke-

malizmin olduğunu tespit etmek gerek. Bu nokta çok önemlidir. Zira, içimize kadar sinen Kemalizm çıkarıp atmadan, istendiği kadar parti olunsun, bir şey ifade etmez. Bir şey ifade etmez, çünkü 12 Eylül öncesinde söylenen kemalist türükülerin şimdi koro halinde söylenmesi ne ifade eder ki? Önemli olan, bu türükülerin içeriğini değiştirmektir. Türükülerimiz, ezen ve ezilen halkların ortak duygu ve düşüncelerini ifade eden Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm türüküleri olmalıdır.

Yapılması gereken iş, devrimci proletarya partisinin yaratılması için, Marksizm-Leninizmin özünü yakalamaktır. Buöz, örgüttür; devrimdir ve iktidardır.

Öyleyse, 1984 yılından şu ana kadar aralıksız bir şekilde, Kürdistan halkının kurtuluşu için savaşım veren PKK'yle dayanışma göstermenin en önemli yanı ve temel güvencesi, Türkiye Sosyalist Hareketinde var olan boşluğu dolduracak devrimci proletarya partisinin yaratılmasıdır. Böylesi bir parti yaratılmadığı takdirde Anadolu halklarının ortak mücadelesi olamaz.

— Anadolu Halkları, Marksist-Leninist Bir Parti

Yaratmak İçin Saffarı Sıklaştırm!

— Selam Olsun, Türkiye ve Kürdistan

Halklarımızın Aydınlık Geleceğine!

F. Cebiroğlu / Danimarka

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Sesi Berxwedan'a

Yıllardan beri ülkemden uzaklarda kalıyorum. Mücadeleyi Avrupa'da tanıdım. Mücadeleyi tüm sıcaklığıyla tanıma ve yaşama hasreti çeken, köleliğe mahkûm edilen yüzlerce Kürt kadınlarımızı biriyim. Yıllık iznimini Kürdistan ve Türkiye'de geçirdim. İzin izlenimlerimi, Berxwedan aracılığıyla tüm emekçi, yurtsever, ilerici ve demokratlara aktarmak istiyorum.

Gümrükte, TC'nin anayasasının resmi ve yasal bir kanunu haline gelmiş olan rüşvet verdiğim için bir zorlukla karşılaşmadım. Saatlerce gümrük ve havaalanında bekledikten sonra nihayet o meşhur İstanbul'a vardık. "İstanbul'un taşı toprağı altındır" sözü, izlenimlerimden anladığım kadarıyla yozluğun ve açık sömürünün merkezi olmuş. Birkaçı keyif çatarken diğer emekçi kesim yaşam kavgasını en zor şartlar altında sürdürüyor. Evet sürdürüyor, fakat hangi zorluk ve engellerle karşılaşılıyor. 13-14 yaşlarındaki yüzlerce hamallar ordusunu görünce ilk kez kinli ve öfkeli şekilde derin nefes alarak içimde "Kahrolsun Sömürgecilik" sloganını haykırdım.

İnşaatlar, seyyar satıcılar, hamallar, memur ve emekçiler; evet, TC'nin dediği gibi, ortadirek her şeye ve zorluğa rağmen bir umut ve kurtuluş yolu bekliyordu. Her kategoriden insanlarla konuştum. Genellikle büyük çoğunluğu mücadelelerimizle bir an önce ilişkiye geçmek ve saflara katılmak için sabırsızlanıyor ve hepsi de kaybedecek hiçbir şeyimiz yok, fakat kazanacak çok şeyimiz var diyor. Ve Kürt küçük-burjuva reformistlerin dediği gibi, halkımız cahil değil. Ne yaptığımız ve ileride ne yapacağımızı çok iyi biliyor ve intikam, intikam, intikam diye haykırıyor. TC'nin burjuva gazeteleri bir hafta içinde utanmadan büyük başlıklarla işsizliği, fuhuşu, rüşveti ve son günlerde moda haline gelen intiharları boy boy yazıyor. Evet, TC'nin ve onun uşaklarının halklarımızı verecek hiçbir şeyi kalmamış ve çöküşe yuvarlanmış, gün saymaktadır.

Daha sonra vatanım olan Kürdistan'a gitmek üzere yola koyuldum. Kürdistan sınırına kadar hiçbir arama ve kimlik kontrolünden geçemedik. Fakat Sivas'tan sonra her şehire girişte arama ve kimlik kontrolü yapıyor. Otobüs tıklım tıklım doluydu. 7-8 kişi ayakta durmak zorunda kalmıştı. Tüm

aramalarda şoför, polis ve askere bir zarf veriyordu. Sonradan "Memur bey anlarsın bunlar Kürt. 3 gün değil, 3 ay ayakta yolculuk yaparlar" diyor. Bu yolculukta intikam sloganları ağızımdan düşmüyordu. Yolculuk esnasında gençler hoşnutsuzluklarını her tavırda yansıtmıyorlardı. Yaşlı bir amcamın, "Böyle gelmiş, böyle gidecek" sözüne, 13 yaşındaki geleceğin komutanlarından bir genç, "Hayır amca, böyle gelmiş fakat böyle gitmeyecek" sözleriyle cevap verdi. Devrimde büyük rol oynayan gençlik, TC ve onun uşaklarına karşı nefretlerini açıkça, hiç çekinmeden belirtiyorlardı.

Zorlu ve ızdıraplı bir yolculuktan sonra memleketim olan Kars-Iğdır'a vardım. Fakat halkımın o çileli hayatı ve düşmana karşı bilinçli ve haklı vatan kavgası beni derinden etkiledi. Tüm halk, ARGK eylemlerini destanlaştırarak dilden dile anlatıyordu. Özellikle Ağrı'da işbirlikçi hain uşakların ve TC'nin korkulu rüyası haline gelmiş Ahmet Kesip yoldaşı ve arkadaşlarını öve öve bitiremiyorlardı. Halkın yüzde doksanbeşinin durumu iyi değildi. Fakat hepsinin gözü

Devamı 21. sayfada

Lavrion Mektubu

Atina'nın 60 km dışında bulunan Lavrion kasabasında bulunan kampta, devrimci-yurtseverlerin yanısıra, politik mülteci maskeli yoz, lümpen, ne idüğü belirsiz, ajan karakterli bir yığın unsur da bulunmaktadır.

Çoktan beridir Türk MİT'i buraya eleman sızdırmakta, hem bu yolla Yunan halkını darbelemek, hem de Kürdistanlı yurtseverlerin çalışmalarını önlemek istemektedir. Türk MİT'i, bu amacı için devrimci maske takan yoz sosyal-şoven, sahte milliyetçi takımından yararlanmaktadır.

Kendilerine "Partizan", "Halkın Kurtuluşu", "Dev-

rimci-İşçi" vb. gibi adlar takan bu belirsiz yığın, uzun süredir bu doğrultuda provokasyonlar yaratmakta, kampli lümpenlerin bir yatağı haline getirmektedirler.

Son olarak, ARGK Türk sömürgeci-faşizmine ağır darbeler vurunca, olay bütün halklar gibi, Yunan halkında da sevinç yarattı. Bunun hazmedemeyen bu ajan, lümpen tavırlı gruplar K. Evren'in son açıklamalarına uyarak, kamptaki ERNK taraftarı yurtseverlere karşı tahrik, provokasyon ve saldırılara başladılar. Bu provokasyonun ilk ciddi örneği şöyle gelişti: Bunlardan bir unsur bir dinamik lokumunu bir yurtseverin yatağına attı. Provokasyon boşa çıkarılınca çığına döndüler. Yurtseverlerin kampta olmadığı bir an fırsat bilerek, çapul seferine çıktılar. Saat, elbi-

se, ne buldularsa çaldılar. Aralarında şehitlerin resimlerinin olduğu diğer eşyaları da tahrip ettiler.

Bununla da durmadılar. Şovenizmin, faşizmin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden yediği darbeleri hazmedemiyorlardı. Küfür ve sataşmalarla provokasyonlarını geliştirdiler. Herhangi bir olaya meydan vermemek için iki hafta yemekhaneye inilmedi. Ancak, kararlılığımızı da sergiledik. Bunun üzerine polis olaya el koydu. K. Evren'in piçlerinin istediği buydu. Çünkü Türk faşist basını, "Türk-Kürt kavgası", "Hain Kürt-Yunan işbirlikçiliği" şeklinde, şoven zehrini saçıyordu. Şoven basın, buraya kadar

şoven uşaklarına can veriyordu. Yunan polisi, silahlı saldırganlar yerine, yurtseverleri yakaladı.

Mahkemeye çıkarılan 19 yurtseverin serbest bırakılmadığını duyan "Halkın Kurtuluşu", "Partizan" ve "Rızgari"ci Evren piçleri 4 silahla otobüs durağında pusuya yatıp, yurtseverleri kurşun yağmuruna tuttular. Bu katliam girişimine karşı sergilediğimiz kararlılıkla bir yurtseverin yaralanmasıyla tehlikeyi atlattık.

Faşizmin piçleri, bununla da kalmadılar. Yunan basınında yalan ve tersyüz edilmiş haberler yayınladılar. Yunan halkının tepkisi üzerine basın hatasını düzeltmek ve gerçekleri yazmak

— Kahrolsun faşist Türk sömürgeçliği ve her türlü işbirlikçileri!

— Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

C. D.

Faşist Türk Hükümeti, Şimdi de Kıbrıs Rum Halkını Tehdit Ediyor

Türk devleti hem suçlu, hem de "güçlü" olmak istiyor. Kürdistan halkının haklı mücadelesi karşısında suç üstü yakalandıkça, katliamları tek tek gündeme geldikçe, katliamlarını himaye etmediği için tüm insanlığı suçlamaktadır. İran, Suriye, Bulgaristan, Sovyetler Birliği, Yunanistan'dan sonra, şimdi de Rum halkını tehdit etmektedir. Faşist Türk hükümetinin başkanı, güya "Kürt gerillalarının silahlarından bazılarının Kıbrıs patentli" olduğunu ileri sürme saçmalığını göstererek, Kıbrıs

rıs halkını açık tehdit etti. 1 Ağustos 1987 günü Türk faşist hükümetinin Dışişleri Bakanı Vahit Halefoğlu, düzmece iddialarla, üstelik T. Özal'ın konuşmalarını kaynak göstererek tehditini yeniledi.

Faşist yönetimin komşu halklara bu tehditleri, yeni değildir. İsrarla Kürt halkının komşu halklarla tarihi dostluk ilişkilerinin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin komşu halklarca sempati ve destek görmesinin önüne geçmeye çalışıyor. Ancak faşist sömürgeçlik, artık

başarılı olamamaktadır. Tehditleri de kuruntu olmanın ötesine geçememektedir. Nitekim Kıbrıs Rum yönetimi tehditleri cevapladı ve "sorunu Birleşmiş Milletler'e götürceğini" söyledi. Türk faşizminin tehditlerinin altında bu korku yatmaktadır.

Halklar, çıkarlarını temel alırlar. Özünde halkların çıkarı bugün, faşist Türk sömürgeçliğinin yıkılmasından geçer. Çünkü, Arap halkları, Fars halkı, Yunan halkı ve Bulgar halkının olsun;

hem tarihsel, hem de güncel olarak varlıklarını tehdit eden, en büyük tehlike faşist Türk devletidir. Bu halklar bünyelerinde halen uzun Osmanlı sömürgeçliği, katliamları ve kemalist katliamın izlerini taşımaktadırlar. Özellikle de günümüzde emperyalist çıkarlarla bütünleşen Türk faşist ordusu, komşu halkların başına beladır. Bu halkların, Türk faşist sömürgeçliğine karşı bağımsızlık savaşını veren Kürdistan halkının yanında olmaları, hem halk olarak çıkarlarının bir gereği, hem de halklar arası dayanışmanın zorunlu bir sonucudur. 1900'lerde Osmanlı İmparatorluğuna karşı Balkan halklarının dayanışma örneği, bugün daha güçlü ve geniş bir temelde geliştirilmelidir.

Özellikle de Rum halkı, Türk egemen sınıflardan çok çekmiştir. Türklerin X. yy.'la Anadolu'ya akışları ilköğrenmiş medeniyeti, Helen uygarlığının yıkılışı olmuştur. Haçlı seferlerinin bir yönü de, Türklerin Helen ve Batı uygarlığını tehdit eden vahşetini önlemektir. Osmanlı İmparatorluğu, Yunan kültürü, ekonomisi ve savaş gücü üzerinde yükselir. İstanbul'un fethi; bu bilim yuvası olan merkezin ve buradan olan dünya ticaretinin sonu olur. Osmanlılar, sadece Bizans medeniyetini yıkmazlar, Pontus medeniyetini de yıkar ve bu insanlığın ortak hazinesi olarak kültür değerlerini insanlarıyla beraber imha ederler.

Kıbrıs, 1571'de Osmanlı sömürgeçliğine işgal edilir; sömürgeleştirilir. Tümyle Rum olan adada Osmanlı-Türk kolonisi oluşturulur. Rum halkı sürekli direniş içinde olur. Tecrit olan ada, Osmanlı vahşetine karşı başarılı olamaz. 1877-78 Osmanlı-Rus savaşının ardından "4 Haziran 1878 Kıbrıs Antlaşmasına göre, Kıbrıs adası İngiltere'ye verilmiş

ve İngiltere, Türkiye'nin doğu bölgelerinin (Kürdistanbn.) bütünlüğü hakkında güvence vermiştir" (Osmanlı İmparatorluğunun Yarı Sömürgeleşmesi - A. D. Novıçev - syf. 20) Kürdistan'daki Türk egemenliğinin katılması doğrudan Kıbrıs Rum halkını etkiliyordu. O dönemde sömürge halklar, özellikle de Kürt halkı, içinde bulunduğu sosyal durumdan dolayı ileri ittifakları gerçekleştirebilecek durumda değildi.

Kıbrıs, 2. Dünya Savaşı'nın sonuna kadar İngiliz emperyalizminin denetiminde kalır. İngiltere, Ortadoğu'da köprü başı olarak kullandığı Kıbrıs'ı bu niteliğine uygun askeri üslerle donatır. Türk hükümetinin Kıbrıs diye bir sorunu yoktur. 1950'lerde iktidar partisi olan DP yetkilileri bunu açıkça belirtirler.

Kıbrıs halkı, 1945'lerle İngiliz emperyalizmine karşı direniş geliştirdi. Yunanistan'la birleşmeyi hedefleyen direniş, başta Yunan Komünist Partisi örgütledi. Direniş gittikçe Yunan gericilerinin eline geçti.

İngiliz emperyalizmi, direniş önlemek için sayıları hiç de önemli olmayan eski Türk sömürgeçliğinin kalıntısı olan Türk azınlığını harekete geçirdi. Rum halkı, ilke olarak İngiliz emperyalizminin kurumlarında çalışmayı reddediyordu. Adadaki sayıları 50.000 civarındaki Türk azınlığı, İngiliz polisinin milisleri oldu. İhbar, ajanlık ve komplolarda kullanılan temel güç oldu. Adnan Menderes hükümetinin düzenlediği şoven "Kıbrıs Türktür" mitingleri, İngiliz emperyalizminin istemleri doğrultusunda. 1950-60 dönemi Türk burjuvazisi, Süveyş ve Cezayir savaşları olmak üzere emperyalizmin bölge halklarına saldırılarını vargülcüye destekliyordu. Bu doğrultuda Kore'ye, Kore

Devamı 21. sayfada

BERXWEDAN'A

Ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklarda, zaman zaman hainler, işbirlikçiler türemiş ve düşman saflarında yer alarak kendi ulusal kurtuluş güçlerine ihanet etmişlerdir. Bunun tarihte pek çok örneği vardır. Bu tür ihanetler hemen her zaman ulusal kurtuluş güçleri tarafından tepki görmüş ve bastırılmışlardır. Bu konuda geç kaldığı takdirde böyle-i hainlerin ihanetlerinin hangi boyutlara vardığını da tarih sayfalarında bulabiliriz.

Bugün ülkemiz KÜRDİSTAN'da da bir ulusal kurtuluş mücadelesi veriliyor. Tarihsel gelişmeleri ve somut durumu iyi değerlendiren PKK hareketi, işin kolayına kaçmadan bu en zor görevi; tarihi bir sorumluluk anlayışıyla üstlenerek, en zor koşullarda bütün tasfiyeciler ve reformist hareketlerin yıpratma çabalarına rağmen, başarıyla yürütüyor. Buna karşı düşmanın boş duracağını sanmak saflık olur. Elbetteki düşman, kendisi baş edemeyeceğini anlarsa, birçok yöntem kullanacaktır. Bu metodlardan biri de, eski Hamidiye Alaylarının bugünkü biçimi olan köy korucularıdır. Düşman elbetteki kullanacaktır da.

Kendilerinin de kurtuluşu demek olan ulusal kurtuluş mücadelemize, düşmandan aldıkları silahlarla karşı duran, ulusal kurtuluş neferlerimize ateş açan bu tür hainlere ne demeli? Bunlar başıboş mu bırakılmalıdır? Elbetteki hayır. PKK'nin bu konuda da en tutarlı tavrını ortaya koyarak böylesi hainlerin ihanetlerinin henüz büyük sorunlar yaratacak aşamaya varmadan anında ve etkin biçimde etkisizleştirilmesi, zorunluydu.

Bu en soysuz hainliği destekleyen, onlara arka çıkan onlardan daha soysuz, daha dejenere, bukaelemun gibi, günün koşullarına göre renk değiştiren, kalem oynatan ve salt kesesini doldurmak için sözümona zaman zaman devrimcilik çabalarını satan, devrimci kongrelere katılan İttihat-ı Terakki torunu, azılı Kürt düşmanı Uğur Mumcu, Cumhuriyet gazetesinde çıkan bir yazısında azılı Kürt düşmanlığına güya örtbas etmek için bazı refor-

— Yaşasın Bağımsızlık!

— Yaşasın PKK Önderliğindeki Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz!

16. 07. 87
Heval Siyamed

Türk Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Türk burjuva basınının korkulu rüyası ARGK'nin eylemleri ve gelişmesi devam ediyor

3 Ağustos tarihli Tercüman, "PKK'nin gözü çocuklarda" başlığı altında, köylü gençliğin akın akın ARGK saflarına katılmasını çarpıtıma çalışıyor. Uşak muhabirlere göre "Bölücü örgüt, eleman sıkıntısını takviye için eylemlerini köylü gençlerden sonra aşiret çocukları üzerinde yoğunlaştırdı." 31 Temmuz tarihli Tercüman "7 çocuk daha kaçırıldı" başlığı altında Şırnak'ta Dereler (Aydın) köyünden ARGK saflarına katılımı belirtmek zorunda kaldı. 31 Temmuz tarihli Milliyet ise "Bölücüler taraftar toplamak için eylemlerini hızlandırdı" başlığı altında "Teröristler, son üç ay içerisinde Hakkari'nin Şemdinli, Uludere, Çukurca, Siirt'in Pervari ilçesinin yamsıra Mardin'in Midyat ilçesine bağlı Güngören köyünden üç korucunun da aralarında bulunduğunu 88 kişiyi kaçırdı. Kaçırılanlardan bugüne kadar 46'si çeşitli yollardan kaçmayı başarırken, 42'si hala militanların elinde bulunuyor" 10 Temmuz '87 tarihli Milliyet, "Kaçırılanlar Türkiye'de" ifadesiyle, katılanların Irak'a götürüldüğüne dair yalanlarını yalıyor, ARGK'nin askerlik yasasını açıklıyor, "PKK örgütünün, ordulaşma aşamasına geçme kararıyla birlikte, Güneydoğu'daki gençleri bu orduya katmayı amaçladığını, bu amaçla adam kaçırmaya eylemlerini gerçekleştirdiği öğrenildi" diyor.

1 Ağustos tarihli Türkiye gazetesinde MIT muhabiri Servet Kabaklı, ARGK'ye katılmaların büyüklüğünü, aklınca çarpıtmaya çalışıyor. "Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu - ARGK'nin teşkilî için PKK 3. Kongresinde karar alındığı ortaya çıktı" diyor ve çarpıtmalarla "Kaçırılan çocuklar, Kuzey Irak, İran, Suriye ve Lübnan'da bulunan PKK kamplarında, öncelikle ayak işlerinde kullanılıyor" diyor. Basın vurgucülü ARGK'yi kötü ve öcü göstererek, katılmaları önleme telaşındadır.

Gerçek öyle midir? ARGK kuruluşuna PKK 3. Kongresinde karar alındı. Ancak ARGK'nin siyasal, örgütsel zemini vardır. ARGK, halkımızın tarihsel ulusal kurtuluş özelemini gerçekleştirmek için, halkımızın direniş geleneğine, on yıllık PKK mücadelesine ve 15 Ağustos ateşi içinde pişen HRK'nin örgütsel-eylemsel zeminine dayandı. ARGK, halkımızın talebi ve özeleymiydi. ARGK, halkımızın devrimci ulusal kurtuluş örgütüdür.

ARGK'ye yön veren ilkel devrimci ilkelcilerdir. ARGK safları; halkın kurtuluş davasına olan inanç, sorumluluk ve bilinçliliği dayanır. ARGK, ulusal kurtuluş için sorumluluk ve gönüllülüğün birliğidir. ARGK'nin kuralları katıdır. Bu katılık bilinçliliği ve gönüllülüğe dayanır. ARGK safları yediden yetmişe kadın, genç, erkek, yaşlı, cinsiyet, din ve yöre farkı gözetmeyen yurtseverlerin saflarıdır. ARGK, burjuva ordusu değildir. Disiplini, zora dayanmaz. ARGK'nin komutanları faşist Türk ordusu gibi emperyalizmin uşağı ve salon komutanları değildir. ARGK'nin komutanları, Türk basının "cahil köylü" dediği, gerçekte inançlı ve gözü pek genç yurtsever köylülerdir. ARGK'nin saflarında yaşam farklılığı yoktur. ARGK'nin saflarında terfi ve kariyer, düşmana darbe vurma kını ve hüneridir, onurudur. Her ARGK savaşçısı bu kinle doludur ve bu ruhla eğitilir. ARGK saflarında komutan-savaşçı ilişkileri bilinç ve demokrasiye dayanır.

Faşist-sömürgeci Türk ordusu, emperyalist çıkarların ordusudur. Askerlik zora tabidir. Gönüllü askerlik yoktur. Türk ordusunda disiplin ülke hizmet bilinci ve eğitime dayanmaz. Dayak, zorunluluk ve şiddete dayanır. Türk ordusu, zina, yalancılık ve robotlaşmanın ürünüdür. Ast üst ilişkisi zora dayanır. Türk ordusu, sınıflaşmanın en belirgin örneğidir.

Türk faşist-sömürgeci ordu, dünyada nadir yapılan bir soykırımı, Kürdistan'da gerçekleştirmektedir. Her yıl, Kürdistan gençliğinin yüzbinlercesini zorla üretimden ve ülkesinden kopararak, faşist ordusuna almakta, robotlaştırarak halkına karşı konumlandırmaktadır.

Şimdi bu kaynağın suyu kurumaktadır. Orduya gitme ve firarlar artmıştır. Gençlik eroda da kaynaşmamaktadır. Bu nedenle faşist ordu yeni talimatlar çıkarmış, Kürt askerlere kritik yerlerde nöbet tutturmakta, özel yerlerde tutmakta, özel eğitime almaktadır.

Türk faşist-sömürgeci devleti ARGK'ye katılmaları önlemek için özel savaşın en çok bu alanda yoğunlaştırdı. Özellikle Hakkari, Siirt, Van, Ağrı ve Mardin'de gençliği kitlesel olarak metropole sürüyor, gençliği özel denetim altına alıyor ve erken yaşta orduya alıyor. ARGK'yi kötüleyen, devrimcilerin aç ve elbisesiz olduğu vb. yalanlarla dolu broşürler dağıtıyor. Toplantılar yapıyor. Daha çok da tehdit ediyor. Üzerinde katliam resimleri olan bildirileri uçaklarla dağıtıyor. Oğlu savaşçı ailelere etmediğini bırakmıyor. Oğlu savaşçı olan her ailenin bir ferdini milis yapmasını şart

koşuyor, göçe zorluyor, aileleri dağlarda gezdiriyor. Durmadan nüfus sayımları yaparak, çoğu nüfusa kayıtlı olmayan gençliği karakollar ve muhtarlar yoluyla sürekli gözetim altında tutuyor, vb.

Ancak halkımızın orduya katılımı önlenemiyor. Gençlik, Türk sömürgeciliğine kinle doludur. Her gün vahşetine şahit olmaktadır. Sorumluluk bilinci ARGK'nin başarılı eğitim ve eylemsel çalışmasıyla bütünleşince kadın-erkek her yaşta sadece orduya katılmıyor, istihbarat sunuyor, maddi destek sunuyor, kan veriyor, can veriyor.

Faşist sömürgecilik ve burjuva basını can telaşıyla bunu önlemek peşindedir. Ama boşuna. Babalar çocuklarını giydirecek, çantalarını azık doldurarak ARGK saflarına yolluyorlar, arkasından şikayete gidiyorlar. Ulusal kurtuluş intikam eylemlerinde şehit olanlar bile faşist basının çarpıtmalarını açığa çıkarılabilecek kadar yeterlidir. Köylü gençleri ARGK bilinciyle, sloganlarla ölüme gidiyorlar. Faşist orduya teslim olmak için bombalarını vücutlarında patlatıyorlar. Vahit Erdem örneği, uçurumdan atlamayı seçiyorlar.

Haklı davanın, bilincin, inancın, sorumluluğun, kahramanlığın yuvası olan ARGK gelecektir ve bu zafer geleceğini kimse önleyemez.

Sömürge Valisinin marifetleri ortaya çıkıyor

Olağanüstü Hal Yasası Valiliğinin oluşturulup, bu görev emperyalizmin eğittiği faşist uzman Hayri Kozakçıoğlu atandıktan sonra, burjuva kalemler ve siyasetçiler konuyla ilgili çeşitli yorumlar yaptılar. B. Ecevit "Güneydoğu Bakanlığını" önerirken, Süleyman Demirel "Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin çözümü olmadığını" belirtti. Burjuva basını yeni bir "can simidi" olarak Bölge Valiliğini abartırken daha akıllı davranan burjuva siyasetçileri üstü kapalı bunun bir siyasal yenilgi olduğunu kabul ettiler.

17 Temmuz '87 tarihli Sabah, "Güneydoğu'nun kralı Hayri Kozakçıoğlu" başlığı altında kralın yetkilerini sıralıyor. "Kral", "Bingöl, Mardin, Diyarbakır, Elazığ, Hakkari, Siirt, Tunceli, Van illerinin, başta terör olmak üzere, her türlü sorunundan sorumlu olacak" diyor aynı gazete. Gerçekten genel valiliğe her türlü yetki verilmektedir. Emrinde yeni oluşturulan jandarma kolordusu, kontralar, milisler, is-

tihbarat, yargı, eğitim, sağlık vb. siyasal, sosyal, güvenlik yargı vb. tüm alanlarda tam yetki verilmektedir. Olağanüstü Hal Yasası ayrı bir anayasadır. 16 Temmuz '87 tarihli Cumhuriyet, doğru olarak "Sivil sikiyönetim" demek zorunda kalarak Türk ordusunun Kürdistan'daki çıkmasını belgelemektedir. Aynı tarihli Cumhuriyet'te C. Arcayürek "Sivil bir paylaşım buyruğundaki sivil bir sikiyönetim" diyerek bu çıkmazı daha da netleştiriyor. Aynı tarihli aynı gazetede "Bölge valisi mi genel müfettiş mi?" başlığı altında olayı inceleyen Gen-

ceğini belirtti. Güvenlikle ilgili yapılan toplantıda "paralı askerlik" önerisi üzerinde birleşildi. 2 Ağustos 1987 tarihli Nokta dergisi, sömürge valisinin iflas eden çeteciliğe nasıl sarıldığını ve bunun da başarısızlığa mahkûm olduğunu belirtmek zorunda kalmaktadır. 30 Temmuz '87 tarihli Hürriyet'te H. Kozakçıoğlu, asıl hünerini göstermektedir. Süper faşist Vali, "Bilimsel olarak Kürt diye ayrı bir kavim yoktur. Orta Asya'dan gelmiş özbeöz Türk soyundandır" diyerek, nasıl faşist soykırımına bire bir kafa olduğunu göstermektedir. "Halkı eşkiyanın

cay Seylan, "Özalıktadımın 1984 Temmuz'unda reddettiği Bölge Valiliği sistemini, köklü bir çözüm olarak 1987 Temmuz'unda getirmiş olması ilginç bir gelişmedir. Yönetim üç yıl önce gereksiz ve anayasaya çelişik olarak gördüğü bu düzenlemeye şimdi kurtarıcı olarak bakmakta; bu düzenleme ile olayları ve sorunu çözmeyi ummaktadır." Önceleri Bölge Valiliğine "bölgecilik teşvik edeceği" endişesi ile karşı kıldığını yazmaktadır.

Böylece, Türk sömürgeci faşizminin çıkmazını belgelemekte, faşist karakterde bile olsa anayasasını çiğnemekte, zımnen Kürdistan gerçeğini kabul etmektedir. H. Kozakçıoğlu'nun 1977'de İngiltere'de Scotland Yard'te eğitimden geçirilmesi Türk sömürgeciliğinin uzun dönemdir, bu çıkmazı yaşadığını göstermektedir.

Türk burjuva basını Sömürge Valisini, "Sosyal, ekonomik yatırımlar yapacak, sorunun çözümü buradadır" demekle avunsun, süper vali, ilk adımından bunların tümünü yalanlayarak, sömürgeci-faşist terörün valiliğini yapacağını belgeledi. 3 Ağustos tarihli Milliyet'te SHP Genel Sekreteri Fikri Sağlar: "Hükümet özel sektörden umudu kesti, Doğu'da yatırım umudu kalmadı" diyerek, Türk devletinin yalanlarını itiraf etmek zorunda kalmaktadır.

Sömürge valisi ilk iş olarak, operasyonları başlattı. Hudutlara İsrail'in kullandığı radar robotları yerleştire-

üzerine yürüteceğiz" diyen H. Kozakçıoğlu, "Ya kendi adamımızı örgütün içine sokacağız, ya da örgütün adamını hesabımıza çalışmasını sağlayacağız" diyerek, komplolara umut bağladığını itiraf etmektedir.

Sömürge Valisi kısıla icraatı ve netleşmiş politikalarıyla güvendiği ve izleyeceği yol, milislik, komploculuk, sürgün, katliamlardır. Dört yıldır denenen ve Türk faşizmine pahalıya malolan bu taktikler karşısında Kürdistan halkı suyu pus duracak değildir herhalde. Sömürge Valisi, stratejik köy oluşturma balonunu kendisi söndürmüştür. 29 Temmuz tarihli Milliyet'te H. Kozakçıoğlu, "Toplu köyler uygulamasına şimdilik ara verildiğini" söylüyor.

Belli ki, Türk faşist sömürgeciliği, altından kalkamayacağı ve şimdiden iflası yaşanan bir politik-askeri çıkmazın içine girmiştir.

Demode olan özel ordu, halen Türk sömürgeci faşizminin kendini aldatma kurumu

19 Temmuz'da Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin oluşturulmasıyla, bu Valiliğin emrinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı oluşturulması planlanan Jandarma Kolordusu ve bu kolordunun başına atanan kontr-gerilla uzmanı Korgeneral Hulusi Sayın, basının işlemekle bitiremediği başka bir konu oldu. Özel Jandarma Kolordusunun yarı-ge-

rilla komandoları, kentler-gerilla birlikleri ve çetelerden oluşacağı planlandı. Türk faşist sömürgeciliği, domino taşları gibi yıkıntı ve iflas eden kurum ve taktiklerinin yerini değiştirip sunarak kendini aldattı.

Sabah gazetesinde Gün-gör Mengi, "Özel timlere ne oldu?" başlığı altında, tim çıkmazını belgelemektedir: G. Mengi, "Birçok uzman yetiştirildi. Büyük ümitlerle ve söylevlerle bunlar mezun oldu. Sahi ne oldu bu timlere? Ne yaptılar su anda? Ne zaman marifetlerini gösterecekler?" diyor. SHP İstanbul Milletvekili Güneri Özkaya, bunun sırrını açıklıyor. Özkaya, Yıldırım Akbulut'a sorduğu soruda, "Bu timlere Semra Özal'ı koruma görevini kim verdi?" demektedir. Türk faşizminin süper "anti-terör timleri", ancak bu işe yarayabiliyordu. **Hürriyet'te Emin Özgönül,** "Özel timler sıkıntılı" adlı yazısında, timlerin hastalığına yanlış teşhis koyuyor. Yazar (!), "İl Valisi, Emniyet Müdürlüğü ve Bölge Sıkıyönetim Komutanlığı bu timler için fikir birliği sağlayamamaktadırlar. En büyük sıkıntı ise, koruma görevi konusunda olmaktadır. Bölgeye hemen her gün heyetler, bakanlar, üst düzey yetkililer gelmektedir. Bu gelişmelerde heyet ve misafirlerin korunması özel hareket timlerine verilmektedir. Timler ne yapacakları bilmelidir" diyor ve timlerin Land-Rover cipleriyle donatılacağını belirtiyor. Tercüman ve Sabah gazeteleri de MIT'in oynacağı hallerini sergileyerek, defalarca verilmiş olan "rambolaların" hünerlerini boyayarak tekrar vermektedirler. **Tercüman,** "Her biri bir 'rambo' olan 3000 özel hareket elemanı" PKK üzerine gidiyor. **Asker gibi polis** komedyasını tekrarlıyor.

Üç yıldır her eylemde üst üste darbe yiyen bu soykırımcı faşist kontroların marifetleri ancak Türk sömürgecilerini aldatabilir.

Hürriyet'te, Turgut Özal Özel Kolordunun gerekçelerini açıklıyor. "Annada önlenebilir ve hareket yeteneğini arttırmak, bürokratik engelleri kaldırmak" olarak gerekçeyi getiriyor faşist başbakan. Sanki 15 Ağustos '84'ten beri, tüm karşı-devrim savaşını fiilen Türk Genelkurmaylığı yürütmüyormuş gibi. Şimdiye değin başarısız olanın adı değiştirilmiyor sadece. Türk faşizmi bir yerde çıkmazını arttırmak zorundadır. Çünkü, başka yolu yoktur.

Özel Kolordunun milislik ayağı daha enkaz durumdadır. **30 Temmuz tarihli Hürriyet'te Sömürge Valisi H. Kozakçıoğlu,** "Geçici köy korucularına 16 bin 450, sözleşmeli personele de 23 bin 30 lira verilecek" diyor. Maaşlı, yerinde askerlik yasaının düzenlenmesi ile uğraşılıyor.

Nokta dergisi (2 Ağustos '87), "köy korucularının" perişan durumunu "İki korucuya bir silah - Kendini koruyamayan korucu" başlığı altında sergilemek zorunda kalmaktadır. Faşist Vali, "Bingöl'e 200, Hakkari'ye 500, Malatya'ya 250, Mardin'e 1000 korucu daha" istiyordu. **Nokta dergisinde Cengiz Kuşçuoğlu, faşizmin çetecilik çıkmazına Devlet Bakanı Tınaz Titiz'in formülünü öneriyor:** "Bir kısım köy korucularını işi bırakıyordu. Eh bir kısmı da hah tezgahlarının başına geçecekti. Onların kazandığı parayla da silah ve mermi alınabiliirdi. Üstelik ülke ekonomisi de kalkındı. Eh bu kadar yüz güldürücü bir tabloyu da başka nerede bulmak mümkün olabiliridi alahaşkına."

Her gün silahını teslim eden çeteler, silah almamak için köyünü terkedene köylüler, ARGK'nin devrim darbeleriyle enkaz haline getirilen çete yuvaları, faşist sömürgeci ordunun yeni Özel Kolordu, kontra ve milislik düzenlemelerinin de Kürdistan devrimini karşısında başarısızlığa mahkûm olduğunu göstermeye yeterdir. Sömürgeci faşizm, eceli gelince kanatlanan karınca gibi, ecelini çabuklaştırıyor.

Türk basını, liberal burjuva çevreleri ve sol maskeli burjuva güçleri, iflas eden "Misak-ı Milli"yi yaşatma telaşında

Kürdistan halkı ve ülkesinin inkarı; Kürt, Rum, Ermeni halklarının soykırımıyla gerçekleştirilen "Misak-ı Milli"nin iflasi, her düzeydeki Türk burjuva kurumunda ve gücünde büyük bir telaşa yol açmıştır. Bunu, burjuvazinin çelişki ve kavgalarıyla izlemek mümkün. Ancak sorun, Kürt halkının Türk sömürgeci egemenliği altında kalmasına hizmet eden çözümler olduğundan, sahtelik ve boşluğu hemen ortaya çıkarmaktadır.

Açık inkarcılığın örneğini **Sabah (24 Haziran '87) gazetesinde Güneri Cıvaoğlu** sunuyor. Bu şoven sermaye köpeği "Topraklarımız ve Türkiye insanını parçalamaya dönük dış tuzakları da gene kendi bileğimize, yüremize ve beynimize açacağız" diyor ve "Genelkurmaylıktaki etkin önlemlerden hoşnut olduğumu" belirtiyor. Bu önlemlerin Olağanüstü Hal Bölge Valiliği ve "Özel Jandarma Kolordusu" olduğunu biliyoruz. **2000'e Doğru dergisinde Doğu Perinçek,** "Herkesin, özellikle bütün Ortadoğu güçlerinin Kürdistan politikasının olduğunu, buna karşın Türk devletinin inkarcılık politikasıyla, bir yerde Kürdistan konumunda politikasız olduğunu" belirttik, Türk burjuvazisini, artık bir anlamı kalmayan bu politikasını terke ve geç

olmadan, "Kürt halkını egemenliği altında tutabilmenin yollarını bulmaya" çağırıyor, şoven kalem: "Hiçbir büyük devletin veya Ortadoğu devletinin, Kürtlere demokratik bir Türkiye kadar verebileceği birşey yoktur" diyor, ama o sır olan 'demokratik Türkiye'nin' nasıl yaratılacağını açıklamıyor.

Türkiye (17 Temmuz '87) gazetesinde Yalçın Özen, "Güneydoğu olayları millilik vasfına haizdir" diyerek, "Bütün milli meselelerde karar mercii parlamento olmalıdır" diyor ve hükümete muhalif bütün burjuva partileri hükümeti istifaya çağırarak, meclisin toplanmasını, "milli" birlik tedbirlerinin alınmasını istedi. ANAP, uydu meclisten çekilme taktiği ile muhalefetin görüşme önerisini uygulamaya sokulmadı (17 Temmuz '87). Yine de SHP, DSP, DYP, RP, ANAP parti liderleri, "Misak-ı Milli" ruhuyala referandum oyununu bahane ederek, Kürdistan'ı çullandılar. T. Özal, Elazığ; S. Demirel, Elazığ; B. Ecevit, Elazığ; Dersim, Mardin-Kızıltepe, Diyarbakır; Kürdistan celdalı İsmet İnönü'nün piçi Erdal İnönü Diyarbakır, Dersim, Erzurum, Ağrı, Van, Bitlis, Mardin ilerine gitmeyi planladılar. Siirt ve Hakkari gezi programlarına alındı. Zira, burarlarda Türk sömürgeci-faşist devleti bütün kurumlarıyla açık bir savaş yürütüyordu.

Sömürgeci burjuva liderleri, büyük askeri koruma altında başlattıkları geziler fiyatsoyula sonuçlandı. İlk dersi Elazığ'da faşist başbakan T. Özal aldı. Burjuva gazeteleri gerçeği "T. Özal yüz bulamadı" şeklinde yansıttılar. Kürdistan halkı onlara gerekli cevabı verdi. Tütünün Genelkurmaylığın talimatlarıyla çalışan, halkımızın düşman cehallat olduğunu gösterdi. Geziler boyunca üst üste devam eden ARGK eylemleri büyük askeri koruma altındaki burjuva liderlerin gezilerini kısaca ya da yarım kesmelerine yol açtı.

En ilginç gelişme SHP lideri Erdal İnönü'nün gezilerinde oldu. Erdal İnönü, Mardin'in Peçenek köyünde miting yapmak istedi. Timsah gözyaşları kimseyi aldatamazdı. Bu şoven cehalet, ARGK'nin intikam tuzağından zor kurtuldu. SHP'li parlamenterler "tuzak T. Özal'a kurulmuştu" dediler. SHP'nin yoğun polis-asker korodunu altındaki mitinginde halk "Adnan Tüysüz'ün cesedi, düzenin yüzkarasıdır", "Köy koruculuğu kaldırın", "İşkenceye son" vb. sloganlar haykırdılar. Silvan mitinginde halk yurtsever sloganlarıyla, SHP'nin oyununu boşa çıkardı.

Kürdistan seferi fiyatsoyula biten SHP Genel Başkanı apar-topar Ankara'ya döndü. Gazeteler, "Politika,

İnönü'yü hasta etti." (Hürriyet, 26 Temmuz '87) ifadesini kullandılar. Gerçek neden, ARGK'nin eylemleri ve Kürdistan halkının sömürgeci burjuva partilerinin oyununa gelmemesinden kaynaklanıyordu.

Bu arada E. İnönü'nün "Ana dili Kürtçe diye kimse suçlanamaz" ifadesi Türk burjuva çevrelerinde balon etkisi yapacak, yeni bir çıkmaz yaratacaktır. T. Özal, İnönü'yü bölücülükle suçlayacak; E. İnönü de bölücülük suçlamasını iade edecektir. Sağ basın, açıklamaya tepki duyarken, Hasan Cemal, Prof. Dr. Korkut Barataş, Prof. Dr. Cevat Geray, Dr. Haluk Gerger vb.'leri 26 Temmuz '87 tarihli "Yeni Gün-dem"de yaptıkları açıklamada E. İnönü'yü cesur ve doğru bulduklarını belirttiler. Onlara göre İnönü "Kürt sorununda" tarihi bir adım atmıştı. Hatırlanacağı üzere daha önce Kürt dilinden bahsetti diye SHP-MKYK üyesi Oğuz Atalay, bizzat İnönü'nün girişimiyle partiden atılmıştı. E. İnönü; hem babasınınkini hem de kendisinin tükürdüğünü çok açık olarak yalıyor.

E. İnönü, sahtekarlığını da gizlemiyor: "Misak-ı Milli sınırları, konuştuğu dile göre ayırım yapılmadan bütün vatandaşların katılmıyala ve akattıkları kanlarla çizildi. Biz, bütün Türk vatandaşlarına, ana dili ne olursa olsun Türk diye bakarız, biz politika olarak ayırmızı politika gütmeyiz." (21 Temmuz 1987, Cumhuriyet).

E. İnönü, kendisini 1920'lerde sanıyor. Babası İsmet İnönü de, 1923 Lozan görüşmelerinde Kürtlerle Türklerin kardeşliğinden dem vuracak, arkasından 1920-40 katliamlarının organizatörlüğünü yapacaktı.

"Misak-ı Milli'yi yaşatmak uğruna sergilenen sahtekarlıkların artık bir geçerliliği olamaz. İki halkın beraberliği, iki halkın özgür ve bilinçli bağımsızlığı ile belirlenebilir. Bugün verilen savaşın anlamı budur. Halklar özgür olmadan birlik olamazlar."

Türk burjuva basını, panikten hedef şaşırtıyor, şovenizmi körüküyor

31 Temmuz tarihli Hürriyet, "Avrupa'nın birçok ülkesi ile Ortadoğu'da sık sık denenen "bombalı arabalar" eylemleri, PKK'lılar bölge kösullarına göre 'bombalı şeker' ile yapmayı düşünüyorlar" saçmalığının ardından eşeklere karşı da Türk faşist ordusunun konumlanmasını öneriyor. MIT, emri verdiğine göre Hürriyet, bu defa "bomba çocukları" (29 Temmuz '87) balonunu uçuracak. Hürriyet, Türk ordusunu dünyanın en soykırımcı ordusu olduğunu utanmadan inkar edip sevecen gösteriyor.

"Türk polisinin, askerinin daha doğrusu, Türk insanının çocuğa ve kadına daha sevecen davranışını bilen eşkıyanın yeni eylem planında önce çocuklar, sonra da kadınlar araç olarak kullanılacak. PKK'nın bu amaç için dağ köylerinden para ve silah zorlayla çocuk topladığı öğrenildi." Hedef kadın ve çocuklar oluyor, uşak basın için.

Bütün gazetelerde aynı içerikli haberlerin aynı günlerde çıkması, Türk basınına MIT'in oynacağı olduğunu ve basın ahlakını ne denli ayaklar altına aldığını göstermektedir. **Tercüman, 29 Temmuz '87:** "PKK militanları Kıbrıs ve Ege adalarını her an Türkiye'ye sızmaktadır. Yunan turist gemilerine dikkat", "sansonyoneli başlığını atıyor. "Orman yangınları da terör kokuyor" diye yazarak, bulanıklık yaratmaya ve Türk halkını şartlandırmayı hedefliyor.

Sıraya Milliyet giriyor, (28 Temmuz '87): "PKK yanadığı Suriyeli Hatay'da yakalandı. 'Öldürmeye' geldiler" düzmeceğini sıralıyor. **28 Temmuz tarihli Hürriyet'in** bomba başlı baş "Bayram paketinde, PKK bombası." Yine Milliyet "Kasetle Kürtçülük propagandası" başlığı altında Türkiye'deki Kürdistan halkını hedef gösteriyor. **17 Temmuz '87 tarihli Milliyet** ise "Gümüşhane'nin Bayburt ilçesinde kaymakam Hüseyin Eren ile İlçe Jandarma Bölge Komutanı Yüzbaşı Aydın Kurudal'ın PKK militanlarına karşı halkı yardıma" yazıyor. Milliyet, "Adana'da ele geçen 13 kişinin Apocu olduğu saptandı. PKK, Çukurova'da" manşetiyle telaş koparıyor. Faşizmin polis ve ordusuna Kürt göçmen kitlesini hedef olarak gösteriyor.

Aynı kaynak tarafından yönlendirilen bu maksatlı balon haberler, Haziran ayı içinde Türk MIT'inin şehit düştü devrimciler üzerinde ele geçen fotoğraflar üzerinde yaptıkları sahtekarlık ve bunun ortaya çıkmasıyla Türk basınının onursuzluğunu göstermiştir.

Uydu burjuva basını, halkımıza karşı yürütülen sömürgeci-faşist özel savaşın yalan, çarpıtma ve demagoji makinası olarak aşağılık rolünü oynamaktadır. Uydu basın ve sahtekar muhabirler MIT kaynaklı haberlerle Türkiye halkının PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine artan sempatisinin önüne geçmek, Türkiye halkını Kürt halkına karşı şovenizmle, Türkiye'de Kürdistanlı kitleler arasında yapılmış ulusal kurtuluş örgütlenmesinin önüne geçmeyi amaçlamaktadırlar. Ama boşuna gayret. Basının uyduluğu teşhir olmuştur. Kürdistan devriminin sesi kitlelerin sağduyusu ile birleşmektedir. Bunu önleyecek güç yoktur.

Kuzey-Batı Kürdistan'da proletaryaya önderlikli ulusal kurtuluş düşüncesi 1970'lerin ortalarında Kürdistan'daki sosyal ayrışmadan doğan aydınlanmaya, işçi sınıfına, halkın tarihsel yurtseverliğine ve dünya halklarının evrensel mücadele deneylerine dayanarak oluştu. Ulusal kurtuluşun örgütsel öncüleri daha ilk günden, Kürdistan'ın ulusal bağımsızlık ve özgürlüğü şiarıyla hareket ettiler. Bunun dışındaki yollar, halkımızı kurtuluşu götürmeyen, geçersizlikleri ispatlanmış yollardı. Daha ilk günden Türk burjuva sömürgeciliğinin ideolojik, siyasal, kültürel etkisine, kompolarına, Türk sosyal-şoven gücünün ideolojik-politik saldırılarına, işbirlikçi Kürt feodal-komprador güçlerinin ve Kürdistan küçük-burjuva reformist güçlerinin engellemelerine ve fiili saldırılarına maruz kalmıştır. Bunlarla mücadele edilmiş, saldırıları boşa çıkarılmış, ulusal kurtuluş düşüncesi ve henüz gençlik karakteri taşıyan grupsal örgütüllüğü yaşatılmış ve geliştirilmiştir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, 1978'de PKK'nin kuruluşu ile yeni bir aşamaya vardı. Politik aşama ve Kürdistan proletaryasının toplumsal ve ulusal programına kavuşması, tarihi bir adım oldu. Bu adım halkımızın varlığını ortadan kaldırmayı amaçlayan Türk sömürgeciliğinin Kürdistan politikasını "Misak-ı Milli"nin, bilimsel sosyalizmi çarptıran Türk sosyal-şovenizminin ve Kürdistan sorununu "Doğuya yol, su, elektrik" vb. reformist amaçlara indirgeyen, yasal dernek ve parlamentoculuk dışında birşey bilmeyen Kürdistan küçük-burjuva reformistliğinin, ilkel milliyetçi politikaların Kuzey-Batı Kürdistan'da iflasi olmuştur. Türk sömürgeciliğinin tehlikeli sezer sezmeye geçmesi ve kompolarla ilk ulusal kurtuluş hareketi önderlerinden Haki KARER'in şehit edilmesi ardından gösterilen inanç ve kararlılık, proletaryanın ideolojik, politik, örgütsel öncülüğünde ulusal kurtuluş hareketinin mutlaka geliştirileceğini açık olarak herkese ilan ediyordu.

1978'le içine girilen süreç ulusal kurtuluş düşüncesi ve örgütlenmesinin emekçi yığınlarına mal edilerek, yığınsal ulusal kurtuluş hareketine varılması dönemiydi. 12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesine kadar yaşanan süreçte, halkımız, ulusal kurtuluş bilincine ve mücadelesi açısından büyük

Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi

ve tarihi gelişmeler yaşadı. Varlığı inkar edilen, birliği parçalanmış, sınıfları son birine yitiren kadar bir sosyal kaosun içine çekilen, sömürgeci burjuva politikalar ve feodal-komprador yapı altında tutulan Kürdistan halkı ilk defa bu engelleri aşma gücünü göstererek ulusal kurtuluş hareketini geliştirdi.

Ulusal kurtuluş mücadelesi, Kuzey-Batı Kürdistan'ın dört bir yanına yayılmış, mücadelenin ideolojik, politik etkisi yurtsever yığınları kapsamış, şehirlerde işçi yığınları ve aydın-çocuk, kırsal kesimde köylülüğün yoksul dinamik kesimi siyasal ve silahlı mücadeleye çekilmiş, yüzyılların birikimi adeta birkaç yılda patlamış, fiili bir cepheleşme yaşanmış, ulusal kurtuluşun temel öncü gücü olan proletaryaya ve müttefikleri olan köylülük ve aydın-çocuk öz istemleriyle PKK önderliğinde örgütlenme ve mücadeleyle seferber olmuştur. Bu savaşta Kürt hakim sınıfı, Türk sömürgeciliği ile birlik halinde halka ve öcusüne saldırmış, arada bocalayan Kürt küçük-burjuva reformcülüğü, mücadelenin sertleşmesiyle ayrışmaya uğramış, gittikçe düşmandan yana kaymışlardır.

Aynı dönemde Türk işbirlikçi-tekelci burjuvazisinin ekonomik, siyasal bunalımı doruğa ulaşmış, parçalı bir önderlikle de olsa, Türkiye devrimci-demokratik hareketi büyük gelişme göstermiştir. Ancak, önderliğin küçük-burjuva ve reformist karakteri bu güçlü halk potansiyeli ve muhalefetinin yenilmesine yol açmıştır.

İran'da halkın ve geniş emekçi yığınının direnişi ile ABD emperyalizminin güçlü bölge dayanışı Şahlık rejimini yıkmış, ardından İran'ın Irak hakim sınıfları arasında başlayan savaş, Kürdistan'da boşluk yaratmış, halk ayaklanmaları ve direnmeler başgöstermiştir. Doğu ve Güney Kürdistan'da önderliklerin feodal-burjuva ve küçük-burjuva karakteri, taleplerinin otonomi ile sınırlı olması, direnişlerin ulusal kurtuluş siyaseli ve savaşlarına dönüşmesi önünde temel etken olmasına rağmen, Kürdistan fiili bir savaş ve direnme alanı olmuş, ulusal kurtuluş savaşı ve ulusal birlik açısından tarihi bir döneme girilmiştir.

Varlığı Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesine ve bu statüsünün devam ettirilmesine dayanan Türk burjuva sömürgeciliği, 12 Eylül 1980'de faşist-askeri darbe yaparak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durdurmayı hedefledi. Ordusunu Kürdistan'a yığdı. Köylü, işçi ve diğer yurtsever kitleler üzerinde büyük bir faşist baskı ve ekonomik talan uyguladı. Rastgele katletmeler, kitlesel sürgün, işkence ve tutuklamalar geliştirildi. Faşizm, bunalım ve savaş masraflarını emekçi yığınlarına yükleyerek, özel ekonomik politikası ile ekonomik yıkım ve sosyal kaos yarattı; var olanı derin-

leştirdi. Bu durum, halkımızla, Türk sömürgeciliği arasında var olan çelişki uçurumunu daha da derinleştirdi. İşçi ve köylü emekçi yığınları bu süreçten deneyli ve aklanarak çıktılar. Ulusal kurtuluşu inançlarını korudular. Faşizm, PKK'yi imha edemedi. PKK'nin tarihi zindan direnişleri, dağda, ovada, şehirdeki direnişleri, ve yurtdışındaki örgütsel-politik yetkinleşme ve direniş hazırlıklarıyla faşist imha sürecini aştı, süreçten aklanarak ve güçlenerek çıktı. Halkımız, ulusal kurtuluş savaşında reformculuğun geçersizliğini, küçük-burjuva örgütlerin uzlaşma, teslimiyet, ihanet, tasfiyecilik, mülteçileşme ve milisleşme pratiklerinden iyi gördü. Reformculuk, teşhir ve tecrit edilerek, önemli oranda tasfiye oldu.

PKK, dönemin devrimci sorumluluğuna yerine getirdi. 1981 i. Konferansı ile toparlanma ve politik-örgütsel yetkinleşme sağlamanın yanında, emekçi halkımız faşist-sömürgeci baskı ve politikalar altındaki durumunu değerlendirdi. Örgütlenme ve mücadele taleplerini karşıladı. Yurtsever sınıfların ulusal kurtuluştaki siyasal ve savaş birliklerini ve desteklerini temel aldı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'nin programını oluşturdu. Cephenin işçi-köylü-aydın ittifak bloku temelinde tüm yurtsever halk kesimlerinin siyasal ve savaş birliği olduğu gerçeğinden hareket etti. Kürdistan adına yola "çıkan" bütün politik güç ve örgütleri çağrı yaparak, halkın mücadeleye ve birlik talebinin yerine getirilmesine öncülük etti. Fakat halk gerçeğinden çoktan kopan, halkın yurtsever, devrimci gücüne inananmayan, silahlı direnişe düşmanlık yapan, reformcu amaçları uğruna emperyalist güçlere yaslanmaktan çekinmeyen, Türk burjuvazisinin maskeli liberal kesimleri ile uzlaşma peşinde olan Kürt reformist küçük-burjuva örgütleri, PKK'nin dayanışma, cephe ve direniş çağrılarını olumsuz karşıladılar ve var güçleriyle gerçeğe karşıt politikaları uygulamaya başladılar. Faşist-askeri zindanlarda 1981-82 sürecinde Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ gibi ulusal onuru korumak ve devrimci direniş yükseltmenin sembolik direnişlerini yitiren Kürdistan halkı, 1983'te halkımızın ulusal kurtuluş ve birlik mücadelesinin yılmaz komutanı olan Mehmet KARASUNGUR'u şehit verdi. Onların zindan ve Ağustos '84 Atılımı şehidi ardından, 1986'da yitirilen ölümsüz komutan Mahsum KORKMAZ'la, şehitleri manevi komutanlığın duyulan sorumlulukla ulusal kurtuluş direnişi yükseldi: cephe ve silahlı mücadeleye yığınsallaşarak gelişti ve bu gelişmeler, 1986-PKK III. Kongresinde politik-örgütsel zirvesine ulaştırıldı.

III. PKK Kongresi, sağladığı politik, örgütsel sağlamlık yanında halkımızı ARGK'de somutlaşan ordu silahına kavuşturdu. ERNK'nin örgütlenmesine örgütsel, eylemsel açıklık getirerek, bütün Kür-

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel öğelerinden "Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-Yekitiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan (YKWK)" program taslağından bölümler yayınlanıyor.

nağa dönüş ve ulusal bağımsızlık mücadelesine katıldılar.

PKK, 1982-II. Kongresi ile faşist imhayı, reformist-tasfiyeciyi saldırdı ve iç engellemeleri aşarak, ulusal kurtuluş direnişini ülke sathında örgütlemeye başladı. 15 Ağustos 1984 Atılımı, direnişin doruğu oldu. Bu tarihte halkımız, HRK'de somutlaşan ordu çekirdeğine kavuştu. Fiili yaşanan cephesellik 21 Mart 1985'te Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'nin kuruluşu ile neticelendi. Çünkü, ulusal kurtuluş mücadelesi ideolojik ve politik olarak köylü, işçi, gençlik ve emekçi küçük-burjuva yığınlarını sarmış, örgütsel, eylemsel etki köylerden başlayarak, ovalara, şehirlere, okullara, fabrikalara doğru yayılıyor ve zindanları kapsıyordu. Örgütlenmek ve mücadeleye atılmak bütün yurtseverlerin acil talebi olmuştu. İşçi, köylü, gençlik vd. yurtsever yığınlarından artan oranda sayı ERNK ve HRK görevlerine koşuyordu. Bu demektir ki, halkımız Parti-Cephe-Ordu silahına kavuşmuştu. Bağımsızlık mücadelesinin sesi, Kürdistan'ın diğer parçalarına yayıldı. Kürdistan sorunu, uluslararası platformlara olancağıyla ile yansımaya, faşist Türk sömürgeciliğini teşhir ve tecrite başladı. Faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçileri özel savaş, milislik, pasifikasyon, komplolar, yoğun teşhir ve tecrit politikaları ile halkımızın bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşünü durdurmaya çalıştılar. Kürt otonomcu ve küçük-burjuva örgütleri, Türk faşist sömürgeciliğinin en büyük yardımcıları oldular.

Faşist-sömürgeci zindanlarda 1981-82 sürecinde Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ gibi ulusal onuru korumak ve devrimci direniş yükseltmenin sembolik direnişlerini yitiren Kürdistan halkı, 1983'te halkımızın ulusal kurtuluş ve birlik mücadelesinin yılmaz komutanı olan Mehmet KARASUNGUR'u şehit verdi. Onların zindan ve Ağustos '84 Atılımı şehidi ardından, 1986'da yitirilen ölümsüz komutan Mahsum KORKMAZ'la, şehitleri manevi komutanlığın duyulan sorumlulukla ulusal kurtuluş direnişi yükseldi: cephe ve silahlı mücadeleye yığınsallaşarak gelişti ve bu gelişmeler, 1986-PKK III. Kongresinde politik-örgütsel zirvesine ulaştırıldı.

III. PKK Kongresi, sağladığı politik, örgütsel sağlamlık yanında halkımızı ARGK'de somutlaşan ordu silahına kavuşturdu. ERNK'nin örgütlenmesine örgütsel, eylemsel açıklık getirerek, bütün Kür-

distanlı yurtseverleri, sınıfsal mücadele birliklerinde örgütleyerek, ERNK'ye ve bunun askeri kolu olan ARGK'ye katılmaya çağırıldı ve bu katılımın örgütsel araçlarını oluşturdu. Kongrenin bu tarihi kararı, ERNK'nin örgütlenmesinin önemini şöyle vurgulamaktadır:

"Önümüzdeki dönemde öncü devrimci çalışmaya bağh olarak, kitle mücadelesinin hızlı ve geniş boyutlarda yaşanacağı, halkımızın ulusal kurtuluş için değişik biçimlerde ve çok geniş boyutlarda ayağa kalkacağı açıktır. Mevcut olan ve daha yüksek boyutlarda gelişecek olan bu kitle hareketini Ulusal Kurtuluş Cephesinde örgütlemek, birleştirmek, yönetmek, savaşmak, halkın siyasal ordulaşmasını olan ERNK örgütlenmesini her alanda kurup geliştirmek, halkımızın bağımsız ve özgür geleceğini yaratılabilmek için ertelenemez ve mutlaka başlatılması gereken bir görevimizdir."

Kürdistan'da devrimci-yurtsever savaşın geliştirilmesinin, ordulaşma ve yekvücut savaşın bir halk gerçeğine ulaşmanın temel siyasal gücü olan cephe birliğine gidilirken, ERNK'nin örgütlenmesini engellemeye çalışan, buna karşıt olan işbirlikçi, teslimiyetçi, tasfiyeciler, reformist, otonom anlayış ve tutumlar; bu durumdaki örgüt, kişi, grup ve çevreler halkımızın özgürlük davasının düşmanı görülerek, onlarla aktif bir mücadeleye içinde olunarak, mutlaka engel olmak için çıkarılmaları gerekir. Cephesel direniş savaşımız, dağlardan başlayarak, köyleri, ovaları, şehirleri kapsayacak, temelinde silahlı mücadele ve bunun gerilla ve ayaklanma biçimleri olmak üzere, bütün siyasal mücadele biçimleriyle de sürece, sömürgecilik ve işbirlikçilerinin ülkeye üzerindeki her türlü varlığını hedefleyecektir.

Bu nedenle devrimci-yurtsever ulusal kurtuluş savaşımız, halkımızın yurtsever her ferдинin askeri, ekonomik, siyasal, kültürel olanak, güç, destek ve yeteneğinin değerlendirilip, örgütlenildiği bir savaş olacaktır. Reformist-otonomist politikaların öne sürdüğü gibi, halkımızı kurtuluşu götürececek cephe birliği, halktan kopuk politika ve örgütlerin tepedeki birliği değil, tam aksine işçi, köylü, gençlik, esnaf vd. bağımsız ve demokratik bir Kürdistan'dan yana bütün yurtseverlerin mücadelenin kızgın pratiği içindeki siyasal ve askeri birliktir. Sömürgeci savaşla dağıtılan ulusal birlik, devrimci-yurtsever savaşla sağlanacaktır.

KÜRDİSTAN İŞÇİ SINIFI

a) Tanım ve özellikleri

Kürdistan işçi sınıfı ağır sorunlarla ve tarihi sorumluluklarla dolu olarak doğdu. Kuzey-Batı Kürdistan'da, Türk kapitalizminin gelişmesine paralel olarak Kürdistan proletaryası gelişmeye başladı. Kürdistan proletaryası Kürt burjuvazisi ile bir çelişki içinde doğmadı. Daha çok, Kürdistan'daki Türk devlet işletmelerinde doğdu. Kürt kapitalizmi şartlarında değil, sömürgeci devlet kapitalizmi şartlarında ortaya çıktı. Bu nedenle, Kürt proletaryası, Kürt burjuvalarından hem erken doğdu, hem de sayı ve nitelik olarak ondan güçlü oldu. Türk sömürgeci kapitalizmine bağlı olarak Kürdistan'da tarımda kapitalistleşmenin başlaması, proleterleşmeyi daha da hızlandırdı.

Makinanın tarıma girmesi, büyük ölçüde işgücünün özgürleşmesine yol açtı. Özgürleşen işgücünün çok küçük bir kısmını kullanan devlet işletmeleri, geri kalan işgücünü çalıştıramadı. Sanayi alanlarında üretim kapitalizminin olmayışı, büyük bir işsizlik ordusunu doğurdu. Kırdaki yaşam koşulları, feodal baskı ve üretim güçlerinin durmadan çoğalıp, üretimi yapacak işkolunu bulamaması işsizliği daha da azdırdı. Köylülüğün sosyal ayrışmasını ürünü olarak işçiliğe kitlesel kayışı ve topraktan kopuşu, göçe hazır hale gelmesi sadece sömürgeciliğin burjuva ekonomik politikasının sonucu değildi. Bu politika sosyal, kültürel, siyasal, askeri politikalarla bütünleştirilerek, Kürdistan'dan Türkiye'ye bir göç; adeta bir mecburi iskana dönüştürüldü. Bu uygulamanın askeri yönü gizli olduğundan, daha tehlikeli amaçlar güdüyor ve daha tehlikeli sonuçlar doğuruyordu. Çünkü sadece Türk burjuva ekonomisi için ucuz emek gücü yaratılmıyor. Bunun yanında ulusal-toplumsal bilinçinden, örgütlenmesinden mahrum bırakılan bu yarı köylü emekçi yığınları en yoz siyasal, sosyal, kültürel ve ekonomik ortama çekilerek ulusal başkalaşma tabii tutuluyordu. Türk burjuva sömürgeciliği, 1920-40 direnmeleri ve katliamları ardından bu defa "soğuk" katliamlar gerçekleştiriyor, kapitalist dönüşümlü ulusal başkalaşımı tamamlamayı hedefliyordu.

Sömürgeci ve feodal-komprador düzenin bu politikasının doğal sonucu olarak Kürdistan'daki özgür işgücü, yabancı kapitalizm metropollerini için ucuz bir işgücü deposu hizmeti görmektedir. Sayıları milyonlara varan emekçiler, elverişli mevsimlerde Türkiye'ye gitmekte, orada kapitalizmin en tortu hizmetlerinde, düşük ücretlerle çalıştırılmaktadır. Türk sömürgeci kapitalizminin bir ayağı, Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü kaynakları üstünde yükselirken, diğer ayağı da Kürdistan emeği üzerinde yükselmektedir. Eğitimimsiz olan, konut, sağlık vb.

gibi büyük sorunları bulunan Kürdistan emekçileri köyden de tam kopmamaktadırlar. Şehirde iş bulamayınca çoğunlukla köye dönmekten başka çareleri bulunmamaktadır. Fakat köyde de kendisini besleyememektedir. Arada kalan yarı köylü emekçi yığınları kitlesel olarak işsizliğe, açlığa mahkûm olmaktadır. İşsizlik büyük bir lümpen kesimin doğmasına yol açmakta, yeni sosyal sorunları geliştirmektedir, bu da her türlü yozluğun, ahlak-sızlığın kaynağı olmaktadır. Kırıp dökmeye yatkın olan bu insanlar, eğitilip yönlendirilebilirse devrim safalarında savaşabilecekleri gibi çok ucuza satın alınarak karşı-devrimin malzemesi haline de getirilebilirler. Nitekim, bugün geri, reformist, sosyal-şoven, hatta faşist akımlar tarafından kullanılmaktadırlar.

Kürdistan emekçileri sadece Türkiye metropollerine sürülmemekte, çok ucuz işgücü olarak, adeta köle statüsünde ve çoğunlukla kaçak olarak Ortadoğu Arap ülkelerine, Avrupa metropollerine ve dünyanın her tarafına sürülmektedir. Buralarda da rahat bırakılmamakta, üzerinde ekonomik sömürü, siyasal, sosyal ve kültürel her türlü insanlık dışı oyun oynanmaktadır. Türk burjuvazisi, işçi sınıfını ulusal kimliğinden uzaklaştırma politikasını, Avrupa emperyalist burjuvazisinin de ekonomik, sosyal politikalarıyla tamamlamak istemektedir. Avrupa metropollerinde mülteci politikası haline getiren Türk sosyal-şoven sol güçleri ve Kürdistan otonom ve reformist güçleri, Türk burjuvazisi ve emperyalist burjuvaziden kalanı tamamlamaya çalışmaktadır. Kürdistan emekçilerinin üzerinde büyük bir ekonomik, ideolojik, politik tahribat geliştirmektedir.

Türk sömürgeci burjuvazisi bunlarla da kalmamaktadır. İşçi sınıfının ulusun diğer emekçi sınıf ve tabakaları gibi ulusal ve kültürel haklarından yoksun kılması yetmiyormuş gibi, ekonomik, siyasal örgütlenmesini yasaklamaktadır. Bir yandan emekçilerin köylülükle bağlarından kaynaklanan ailecilik, mezhepçilik, yerellik, aşiretçilik etkilerinden tam kopmadıkları gerçeğini araç yapmakta, bu suni ayrımları derinleştirme-yi bir politika haline getirmekte, diğer yandan onları ya tümüyle örgütsüz bırakmakta, ya da tümüyle kendi politikasındaki ve denetimindeki sendikalarda Türkiye emekçilerine tabii kılmaktadır. Bundan başka, sömürgeciliğin boşluklarını sosyal-şoven ve Kürt reformist politikaları doldurarak, Kürdistan işçi sınıfının geleceği her yönüyle denetim altına alınarak karartılmaya çalışılmaktadır.

Emperyalizme bağlı Türk burjuva sömürgeciliğinden ve onunla işbirliği halinde bulunan feodal-komprador düzenden en büyük zararı Kürdistan proletaryası gör-

mektedir. Adeta bir göçmen hayatına alıştırılan, yarım için güvencesi bulunmayan proletarya, Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için bir mücadelede en çok çıkarı bulunan sınıftır. Ülkenin siyasal bağımsızlığı temelinde üretim güçlerinin geliştirilmesi ve kamulaştırılması, bütün Kürdistan emekçileri için tek kurtuluş yoludur. Sürekli göçe hazırlanmak, işgücünü en uzak diyarlardan en zor şartlarda ve en düşük ücretle satmak, ülkeyi yabancı kapitalizmin ve uşağı feodal-kompradorların insafına terketmek, kurtuluş yolu olmadığı gibi, çağdaş insanlık için en büyük suçtur.

Kürdistan proletaryası, içinde bulunduğu bütün elverişsiz koşullara ve ağır sorunlarına rağmen, Kürdistan toplumunun en devrimci sınıfıdır. Ona bu özelliğini veren, herhangi bir mülkiyet endişesinin olmayışı, aşiretçi-feodal ilişkilerden kurtulmuş olması, sürekli yükselen bir sınıf olması ve ülkenin bağımsız ve demokratik olmasından en büyük çıkarı bulunmasıdır.

b) Kürdistan işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş mücadelesi

Subjektif planda varolan bütün sorunlarına, bilinç ve örgütlenme yetersizliklerine rağmen, Kürdistan proletaryası, Kürdistan ulusal kurtuluş siyasasının, örgütünün ve eyleminin oluşturulup geliştirilmesinde objektif zemin olmuştur. Proletaryanın ideolojik-politik, örgütsel öncülüğü olmadan, işçi-köylü ittifakı, ulusal kurtuluş cephesi ve savaşı geliştirilemez. Kürdistan proletaryası PKK ile ulusal-toplumsal kurtuluş prog-

haline gelmiştir.

Kürdistan işçi sınıfı, daha ilk gündün ulusal kurtuluş mücadelesinin örgütlenme ve eylemine coşku ile sarılmış, bütün maddi ve manevi olanaklarını sunmuş, saflarından yüzlerce öncü militan ve savaşı çıkarmış, ulusal kurtuluş görevlerinin her kademesinde yerini almış, onlarca bağımsızlık şehidi ve yüzlerce tutuklu vermiştir. Proletaryanın toplu bulunduğu Batman, Ceylanpınar, Antep vd. Kürdistan şehirleri, ve tarımsal plantasyonlarda yığınsal olarak ulusal kurtuluş mücadelesine tabii olmuş, yığınsal eylemler geliştirmiş, şanlı gelişmelerin yaşandığı 1978-80 döneminde grev, boykot, işi durdurma, protesto, ekonomik talamı durdurma, yürüyüş vb. eylemleri birbirini izlemiştir. Proletaryanın bu yığınsal uyanışı ve eyleme kalkması diğer emekçi halk yığınlarının uyanması ve kitlesel eylemlerinin yükselmesine öncülük etmiştir. PKK öncülüğünde Kürdistan işçi sınıfı, Türk burjuvazisinin, Türk sosyal-şovenlerinin ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin sendikal tuzağını aşmış, buraları yığınsallaşmanın ve ulusal kurtuluş eylemini yükseltmenin bir alanı haline getirmiştir. Bununla da kalmamış, Türkiye metropollerinde bilinçlenmiş, ulusal kurtuluş eylemini desteklemiş, bu yolda olanaklarını ve gücünü sunmuş, Türkiye proletaryasının devrimci-demokratik mücadelesine yer almış, sosyal-şovenizmle olduğu kadar yerel milliyetçilikle de mücadele içinde olarak iki ülke devriminin mücadele dayanışmasında bileşke rolünü oynamıştır.

faşizmin zindanlarında her türlü teslimiyet ve onursuzluğa karşı direniş önderlerinin izinde yürümüş, direnmiş, şehitleri bağrına basmıştır. Sadece Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, başta Ortadoğu ve Avrupa olmak üzere dünyanın dört bir yanına dağıtılmış Kürdistan emekçileri PKK önderliğine bağlı kalmış, bu zor yıllarda bilinçlenmiş, örgütlenmiş, faşist imha, sosyal-şoven ve reformist tasfiyeciliğe karşı PKK'nin direnişi yaşatma ve geliştirme mücadelesinin yanında olmuş, her türlü maddi ve manevi olanakını gittikçe artan oranda bu yola sevk etmiştir. 15 Ağustos '84 atılımına uymuş, mücadelenin gelişimine paralel olarak eğitimini yapmış, eylemini yükseltmiştir.

15 Ağustos 1984 ulusal kurtuluş atılımının, Kürdistan genelinde yolaçtığı örgütsel ve eylemsel kabarmaya işçi sınıfını da sarmış, Türk liberal burjuvazisi, Türk sosyal-şoven sol güçleri ve Kürdistan küçük-burjuva reformist güçlerin Kürdistan işçi sınıfını ulusal kurtulustan uzaklaştırarak, reformist amaçlarla burjuvazinin kuyruğuna takma politikaları tümüyle boşa çıkartmıştır. Ulusal kurtuluş hamlesini işçi yığınları sadece Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, dünyanın çoğu alanına dağıtılan Kürdistan emekçi yığınlarının ulusal kurtuluş hedeflerini toplamayı ve mücadeleyle kaldırmayı sağlamıştır.

1985'te ERNK'nin kurulması ve faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini imha amacıyla geliştirdiği özel savaşa karşı PKK önderliğinde Kürdistan halkının ulusal direnişi yaşatma ve geli-

Ulusal kurtuluş yolunda bilinçli, örgütlü bir işçi sınıfı yenilmezdir

ramına ve örgütüne kavuşmuştur. Türk sömürgeci burjuvazisinin inkar ve imha politikalarını, Kürt feodal-kompradorların inkar ve uşak politikalarını, Türk sosyal-şovenist solunun bilimsel sosyalizmi çarpıtan ve inkarçı politikalarını, Kürt küçük-burjuvazisinin yurtseverliği çarpıtan uşakçı, reformcu politikalarını, Kürdistan proletaryası ve halkı PKK'nin teorik, ideolojik, ekonomik, politik, örgütsel, kültürel, askeri-eylemsel mücadelesi ile aşmıştır. Ve ancak bu gelişmeyebilir ki, Kürdistan proletaryası kendisi için ve diğer ezilen sınıflar için bir sınıf

12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesinin baskı ve sömürü politikalarına en fazla işçi sınıfı maruz kalmıştır. Yığınsal olarak işsizliğe itilmiş, üzerindeki ekonomik sömürü ve hayat pahalılığı doruğa çıkarılmıştır. Bir de devrimci-yurtsever eyleminden dolayı üzerindeki askeri-siyasi baskı politikası artırılmıştır. Öldürülmüş, işkenceye alınmış, binlercesi tutuklanmıştır. Bütün bu baskı, sindirme, sürgün ve ekonomik sömürü politikalarına karşılık, Kürdistan proletaryası sınıf ve ulus onurunu korumuş, öncü ve direnişçi sınıf olduğunu göstermiş, bu politikalara karşı durmuş.

tırme savaşında, Kürdistan işçi yığınları bilinç, destek ve mücadeleleriyle önemli rol oynamış; savaşın yükünü en çok çeken yurtsever köylü yığınlarının yanında olmuşlardır.

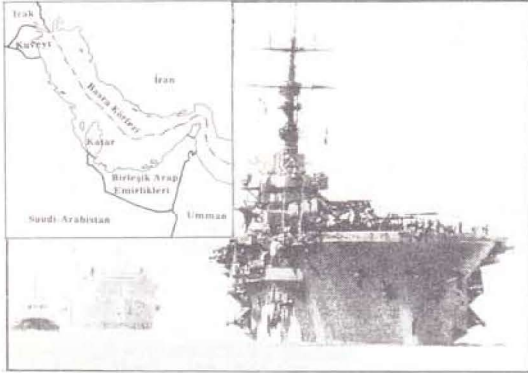
Faşist-sömürgeci imha politikaları altında durumu son derece kötüleşen Kürdistan işçi sınıfı, dağınık ve parçalı yapısına rağmen, örgütlü ulusal kurtuluş savaşının temel bir gücü olarak bu özelliğini korumuş ve güçlendirmiştir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi mücadelesinde bir politik-örgütsel zirve olan PKK III. Kongresi, işçi sınıfı-

Devamı 21. sayfada

İran-İrak savaşının yanısıra, Basra Körfezi'nde baş gösteren bunalım da çözümsüzlüğünü devam ettirmekte. Geçtiğimiz ay içerisinde Körfez'de zaten sıcak olan rüzgarı daha da ısıtan gelişmeler meydana geldi. ABD ile İran arasında karşılıklı olarak sürdürülen ki-

Savaş kıskırtıcısı ABD'nin gemileri Basra Körfezi'nde

liç bileme işlemine Fransa ve Suudi Arabistan da birer kılıç olarak katılmaya başladılar. Şimdilik durumu şöyle izah edebiliriz. Taraflar kılıçlarını keskinleştir-mekle meşgul.

Körfez'deki bunalım, Suudi Arabistan'ın Mekke şehrinde gösteri düzenleyen İranlı hacıların üzerine polislerin ateş açması ve 500'den fazla kişinin ölmesi ve bir o kadarının da yaralanması üzerine daha da tıkan-dı. Şimdi bu gelişmelerin neler olduğunu ve nasıl bir sonuca yol açtığını birlikte inceleyelim.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin daimi üyeleri olan SSCB, ABD, Fransa, İngiltere ve Çin'in hazırladığı, İran-İrak savaşını durdurmaya ilişkin barış paketi açıklandı. İran tarafından kabul edilmeyen bu önerilerin fazla bir sonuç yaratamayacağı şimdiden belli oldu. BM Güvenlik Konseyi tarafından oybirliği ile kabul edilen karar metninde, Irak'ın savaşta başlan-tan taraf olarak belirtilmesi İran'ın büyük tepkisine yol açtı. Anlaşmaya uymayan tarafa silah ambargosunu öngören karar metninin bu maddesinin böyle fazla bir fonksiyonu olmayacağı çeşitli ülke temsilcileri tarafından belirtilmekte. Çünkü, hem İran ve hem de Irak olsun çeşitli yollardan ve ülkelerden silah ithaçlarını fazla ile karşılayabilmekte.

Bu planın sonuçsuz kalması ardından gözler yine

KÖRFEZ BUNALIMI ÇIKMAZDA

Körfez'in sıcak rüzgarlarına çevrildi. Körfez'de İran, ABD Arap gericiliği ile karşı karşıya gelmiş durumda. Şimdiye kadar, daha çok işbirlikçi rejimler eliyle İran'ı çember içine almaya çalışan ABD, bu rejimlerin İran karşısında tutunamaması sonucu, direkt kendisi devreye girdi. İran-İrak savaş bölgeslerinde ise çatışmalar yoğun bir şekilde devam etmekte. Henüz bir taraf, kesin sonuca gitme aşamasına varmamış olsa da, İran son zamanlarda birçok

zaten bozuk olan Fransa'nın düzeltme umutları da böylece yeniden bir hayale dönüştü. Bunun üzerine, Fransa hükümeti deniz kuvvetlerine bağlı ve içinde Clemeaucu uçak gemisinin de bulunduğu askeri bir filoyu Basra Körfezi'ne doğru yola çıkardı. Emperyalist devletlerin sık sık diline doladıkları uluslararası hukuk kurallarını kullanmak, bu kez Fransa hükümetine nasip oldu. Başbakan Chirac yaptığı bir açıklamada, "Uluslararası hukuk kuralları çerçevesinde Fransa devletinin haklarını korumak için filonun denize açıldığını" belirtti. Filonun rotası tam olarak açıklanamamakla birlikte şu anda Kızıldeniz'den Hint Okyanusu'na geçmesi gerek. Büyük ihtimalle Basra Körfezi'ne veya buraya yakın bir yere gidecektir.

Bu sürede ortaya çıkan diğer bir sorun ise, Basra Körfezi'nde Hürmüz Boğazı üzerinden deniz taşımacılığı ile yürütülen petrol ticaretinin devam ettirilmesine yönelik ABD çabasıdır. İran geçtiğimiz aylar içerisinde Irak, Kuveyt başta olmak üzere, diğer Arap gerici devletlerine ait petrol tankerleri ve diğer ticaret gemilerinin Hürmüz Boğazından geçmesine müsaade etmeyeceğini açıkladı. Bundan önce de çeşitli biçimlerde gerek İran tarafından olsun, gerekse de Irak tarafından olsun, petrol tankerleri ve ticaret gemilerine karşı çeşitli saldırılar düzenledi. Karşılıklı olarak, birbirlerinin ticaret yapma imkanlarını ortadan kaldırmaya çalışan İran ve Irak, savaşın diğer bir cephesini ise, Basra Körfezi'nde açtılar.

İran'ın bu açıklamayı yapmasından sonra, Kuveyt ABD'ye çağrı yaparak, yardımında bulunmasını istedi. SSCB'nin Kuveyt gemilerinin kendi bandırası altında taşımacılık yapabileceğini açıklamasından sonra Kuveyt, eğer ABD'den yardım almazsa bu öneriyi kabul edeceğini açıkladı. Bunun üzerine, ABD de Kuveyt'in petrol taşıma tankerlerinin kendi bandırası altında seyahat edebileceğini açıkladı. Ayrıca bu tankerlere karşı herhangi bir saldırının gelmemesi için, savaş gemilerinin de eşlik edeceği ABD tarafından açıklandı.

Temmuz ayının son haftasında, Dubai'de Amerikan bayrağı çekilen ve isimleri değiştirilen tankerler, boş olarak Hürmüz boğazından geçtiler. İran tarafından herhangi bir saldırının yönetilmediği tankerler, Kuveyt'e doğru yol alırken, 140 bin tonluk dev Briction tan-

Devamı 22. sayfada

Cenevre Barış Görüşmeleri, Yeni Sovyet Önerileri ve Nükleer Barış

Çağımızda insanlık için ciddi bir tehlike oluşturan nükleer silahların yeryüzünden kaldırılmasına ilişkin olarak, ABD ve SSCB arasında yürütülen barış görüşmelerinde yeni bir aşamaya varıldı. Nükleer barış umutlarının birden arttığı bu aşamada, ABD ve SSCB görüşmecileri arasında Cenevre'de sürdürülen görüşmelerde belli konular üzerinde görüş birliğine varıldığı söylenmekte. Ancak, nükleer barışın hemen kısa bir süre içerisinde gerçekleşmesinin de beklenmemesi gerektiği belirtilmektedir.

ABD Başkanı Ronald Reagan ve SBKP Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov arasında 1985 Cenevre, 1986 Raykjavik görüşmelerinde, bilindiği gibi herhangi bir sonuç alınmış değildi. Buna rağmen her iki ülkenin temsilcileri Cenevre'de görüşmelerini devam ettirdiler. Sovyetler Birliği geçtiğimiz aylar içerisinde bu görüşmelere yeni önerilerle gitti. Bütün orta menzilli nükleer füzelerin tahrip edilmesini isteyen Sovyet önerisine karşı, ABD de olumlu yanıt verince, nükleer barış umutları birden arttı. Hatta önümüzdeki yılbaşında, Amerika'da yapılacak söylenen (ama henüz kesinleşmiş değil) Reagan ve Gorbaçov görüşmesinde bir anlaşmanın imzalanacağından bile bahsedilmeye başlandı. "Çifte sıfır" diye de anılan bu öneriler üzerinde taraflar anlaşmaya şimdilik meyilli görünüyorlar.

Barışa çok yakın olunduğu kabul edilen bir anda, mesafenin daha bir hayli uzak olduğu ortaya çıktı. Emperyalizmle Sovyetlerin yürüttüğü barış görüşmelerinde, ABD'nin sürekli bir biçimde işleri çıkmaza soktuğu açık bir gerçek. Sovyetlerin bu konuda içerisine girdiği önemli zaafardan yararlanarak, barış maskesi altında savaş kıskırtıcılığı yapan ABD'nin bu yüzü bugün daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Emperyalist devletlerin barışın güvenilirmez bir taraf olduğu bu gerçekler ışığında daha iyi bir şekilde görülmektedir.

Bu nedenle orta menzilli bütün nükleer silahların kaldırılmasına evet diyen ABD ve SSCB arasında, yeni bir pürüz ortaya çıktı. ABD, Batı Almanya'da konumlandırılmış olan Pershing-1A füzelerinin görüşme konusu yapılmamasında diretti. Buna gerekçe olarak, füzelerin rampalarının ve iticilerinin Almanya'ya ait olması ve bu ülke tarafından konumlandırılmasıdır. Ancak, füzelerin yerleştirilen nükleer başlıklar ABD'ye aittir.

Bu durumda, bu sorun çözülemediğinden nükleer bir barış imzalaması meselesi de gerçekleşmemekte. Sovyetler Birliği ise, füzelerin görüşme konusu yapılmasında ısrar ediyor. Bunun için ileri sürdüğü iki gerekçe var. Birincisi, füze başlıkları ABD'ye ait, bu da görüşme konusu için yetiyor. İkincisi, Almanya'nın II. Dünya Savaşı sonrası imzalanan uluslararası bir anlaşma sonucu nükleer silah edinme hakkı, hukuken de bulunmamakta. Bunların yanısıra, SSCB yeni nükleer ülkeler yaratılmaması gerektiğini de belirtiyor. SSCB Dışişleri Bakanı Edward Shewardnadze, Cenevre'de yaptığı bir konuşmada, bütün bu konulara değindi. Shewardnadze, ayrıca Pershing-1A füzelerinin Almanya'da kalması karşısında benzer füzelerin Doğu Avrupa ülkelerine de yerleştirileceklerini açıkladı. Gözlemciler tarafından oldukça sert bulunan konuşma karşısında ABD'nin tavrında herhangi bir değişiklik meydana gelmiş değil.

Başlangıcından beri bir tıkanma içerisinde olan barış görüşmeleri, anlaşma sağlanmanın beklendiği bir dönemde, yeniden çözümsüzlük içine girdi. Sovyetlerin bütün önerilerine karşın, ABD'nin takındığı tutum barış umutlarını karartan bir yaklaşımdır. Zaten emperyalizmden daha fazlası da beklenemez. Reagan'ın bir yandan savaşı körükleyip diğer yandan barış masasında anlaşma sağlanmasını beklenemez. ABD emperyalizmi birçok ülkeden kovuldukları savaş kıskırtıcılığına daha fazla ağırlık vermektedir. Bu görüşmeler, ABD'nin gerçek yüzünün bir kez daha açığa çıkarılması için yararlı olmuştur. Ama diğer yandan, sadece emperyalizme karşı mücadeleyi bununla sınırlamak, tehlikeli sonuçları bağrında taşıyan bir girişimdir. Ancak, insanlık için ciddi bir tehlike oluşturan nükleer silahlara karşı SSCB'nin alternatifsiz kılması da iyi bir durum olmaz. Görüşmelerin bundan sonraki aşaması, birçok şeyi açığa çıkaracak düzeyde.

Sri Lanka'da Barış Sağlandı

Sri Lanka'nın (Seylan) Kısa Tarihi

Seylan adasının tarihi M.Ö. 1000 yıllarına kadar uzanır. Seylan adasına ilk kez Portekizliler gelir. Portekizliler 1505'te ada üzerinde hakimiyetlerini kurarlar. Daha sonra Hollandalılar ile Portekizliler arasında adaya hakim olmak için, yoğun bir savaş yürütülür. Bu savaşın Hollandalılar galip çıkarlar ve adayı 1658'de ele geçirirler. Bu kez İngilizler devreye girerler. 1796'da denetim İngilizlerin eline geçer. 1802 yılında ise, adanın denetimi tümüden İngilizlerin elinde toplanır. 1948 yılında İngiliz Milletler Topluluğu'na üye edilen Sri Lanka, iç işlerinde bağımsız olmasına rağmen, dışta tamamiyle İngiltere'ye bağımlıydı.

1972 yılında Sri Lanka'da komünistlerin önderliğinde bir ayaklanma meydana gelir. Ancak ayaklanma başarıya gidemeyerek yenilgiye uğrar. Bunun üzerine İngilizler adadan çekilmelerine rağmen, yeni tip bir sömürgeciliği geliştirmeye çalışırlar. Sri Lanka halen İngiliz Milletler Topluluğu'nun üyesidir. Adı Sri Lanka olarak değiştirilen Seylan, emperyalizme bağımlı bir ülke durumundadır.

Sri Lanka, ekonomik kaynaklar bakımından da zengin olan bir ülkedir. Bu nedenle yüzyıllardır, emperyalizmin iştahını kabartan bir alandır. Çeşitli kıymetli madenlerin çıkarılmasının yanı sıra, toprağı da tarıma elverişli olan bir ülke durumundadır. Pirinç, Hindistan cevizi, kahve, tütün, kakao ve çay başlıca tarım ürünleri arasındadır. Ayrıca Sri Lanka'da altın, grafit, yakut vb. değerli maden ve taşlar da çıkarılmaktadır.

Uzun bir süredir, Seylan adasında iktidarı elinde bulunduran Sinhallere mensup hükümet ile Tamil halkını temsil eden çeşitli örgütler arasında devam eden çatışmalar, barışın sağlanması ile, bu ayın başlarında sona erdi. Hindistan Başbakanı Raciv Gandhi ile Sri Lanka Devlet Başkanı Junius Richard Jayawardene arasında yapılan görüşmelerden sonra ateşkes imzalandı. Ateşkes antlaşması imzalanmadan önce, Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları adlı örgütün lideri ile de bir görüşme yapan Raciv Gandhi, daha sonra barış antlaşmasını imzalamak için Sri Lanka'nın başkenti Kolombo'ya (Sri Jayawardenepura) gitti. Burada yapılan görüşmeler ardından, ülkenin doğu ve kuzey bölgelerinde çoğunluğu temsil eden Tamillere özerklik verilmesi kabul edildi. Hindistan, antlaşmanın tam olarak uygulanmasını denetlemek amacıyla garantör devlet statüsünde, adanın doğu ve kuzey bölgelerinde asker bulunduracak. Sri Lanka hükümeti antlaşmanın yürürlüğe girmesi için, gerillaların silahlarını teslim etmesini şart koştu. Bu şartın gerilla grupları tarafından kabul edilmesi sonucu, barış antlaşması imzalandı.

Barış antlaşmasının imzalanması ile birlikte, Tamil halkı içinde en büyük gerilla grubu olan Tamil Kaplanları'nın nasıl bir tavır takınacağı belli bir süre merak konusu oldu. Antlaşma maddeleri üzerinde başlangıçta herhangi bir açıklama yapmayan bu örgüt, daha sonra liderlerinin de katıldığı bir mitingte antlaşmayı kabul edeceklerini açıkladı. Barış antlaşmasının imzalanması

ardından, şimdiye kadar bir çatışma meydana gelmedi. Hindistan'ın sayısı 5000'e varan askeri birliği şu anda adanın doğu ve kuzeyinde konuşlandırılmış durumda. 5 Ağustos'dan itibaren silahlarını teslim etmeye başlayan gerillaların halen bu işlemi sürdürdükleri bildirilmektedir. Sri Lanka hükümeti, ayrıca bir de tüm siyasi hükümlüler için bir af çıkardı. Siyasi hükümlülerin tümünün de serbest bırakıldığı gelen haberler arasında.

Ülkede imzalanan barış antlaşmasına bazı Sinhallerin tepki duyduğu görülmektedir. Hatta yer yer çatışmalar da meydana gelmektedir. Nitekim, Sinhal halkına mensup bir asker şeref kitabını denetleyen Hindistan Başbakanı Raciv Gandhi'ye saldırdı. Saldırdan para almadan kurtulan Gandhi, bir kıskırtmanın var olduğundan bahsetti. Bu nedenle Sri Lanka'da imzalanan barış antlaşmasının ne kadar kalıcı olacağı merak konusu. Çünkü, Tamil halkı

nın ateşkesine uymasına rağmen, ırkçı Sinhallerin buna ne kadar uyacakları şimdiden kestirilemeyen bir konu.

Beş yıldır, yoğun bir şekilde devam eden çatışmanın durdurulması, şimdilik adaya sükuneti getirmiş durumda. Bundan sonrası ne olacak veya olaylar nasıl gelişecek? Bütün bunların sonuçlarını önümüzdeki günlerde göreceğiz. Birçok gözlemcinin yaptığı değerlendirmelere göre, Tamillerle yapılan barış antlaşması, Sri Lanka Devlet Başkanı Jayawardene'nin son şansı. Ancak, bu şansını nasıl kullanacağı, önümüzdeki günlerde daha da açığa çıkacak. Antlaşma bu şekilde devam eder ve gerçekten barış sağlanırsa, Devlet Başkanının kendisine karşı yürütülen muhalefeti etkisiz kılabacağı söylenmektedir. Aksi takdirde ise, sonucun aleyhine dönebileceği belirtilmektedir.

Barış antlaşmasına karşı ırkçı Sinhallere tepki duyanlar, Tamil halkının istemini yaklaştığı görülmektedir. Mevcut durum bir müddet daha böyle devam edeceği, ancak giderek durumun daha da normale dönüşeceği, genel kanaati oluşturmaktadır.

Doğu ve kuzey bölgesi, bir eyalet haline getirilmiş durumda. Yakında seçimlerin de yapılacağı söylenmektedir. Seçimlere en büyük gerilla örgütü olan Tamil Kaplanları'nın yanı sıra, diğer gerilla gruplarının da katılacağı belirtilmektedir. Tamil Kaplanları örgütünün lideri yaptığı açıklamada, kendisinin seçimlere katılmayacağını belirtti. Ayrıca, kendisine teklif edilen, doğu ve kuzey eyaleti bakanlığını da kabul etmediğini açıkladı.

Hindistan'ın garantör devlet olarak asker bulundurmasının, barış antlaşmasının tamamıyla yürürlüğe girmesi ile son bulacağı açıklanmaktadır. Fakat bu konuda, henüz kesin bir tarih açıklanmış değil. Sri Lanka şimdilik barışı sağladı. Bunun uzun vadeli mi, yoksa kısa vadeli mi ya da kalıcı mı olacağı önümüzdeki dönemde belli olacak.

Orta Amerika Barışı, Nikaragua ve Contralar

Orta Amerika ülkeleri olan Kostarika, El Salvador, Honduras, Guatemala ve Nikaragua devlet başkanları bu ayın başlarında Guatemala'da bir doruk toplantısı düzenlediler. Orta Amerika'da halen her ülkede devam eden iç savaşları veya çatışmaları durdurmayı amaç edinen barış görüşmelerinde, 7 Ağustos günü yapılan bir açıklamada antlaşmaya varıldığı belirtildi.

5 ülkenin devlet başkanlarının imzaladığı antlaşmaya göre, her devlet kendi ülkesinde iç çatışmaları 90 gün içerisinde sona erdirecek. Barış antlaşmasının sağlanması için, her ülke hükümeti çeşitli reformların gerçekleştirilmesini de sağlayacak.

Orta Amerika ülkelerinden Kostarika, El Salvador, Honduras ve Guatemala'da mevcut yeni-sömürge rejimlerine karşı gerilla mücadeleleri bulunmaktadır. Barış antlaşmasının açıklanması ardından gerilla hareketlerinden şu ana kadar herhangi bir tepki gelmiş değil. Ancak, antlaşma maddelerinin yürürlüğe konması ardından çeşitli tepkilerin yoğunlaşacağı kesin.

Her ne kadar bu antlaşma sözkonusu bütün ülkeler için belli bir önem taşısa da, esas olarak Nikaragua Sandinist yönetimi için önemli bir başarıdır. Nikaragua için bu antlaşma neden bir başarı olarak kabul edilebilir? Şimdi bu konuyu biraz açmak istiyoruz.

Nicaragua geçtiğimiz temmuz ayı içerisinde devrimin yeni bir yıldönümünü daha kutladı. Sandinist cephe liderliğinde bağımsızlığını kazanan ve demokratik bir gelişme yolu izleyen Nikaragua'ya karşı daha ilk gündün ABD emperyalizminin kışkırtmaları gelişti. Bugüne kadar da ABD, Contra diye adlandırılan bu karşı-devrimci birliklere milyarlarca dolar silah yardımı verdi. Kostarika ve Honduras topraklarında CIA denetiminde eğittiği bu birlikler vasıtası ile ABD, Nikaragua yönetimini baskı altında tutarak boyun eğdirmeye çalıştı. Ancak günümüze kadar, bu konuda herhangi bir başarı da sağlanmamış durumda değil.

Geçtiğimiz günlerde, ABD Devlet Başkanı R. Reagan, şartlı bir barış önerisi ortaya atarak, eğer bunu Nikaragua yönetimi kabul ederse, Contralara verilecek olan 150 milyon dolarlık yardımdan vazgeçeceklerini açıkladı. Öneri, Nikaragua'da bütün muhalefete özgürlük tanınması ve bunların hepsinin katılacağı serbest seçimler ve Contralar ile yapılacak barış görüşmeleri ve

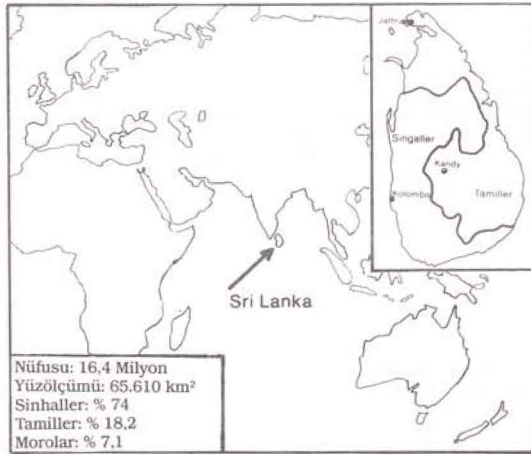
daha birkaç maddeden oluşuyor.

Kabul edilmez bir durumda olan bu öneriye karşı, Kostarika Devlet Başkanının önerisi ile Guatemala'da bir araya gelen 5 Orta Amerika ülkesi, hiçbir ülkenin bölgeye müdahale etmemesi ve içişlerine karışılmaması koşulu ile bir antlaşma metninde hemfikir oldular. Bu antlaşma aynı zamanda Reagan'ın planının boşa çıkarılması anlamında da gelmektedir. BBC'nin Orta Amerika muhabiri yaptığı bir değerlendirmede antlaşmayı Sandinist iktidarı bir zafere olarak nitelendi. Böylece, ABD'nin Sandinist yönetim üzerinde yürütmek istediği baskı politikası da boşa çıktı. Öteden beri Contralara yardımcı olmaya çalışan Kongre üyeleri, bundan böyle bu antlaşmanın bir sonucu olarak Reagan iktidarı üzerinde baskılarını daha da arttıracaklar.

Bu gelişmeler ardından, Contralardan ilk tepki geldi. Kostarika Devlet Başkanına gönderdikleri bir mektupta, Nikaragua'nın antlaşma metnini uyup uymayacağını kesin olarak görene kadar bekleyeceklerini belirttiler. 90 günlük sürenin bitimi ardından kesin kararlarını vereceklerini açıklayan Contraların, esasta ise ABD emperyalizminin yeni planlarını bektedikleri inkar edilmez bir gerçek.

ABD'nin Nikaragua'ya karşı önemli bir koz olarak elinde tuttuğu Contralardan öyle kolayca vazgeçmeyeceği açık. Ancak, Nikaragua hükümeti de daha fazla tavizlere yanaşmayacaktır. Çünkü bu durumda iktidarı da tehlikeye girecektir. ABD, Nikaragua hükümetinin Contralarla görüşmesinde ısrar ediyor. Nikaragua ise, ateşkesin sağlanması için direkt ABD ile görüşmelerden yana. Bu sorunun çözümlenmesi, ateşkes görüşmelerinin nasıl bir seyirde ilerleyeceğini de ortaya çıkaracaktır.

ABD'nin baskı politikasına karşı, Nikaragua hükümeti şimdi önemli bir manevra olanağına sahip durumda. Bunun ne sonuçlar getireceği önümüzdeki 2-3 ay içerisinde daha da açığa çıkacak. Ancak uluslararası alanda emperyalist yüzyıyı iyice açığa çıkması olan ABD'nin Nikaragua'dan vazgeçmemesi, sorunu daha da boyutlandıracaktır. Contralar, barış antlaşmasını kabul etmese de bundan yine zararlı çıkacak olan kendileridir. Çünkü Nikaragua halkı, bu durumda zaten var olan desteklerini daha fazla Sandinistlerin yanında toplayacaklardır. ★

Dünya Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Kürdistan'da şiddetlenen ve yaygınlaşarak gelişen gerilla savaşı, yurtdışında da etkisini sürdürmekte. Kürdistan'daki gelişmeler, buna karşı TC'nin derinleşen çıkmazı ve mücadelemizi önlemeye yönelik sömürgeci Türk devletince başyurulan çeşitli yöntemler Avrupa basınında da işlenen güncel konulardan biri durumunda.

Özellikle son dönemlerin en etkin belki başlı eylemlerinden olan Pınarcık, Yuvalı ve Peçenek eylemleri sonrasında, Kürdistan'daki gelişmeler dünya basınına günlük haberleri arasında girdi. Buna karşın sömürgeciler, ulusal kurtuluş savaşımızın dış dünya ile bağlantılarını kesmek için yoğun bir diplomatik ilişki yürütmeye başladılar. Ve faşist Türk devleti yurtdışındaki tüm temsilcilik ve kuruluşlarını harekete geçirmekle birlikte, emperyalist mütteliklerine de bu konuda rol attetti. Hatta uluslararası alanda tanınmış birçok gazeteye paralı ilanlar verdiler. Tam sayfa olarak verilen ilanlarda ulusal kurtuluş mücadelemize karşı alçakça saldırılmakta ve direniş eylemlerimizi, kendi katil yüzlerini gizlemek için katliam diye nitelendirmekte. Böylesi bir örnek, dünya tarihinde ilk kez yaşanıyor. Mücadelemizi önlemeye yetersiz kaldığından ve gücünün de yetmeyeceğinden hareketle yardım dilemekte. Emperyalist dostlarının dışında, gelişmeler içerisinde olduğu ülkelere de bu konuda destek sağlamak için, sözkonusu ülkelere tehdit savurmakta ve varsa elinde bir koz onu kullanmaya çalışmakta. Ancak bu yönlü faaliyetlerini büyük bir gizlilik içerisinde sürdürmektedir. Fakat, Kurtuluş Ordumuzun ölümcül darbe vuran eylemleri, TC'nin bu yönlü faaliyetlerini birer birer açığa çıkarmaktadır. Uluslararası alanda politik gelişmelere ilgi duyan kişi ve kuruluşlar, sömürgecilerin bu yönlü faaliyetlerine tanık olmakta ve yorumlamaktadırlar.

Faşist kukla Başbakan T. Özal'ın Suriye gezisi, içerisinde bakanların, emniyet ve MİT, yetkililerinin yer aldığı kalabalık heyetle gerçekleştirildi. Büyük bir hazırlık sonrası gerçekleşen bu gezi hakkında, Danimarka'da yayınlanmakta olan, 23.07.1987 tarihli Politiken gazetesi "Türkiye, Suriye ile anlaşmak istiyor" başlıklı yazıda şu yorumu yer veriyor:

"Türk Başbakanı Turgut Özal'ın geçen hafta sonunda gerçekleştirildiği Suriye ziyareti, 8 Temmuz'da Kürt isyancılarının smura yakın bir Kürt köyünde gerçekleştirdikleri eylem sonrasında kabul etmesi sürpriz bir gelişmeydi..."

"Eylem, Mardin bölgesinde bir dizi eyleme bağlı olarak ve Türk Başbakanı Turgut Özal'ın bölgeye yapmış olduğu ziyaret ve bölgede barış ve sükuneti vaad ettiği bir sırada gerçekleşmişti."

Artık TC'nin yaklaşan sonu ve Kürdistan'daki gerilla savaşı karşısında içerisine girdiği çaresizlik, uluslararası alanda gün geçtikçe daha da yaygınlaşmakta. Mücadelemizin varmış olduğu boyutlar ve bu durumu TC için yaratmış olduğu ciddi tehlike, yabancı basında işlendiği gibi, emperyalist devletler de durumun ciddi bir tehlike arzettiğinin farkındalar.

Emperyalizmin jandarmalığını yapan ABD'nin, Dışişleri Bakanlığınca "Türkiye'deki İnsan Hakları" konusunda, Senato ve Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komisyonlarına sunulan raporunda şunlar aktarılmaktadır:

"Türk Hükümeti, Güneydoğu ve komşu ülkelerde üslenen silahlı Kürt gerillalarının ayaklanmasını bastırmaya çalışıyor. Stokkyönetim altındaki beş bölge de, Kürtlerin yaşadığı bölgeler ve bu bölgeler aynı zamanda da ayaklanmanın merkezi durumunda. Hükümet yetkilileri ve muhalefet Kürt ayaklanmasını dış etkilere ve bölgenin kötü ekonomik durumuna bağlıyor ve bu görüşten hareketle de hükümet, bölgeyi kaldırmaya politikası izliyor... Hükümet, her şeyi rağmen, Kürt etnik kimliğinin kabulüne ısrarla karşı çıkıyor ve bunu önleyici tedbirler alıyor..." (Aktaran Milliyet, 28 Temmuz 1987)

Görüldüğü gibi Türkiye'nin en yakın destekçisi, koruyucusu ABD emperyalizmi, PKK ve mücadelesinin bölgede oynadığı rol, otoriter güç durumuna yükselmesi karşısında tedirgin durumda ve duruma teşhis koymaya çalışmakta.

"Bağımsız Bir Kürdistan için Mücadele" başlığıyla, Fün adasında yayınlanan yüksek tirajlı Fyans Stift-stidende gazetesi, mücadelemize ilişkin şöyle bir değerlendirme sunuyor:

"Türkiye'nin doğusundaki şehirlerde iç savaş şiddetleniyor. Özellikle Türkiye'nin doğusundaki Hakkari şehrinde gerçek bir iç savaş yaşanıyor. Bu savaş 1984'ten bu yana Kürt savaşçıları ve Türk askerleri için yüzlerce kişinin hayatına mal oldu.

Onbinlerce Türk askeri, sürekli İran ve Irak sınırlarındaki dağlık kesimde sert bir mücadele içerisinde... Ayrılmış Kürtlerin bağımsız bir Kürdistan mücadelesinde 600'e yakın asker, sivil ve partizan öldü.

"...Birçok askerden oluşan Türk birlikleri makineli tüfek ve projektörlerle bütün gece partizanların köylere ve şehirlere ani ve beklenmedik saldırılarını önlemeye çalışıyorlar."

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının, dünya ilerici-demokratik kamuoyunda yakından tanınır bir seviyeye ulaşması, sömürgecilerin yurtdışında yürüttüğü mücadelemizi karalama kampanyası önünde aşılması zor duruma gelen bir engel konumunda. Mücadelemiz gelecekte sömürgeci Türk devletinin gerçek yüzünün açığa çıkarılması, barbar karakterinin teşhir edilmesi, onun serbest hareket olanaklarını büyük oranda kısıtlayıcı bir rol oynamaktadır.

Ancak, mücadelemiz uluslararası alanda saygınlık, destek sağlarken, mücadelemize karşı olanlar da, kendi çıkarları gereği yeni yaklaşımlar içerisinde girmekte ve sömürgeci Türk devletine var olan desteklerini artırmaktadır. TC dostu emperyalist güçler ilk başta desteklerini, PKK'yi denetimlerine almayı çıkararak sunma uğraşısı içerisindeydiler. Bunda başarısız kalan emperyalist güçler, TC'nin de daha fazla destek isteme talebiyle birlikte, yurtdışındaki mücadelemizi engelleme kampanyasında daha aktifleşerek yer almaya başladılar.

Daha yakın bir zamanda İsviçre devletinin bilinen komplotları boşa çıkarıldı. İsviçre, Kürdistanlı yurtseverlere yönelik polis operasyonlarını başlattı. Daha sonra Fransa, Danimarka, Hollanda ve en sonunda da mücadelemize yönelik karşı faaliyetlerde aktifleşen Almanya...

Almanya özel yetiştirilmiş polis timleriyle 27 Temmuz'da Kürdistanlı yurtseverlere yönelik olarak, sabah saat 4.30'da bir baskın düzenledi. Bu baskında 700.000 DM değerinde para ve değerli eşya, baskını gerçekleştiren silahlı polis timlerinde gaspedildi. Bunun gerekçesi olarak da, Almanya'nın çeşitli eyaletlerinin Anayasası Koruma Şeflerince şöyle açıklandı: "Türk devleti aleyhinde faaliyet yürüten örgütlerin çalışmaları tehlikeli boyutlara vardı. Bunların içerisinde adı bazı politik cinayetlere karışmış PKK en tehlikelidir."

Alman devletinin yanı sıra, bazı basın kurumları da

mücadelemiz aleyhine yürütülen kampanyaya destek vermektedir. Bild gazetesi; "Alman halkı Kürtlere kızıyor. Kürtlerin işgal eylemleri Almanları rahatsız ediyor. Onlar huzurlu olmak istiyor. Almanlar, 'Kürtler bizden ne istiyor' diyorlar" biçiminde yazdı.

Açık ki bu da, Türk basınının da sürekli işlediği gibi, çarpıtma bir haberdir. Halkımız, bağımsızlık ve özgürlük için, Kürdistan'da gelişen kurtuluş savaşını ve öncüsünü desteklemek istiyor. Ancak, Kürdistanlı yurtseverler buldukları her alanda Partilerine sahip çıkacak, onun yürüttüğü mücadeleyi engellemeye çalışan güçlere boyun eğmeyecek ve gereken biçimde direnecektir. Halkımızın bir hakkı daha var: İlerici-demokratik kamuoyundan dayanışma beklemek. Alman polisinin gasp ettiği parayı geri almak istiyor. Bu, Alman halkını rahatsız etmiyor. En başta TC, Alman devleti, Bild gazetesi ve benzerlerini rahatsız ediyor. Rahatsız ediyor ki, Bild gazetesi, kendisini ve efendilerini rahatsız eden Kürdistanlı yurtseverlerin işgal eylemlerinden duydukları rahatsızlığı Alman halkına maletmeye çalışıyor. Oysa Alman basınında işgal eylemlerinin, hangi amaçla gerçekleştirildiği işlenmektedir. Bunlardan bazı başlıklar şöyle:

Köln Rundschau (5 Ağustos 1987): "Kürtler, para ve değerli eşyalarını istiyorlar... Bern'deki Bonn Elçiliği Kürtler tarafından işgal edildi."

Die Welt (5 Ağustos 1987): "Aşırı Kürtlere karşı polis eylemi... Polis birçok Kürt dernek, lokal ve evlerine baskınlar düzenledi... Dün bir grup Kürt, Zürich'teki Alman Konsolosluğunu işgal etti..."

Süddeutsche Zeitung (5 Ağustos 1987): "Kürtlerin yeni işgal eylemleri hareketi..."

Die Welt (6 Ağustos 1987): "Acrupa genelinde Kürtlerin protestosu..."

Bonner Stadtanzeiger (7 Ağustos 1987): "Kürtler Alman polisini eleştiriyor... Polisin ev baskınlarına, operasyonlarına karşı çıkan Kürtler, ayrıca el konulan 700.000 değerindeki paralarını da istiyorlar..."

Frankfurter Rundschau (7 Ağustos 1987): "Kürtler radyoemini işgal etti... 30 kişilik bir grup Kürt, Hessen Radyosunu işgal ederek, demek, lokal ve evlerin aranmasını protesto ettiler."

taz (7 Ağustos 1987): "Bochum'daki Kürtler açlık grevinde..."

Daha birçok gazete de Kürdistanlı yurtseverlerin eylemlerine yer vererek, yurtseverlerin gerçekleştirdiği işgallerin amacını açıkladılar.

Mücadelemiz, Kurtuluş Ordusu birliklerinin gerçekleştirdiği yeni eylemlerle her gün yeni mevziler kazanmakta. Türk ordusunun da bu paralele çıkmazı derinleşerek, mücadelemizi önlemedeki acizliği daha da netleşmekte. Artık, yeni eylem haberleri basında güncel haberler arasında yer almaktadır. Eylemlerin yankısı dünya basınına da yansıyor. Sömürgeci devlet yetkililerinin mücadelemiz hakkındaki çarpıtma demeclerinin sahteliğini, bunların boş sözlerden ibaret olduğunu, Yuvalı ve Peçenek eylemleri sonrasında Süddeutsche Zeitung şöyle aktarıyor:

"Özal, yalnız misilleme yapacaklarıyla yetinmedi, aynı zamanda özgürlük savaşçılarına teslim olmaları halinde affedilecekleri çağırışında da bulundu. Cevap birkaç saat sonra geldi: Kürt gerillaları aynı bölgedeki Peçenek ve Yuvalı köylerini basarak 20 kişiyi öldürdüler, Şüphesiz... Türkiye'nin güneydoğusunda kendi (Kürdistan) devletinin kurulmasını arzulayan ayrılıkçı Kürtlerin yürüttüğü küçük çaplı savaş devam ediyor..."

Yine son eylemlerimizden bazıları Alman basınında da yer aldı. 30.7.1987 tarihli Der Tagesspiegel, "Kürt isyancıları çocuk kaçırdılar" başlığıyla Şırnak eylemini şöyle aktarıyor:

"Kürt isyancıları, Türkiye'nin doğusunda bulunan dağlık alanlardaki meralardan 7 çocuk kaçırdılar. Ayrıca 9-15 yaşları arasındaki çocukları kaçırmadan önce, ailelere bölücü propaganda da yaptılar..."

Dersim'de askeri cezaevine yönelik gerçekleştirilen eylemi ise, 8.8.1987 tarihli Süddeutsche Zeitung şöyle veriyor:

"Kürt isyancılar, bir Türk cezaevine yönelik girişimleri saldırdı 2 asker öldürdüler. Doğu Türkiye'de bulunan Hozat polisi, askerlerin isyancıları karşı arama operasyonlarını başlattıklarını bildirdi."

Kürdistan bağımsızlık savaşı, uluslararası alanda gittikçe tanınmakta ve giderek artan bir düzeyde ilgi görmektedir. Güncellenen mücadelemiz artık, dünya basınının günlük haber sayfalarının ayrılmaz bir parçası haline geldi.

★

KUTSAL ULUSAL

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Öylesine soğuk ki, yerimizde duramıyor ve biraz da olsa ısınmak için habire hareketler yapıyorduk. Yapılan hareketlerle vücutlarımız biraz ısınıyor, fakat elbiseler ıslak olduğundan bu ısınma fazla uzun sürmüyordu. Sabaha tam altı saat vardı ve bu saatler bir türlü geçmek bilmiyordu. Gözlerimiz saatteydi. Saniyeler dakikaları, dakikalar saatleri kovalıyordu. Ve saat 4.30'da şafak sökmeye başladı.

Söken şafakla birlikte, dostlarımızı sevindirecek ve düşmanlarımızı kahredecek yeni bir gün başlıyordu. Bu gün, tüm dikkatleri Hakkari'ye çekecek gelişmelerle dolu olacaktı. Bu yeni güne, bir halk, öncüsüne olan güven ve bağlılığı sergileyecek; düşman ise, kendisine olan güvenini yitirmiş ve her geçen günde elindeki mevzilerini bir bir kaybetmenin acısıyla girecekti. Ortalık tam aydınlanmadan karakolu kontrol edilecek bir noktayı tespit etmek için bir arkadaşla keşife çıktık. Uygun bir yer bulduk ve gözletmeyi rahat yapabilmek için de yeri uygun bir tarzda düzelttik. Burada, üç arkadaşla, hiç hareket etmeden, düşmanın tüm hareketini izleyecektik. Hava bugün güneşli. Arkadaşların bir kısmı sabah kahvaltılarını yaptıktan sonra yattılar. Dinlenmeleri gerekiyordu.

Saat 14.00.

Arkadaşların tümü uyandırdı. Son hazırlıklarımızı yaptık. Saat 15.00'de arkadaşlar gözetleme noktasına gidip karakolu görece ve araziyi tanıyacaktı. Grupların nereye ve nasıl yerleşeceği de tek tek izah edilecekti.

Saat 15.00.

Nöbetçilerin bulunduğu gözetleme noktasına ilkin baskın grubu ikişer ikişer çağrıldı ve görevleri tam olarak kavratıldı. Ardından BKC grubu gözetleme noktasına geldi. Onların da yeri ve görevleri iyice anlatıldıktan sonra, pusuya giden askerlerin yolunu kesecek olan çığrıldı. Bu grupta yerlerini ve görevlerini görüp öğrendikten sonra, tüm arkadaşlarla kısa bir toplantı yapıldı. Görevini anlamayan olup olmadığı sorulduğunda, arkadaşların tüm görevlerini anladıklarını ifade ettiler. Arkadaşlara genel parola, saldırı işareti, geri çekilme yönü, ilk toplanma yeri ve doktorun kaldığı yer açıklandı. Eylem saati yaklaşıyordu. Hepimizi sevinç ve heyecan kaplamıştı ve bu giderek büyüyordu. Birkaç saat sonra yeni bir

Betkar Vadisinde Saat... On Altı On Beş

sahne canlanacak ve bu sahnedeki —kısa zaman süresinde— birçok şeyin kaderi değişecekti. Bu vadiler ve dağlar pek de yabancı olmadıkları seslerle yankılanarak yepyeni bir görünüm kazanacaktı.

Saat 15.30.

Artık her şeyimiz hazır. Düşmanın gündüz nöbetçilerinin yerlerini terkedip etmediklerini öğrenmek için bir arkadaşla çok dikkatli bir biçimde vadiye ilerlemeye çalışıyorduk. Tam o zaman bir insan sesi işittik ve hemen yere yattık. Sesin neye ait olduğunu öğrenmek için iyice kulak kabarttık. Sesi tekrar duyulunca, tamdik. Köylüler yüklü kamurlarıyla köye gidiyorlardı. Bizi görmemelerine özen göstererek iyice gizlendik. Köylüler geçip gittikten sonra ilerlemeye devam ederek sık ormanlık bir yere ulaştık. Gündüz nöbetçisinin bulunduğu noktaya baktığımızda yerinde oturduğunu gördük. Saat 16.00'ya 25 vardı.

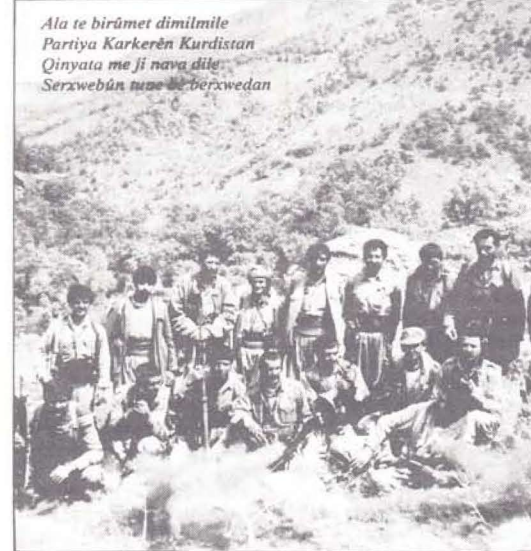
Nöbetçi silahını ve raxını bir kenara atmış, elbiselerini çıkarmış, bitlerini öldürmekle meşgul ve belli araklıklarla da bizim ilerlemeye çalıştığımız vadiyi kontrol ediyordu. Pusuya gidecek olan askerler, suya gitmiş olmalarına rağmen, nöbetçi hali yerinde oturuyordu. Sayılı olan bu dakikalar bize çok uzun geliyordu. Eylem saati gelip çatmış ve biz hala yerimize ulaşamamıştık. Oysa eylemin kaderini olumlu veya olumsuz belirleyecek olan bizim grubumuzdu. Bu durum bizi daha da heyecanlandırıyordu. Nöbetçiden dolayı karakola yaklaşamıyorduk. Çünkü görülmemiz halinde hiçbir şey yapmadan geri çekilmek zorunda kalacaktık. Nöbetçi, saat 16.00'ya 10 kala ayağa kalkıp vadiye baktı ve karakola doğru biraz ilerleyerek karakoldaki askerlere bir el işaretinde bulundu. Karakoldakilerin ona verdikleri işareti göremedik. Asker tekrar elbiselerinin yanına geldi, gömleğini giydi ve bir kez daha vadiye göz atarak raxını taktı, vadiye tekrar baktı. Artık yanımdaki S... arkadaş, kendisini tutamayarak —ama bizim duyulabileceğimiz bir sesle— askere, "Alçak herif defol!" diye haykırdı. Gerçekten de küfür etmemek mümkün değildi. Heyecan ve sinirden olmalı ki, yüreklerimizin atışını karşımızdaki arkadaş çok rahat duymaktaydı.

Asker silahını ve parkasını aldı ve bir daha vadiye baktı, yavaş yavaş karakola doğru inmeye başladı. Askerin attığı her adım sanki bize küfür ediyormuş gibiydi. Asker yüz metre kadar ilerledi, son bir kez dönerek vadiye baktı. Artık bu bakış onun ve karakoldaki askerlerin son bakışları olacaktı. Çünkü günlerdir silah elde avının peşinde koşan ve avını yakalamak üzere olan avcuyu andırın durumumuz sadece bir işareti bekliyordu ve bu işaret, her şeyi belirleyecekti.

Eylemin yapılmasına 15 da-

kika kalmıştı. Nöbetçi asker iyice kayboldu. Arkadaşlar gruplar halinde bekliyorlardı. Grupların 15 dakika içerisinde mevzilerine ulaşmaları biraz zor gözüküyordu. Çünkü vadiye biraz yürüdüktan sonra dik bir yokuşu tırmanmamız gerekiyordu. Arkadaşlar zaman kaybına yol açmadan kendi noktalarına ulaşmak için sabırsızlıkla bekliyorlardı. Tüm savasçılarının gözü komutandıydı; ve komutanın işareti üzerine son sürat koşarak, yerimize bir an önce yetişme heyecanını yaşıyorduk.

Saat 16.00'ya 13 dakika geçiyordu. Yetişmemiz gereken noktaya epey yol olmakla beraber, bulunduğumuz nokta da karakola hakim biriydi. Biraz daha ilerlemek uygun bir yerde mevzilenmek istedik ki, işte tam o anda vadinin tüm sessizliğini parçalayan Afarof atışı ve hemen ona eşlik eden BKC'nin atışları duyuldu; eylem başla-

Ala te birümet dimiltile
Partiya Karkerên Kurdistan
Qinyata me ji nava dîle
Serxwebûn tuzê Berxwedan

muştu bile. Yapılan yoğun atışlarla çadırlarda bir sallanma başladı. Askerlerin bağırma ve inilti sesleri duyuluyordu. Bu ara askerlerden bazıları silahlarını alarak mevzilere doğru koşmaya çalışıyor, bazıları ise kendi mevzilerine ulaşmıştı bile. Askerler mevzilerine yetişmişlerdi de!/, acaba PKK partizanlarına karşı silahlarını kullanabilecekler miydi? Ağır silahlarımızla öyle noktalara mevzilenmişlerdi ki, düşmanın mevzilerini içlerine kadar görebiliyorduk. İlk savunmaya geçen veya geçmeye çalışan düşman askerleri, yerde sere serpe uzanmış son nefeslerini veriyorlardı. Askerlerdeki direnme büyük oranda kırıldığından, büyük silahlarımızı susmuştu. Düşmana nihai darbeyi verecek ve ganimetleri alacak olan baskın grubu da bu sürede, karakolu çevreleyen duvara yetişmişti. Baskın grubunun attığı el bombalarının patlaması ve kullanılan ferdi silahlar çatışmanın şiddetli olduğunu gösteriyordu. Bu denli yakın mesafede sürdürülen çatışma, çok kısa sürdü.

Baskın grubu düşman mevzilerine yerleşerek çatışmayı yer yer sürdürmekteydi. Fakat çatışmanın uzun sürmesi bizim aleyhimize gelişmelere yol açabilirdi. Çünkü, düşman çatışmanın sürdürüldüğünden haberdar olur olmaz hemen yardıma gelebilirdi. Baskın grubumuz insiyatifi ele geçirmişti, ama çok cılız da olsa düşman direnişini tam olarak kırmamıştı. Onun için arkadaşlar kendi mevzilerinden, direnen noktalara ateş ediyorlardı ki, bu durum şimdiye kadar lehimize süren çatışmaya gölge düşürebilirdi. Buna hemen müdahale etmek gerekiyordu. Aynı zamanda da pusuya giden askerler silah seslerini duymuş, bunu "kaçakçılarla asker arasındaki çatışma" sanarak geri dönmüşlerdi. Dönüşte de, yol kesen grubumuz onları durdurmuştu. Çatışma devam ediyordu. İlk anda iki askerin vurulduğunu öğrendik. Tüm bu gelişmeleri gözönünde

bulundurduğumuzdan, eylemi bir an önce sonuçlandırmamız gerekiyordu. Eylem anında yapılan müdahaleyle, baskın grubu ikiye bölünerek, direnen noktaları yarım daire biçiminde kuşattı. Y... arkadaş, askerlere son bir şans tanırmasına gür sesle haykırdı: "HRK adına teslim olun!" Bu haykırıştan hemen sonra çok kısa bir sessizlik ortalağa çıktı. Tam o anda çadırdan bir ses duyuldu. Tel-sizci, "Biz direnmiyoruz, çadır yıkıntılarının altındayız" ve devam ederek "tüm askerlerimiz vuruldu" diye konuşuyordu. Duyduğumuz bu konuşmalardan direnmeye devam edecekleri anlaşıyordu. Mevcut sessizlik partizanlardan birinin attığı el bombasıyla bozuldu ve birkaç el ateşleyi son direnme noktası da düşürüldü. Artık karakola hakim olan partizanlardı.

Vurulan güçlü darbeden sonra, sıra ganimetleri almaya gelmişti, ama çadırlar daha tamamen yıkılmamıştı. Bu yıkıntılar altında yaralı veya sağ kalan askerler olabilir ve onların açacağı ateşle kayıp verebilirdik. Bu

duruma yol açmamak için, iki arkadaş silahlarını ateşleyerek çadıra girmeye çalıştı. Çadıra giden arkadaşlardan B... hiç Türkçe bilmediğinden içeriden gelen "Teslim... teslim... teslim..." sesi bizi şaşırttı. Ama hemen anladık ki, B... arkadaş, çadırda sağ askerin kalıp kalmadığını öğrenmeye çalışıyor. Bu sesleri duyan arkadaşlar kendilerini tutamayıp kahkahayı bastılar. Karakolun yeri bir bayram, adeta bir düğün yerini andırıyordu. Yıkıntılar altındaki askerlerin silahlarını toplayan arkadaşlardan birden sesler yükseldi. Bağırın F... arkadaşta: "MG-3... MG-üüü..." diye haykırıyordu. Askerlerin ellerinde daha önce gördüğümüz fotoğraf makinasını almak için bir gün önce tüm arkadaşlar arasında bir yarış başlamıştı. Karakolu ele geçirir geçirmez herkes komutanın odasına koşacak makınayı ele geçirecekti. Fakat, eylem sonrası silah almakla meşgul olan arkadaşlar, komutanın çadırına defalarca girmelerine rağmen, masanın üstünde açıkta olan fotoğraf makinasını almamışlardı. Savaş kurallarına ters düşmesine rağmen, olayın verdiği sevinç ve heyecandan olmalı ki, elindeki bir çantayla koşan Şeyhmus arkadaş da, başka bir arkadaşla seslenerek, "Ben bu kağıtları ateşe atacağım" diyordu. Oysa onun kağıt dediği şeyler bizim için oldukça önemli olan ve bugüne kadar fazla haberdar olmadığımız çok önemli belgelerdi. Hemen müdahale edip kağıtların yakılmasını önledik. Bir yandan ganimetler toplanırken, bir yandan da, "Biji Serok APO!, Biji PKK!, Biji ERNK, Biji HRK!" sloganlarıyla vadi inim inim inliyordu. Sanki binlerce insan burada miting yapıyordu. Çadırlar ve haymalar ateşe verildi. Yanmakta olan mutfağı gören Hasan (Emin DAL) arkadaş, "Yahu ben hiçbir şey acımıyorum da bir çuval biber yapıyor da ona üzülüyorum. Halbuki Urfaلیلar, biber için Fransızları Urfa ovasında vurarak perişan etmişlerdi. Ve bu savaşın sonunda Fransızlar Urfa'dan geri çekilmek zorunda kalmışlardı. Ve şimdi de biberler gözlerimizin önünde yanıyor. Buna nasıl tahammül edilebilir?" diyerek yanan biberler için hayıflanıyordu. (Emin DAL yoldaş, 11 Mayıs 1986 günü Elcan mıntkasında düşmanla çıkan bir çatışmada kahramanca direnen şehit düştü.) Tüm ganimetler toplanmıştı ve geri çekilme işareti bekleniyordu. O sırada Z... arkadaş, "Dalgalanan Türk bayrağını yakın..." diye avazı çıktığı kadar bağırıyordu. Hemen bir arkadaş koşarak bayrağın asılı olduğu direği kırıp ateşe attı. Alevler yükseliyordu.

Yanan bayrağı seyredenken üç kez üst üste düdüğü çalındı. Bu geri çekilme işaretimiz idi. İşaretle birlikte geri çekilmeye başladık. Geride öldürülmüş 9

Devamı 22. sayıfada

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

NÜHAT

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Direnışten önce pek farkedilemeyen birçok eksiklikler, yetmezlikler, direnişle daha belirgin bir şekilde ortaya çıktı. Bu eksiklikler ve yetmezlikler yönetim ve kadrolardan da kaynaklanıyordu. Kitlenin alışık olmadığı idarelerin her yeni önemli tutuklular üzerinde olumsuz etki yaratıyordu. Devrimci bir zindan mirası geleneksel bir direnişle de yabancı olan tutuklular zaman zaman bir çıkmazı yaşıyorlardı. Faşist hapishane yönetiminin aldığı önlemler ve vurduğu darbeler sonucu hapishanedeki örgütlülük işleme hale gelince durum hiç de iç açıcı olmayan bir başaşağıya gidile karşı karşıya geldi. Bu yapı henüz tüm kitlenin hücrelere getirilmediği ve koşullardan da bariz görülmüyordu. 1980 sonlarında faşist yönetimin ilk saldırılarına, isteklerine farklı cevaplar veriliyordu. Farklı tavırlar konuluyordu. Kimi koğu aşk sayımlarında "Sıraya geçilerek sayım yapılınsın" diyerek bu uygulamaya katılırken; kimileri, "Olmaz, gelsinler bizi yaptıklarımızın içinde, tuvalette, nerdeyse orada sayımlar" vb. tavrı koyuyorlardı. Buna benzer farklı tavrı belirleme, olumsuzluğa neden oluyor, kitlenin humordamalarına sebebiyet veriyordu. Açlık, susuzluk, uykusuzluktan kaynaklanan sorunlar hücredeki tutuklulara bir gerilim içine iterek tepkici tavırların gelişmesine sebep oluyordu. Bunun yanı sıra kadro ve kadro adayları insanların teslim olmaları, yemek, su vb. konularda en ufak olumsuzluklara kitle üzerinde büyük moral bozuntusu, tahribatlara yol açıyordu. Bu durum en çok yurtseverleri etkiliyordu, onları farklı düşüncelere ve farklı tavırların takınmalarına neden oluyordu.

Devrimci mücadelenin düz bir rota izlemediğini, devrim yolunun zikzaklarla, engellerle, iniş ve çıkışlarla dolu olduğunu, kavrayamamış olan tutuklular, daha çabuk düşünüyorlardı. Hele kadroların düşmesi sadece bu kesimi değil aktif sempatiçiler, hatta direnen kadrolar üzerinde bile etki yapıyordu. Kimileri kadroların düşüşünü sebep göstererek olumsuz bir tavrı içine girdikleri gibi kendi zaafiyetlerini bunların şahsında dile getirenler teslimiyetlerine gerekçe hazırlıyorlardı. Ölüm orucu ve ölüm orucundan önceki Ocak 1981 açık grevinin polemikleri alabildiğine yapıyordu. Dayakla, işkenceyle istediğini alamayacağını anlayan faşist yönetim, uzun süreli bir ypratma hesabıyla yirmi yirmi, otuz otuz tutuklulara ay-

larcı üst üste yığarak aynı hücreye koyması beklenen tehlikeyi göstermesine rağmen hep iyimser tahliller yapıyordu.

Düşmanın uzun süreli böyle bir işkenceyi göğüslemeyeceği, ölüm orucu ilerlemesi sonunda tavizler vereceği genel bir kanı haline gelmişti. Bu görüşe tavandan tabana dek birçokları katılıyor. Bunun yanı sıra direnişin çok uzun süreli olabileceğini, kendimizi ona göre hazırlamamız gerektiğini savunan arkadaşlar da vardı. 1981 Nisan'ında 4. katın 5. hücreesinde bir arkadaşın sürekli olumsuzluklar yaparak diğer arkadaşlara bağırması, çağırması üzerine Mazlum DOĞAN yoldaş, "Arkadaşlar birbirinize bağıracağımıza, birbirimize kızacağımıza kininizi, öfkedenizi düşmana karşı kullanın. Bizi buraya getiren sömürgecilerdir. Sömürgecilik var oldukça devrimciler için de bu yaşam her zaman vardır. Hapishanedeki bu uygulamalar çok uzun sürebilir. Kendinizi günlere aylara göre değil, yıllara göre hazırlamalısınız" diyordu. Vietnam deney ve tecrübelerinin örnek alınması, onların pratiğinden dersler çıkarmak gerektiğini de söyleyen Mazlum yoldaşta.

Mahkemelerin başlaması da direnen kitle üzerinde iki türlü etki yapıyordu: Kimileri, mahkemelerin işkence ve baskıları dile getirmek için iyi bir araç olarak kullanılması gerektiğini savunurken, kimileri de, "Savunma imkanlarını vermiyorlar, mahkemeleri bir iki ay içinde oldu bittiye getir-mek istiyorlar" diyerek kitleyi olumsuz yönden etkiliyorlardı. Savunma yaptırılmamak ve idare ve mahkemelerin ortaklaşa aldığı önlemler diğer bir olumsuzluk nedeni oluyordu. Hele faşist iç güvenlik amiri E. O. Yıldırım'ın savunmaları engellemek için, kalem kağıt cinsinden ne varsa hepsini toplaması, 15-20 kişiye bir iddianeme vermesi, zaman zaman hücrelerin önüne çıkarak, "Hepiniz TCK 125 maddesinden yargılanıyorsunuz. Hepiniz idama mahkum olacaksınız, ben de sizleri burada tek tek idam edeceğim. Sizler darağacında sallanırken ben de darağacının altına içki masasını kurarak zevkimden raki içeceğim" diyerek psikolojik baskı yapması, sık sık bunu tekrarlaması, buna paralel olarak avukat ziyaretlerine yasaklanması, mahkeme usulünden yoksun kitleyi etkilemeye çalışması, zayıf unsurlar üzerinde panik yaratırken, diğerlerinin kin ve öfkelerini artırarak direniş için panzehir oluyordu.

Görkemli direnişin içinde yetmezliklerin ve olumsuzlukların da olması çok doğaldı. Zindanlarda yeni bir

tarih yazılıyordu. Bu tarihi yazan kahramanların hiçbir mirasa dayanmadan, özbeöz kendi eserleri olan bu değerleri yaratmaları Kürdistan'da zindan direnişleri açısından çok önemli bir yer teşkil etmektedir.

Zindan direnişinde önemli bir halka da mahkemelerde yapılan savunmalar ve gösterilen kararlılıktır. Bunun daha iyi anlaşılması için hangi şartlarda mahkemelerin yapıldığını açıklamakta fayda vardır.

Baskıların, işkencelerin en yoğun olduğu dönemde mahkemeleri başlatması ve mahkemelerde istenen sonucu elde etmek için faşist yönetim kendince iyi zamanlama yaptığını hesaplayarak bu zamanı seçti. Mahkemeler başlamadan birkaç gün önce çok yetersiz iddianeme dağıtıldı. 15-20 kişiye bir iddianemenin verilmesi çoğu tutuklu mahkemeye çıktığı güne dek, kendi hakkındaki iddiaları dahi öğrenememesine neden oldu. İddianemelere cevap vermek için yazı yazma araçlarına el koyan idare, bu dönemde vahşice saldırılarını yoğunlaştırdı. Günlere aç, susuz ve uykusuz bıraktığı tutukluları gece yarılari hücrelerden alarak, ellerini arkadan kelepçeleyip zincirleyerek hapishane salonlarında ağır üsti yatırıyorlardı. 5-6 saat öyle bekletiyorlardı. Bu süre içinde üzerine basarak, ayaklar altında ezerek saatlerce copluyorlardı. Komalık halde, her taraf kan içinde yirmişer, otuzar kişilik gruplar halinde balık istifi gibi üst üste yığarak kariyerlere doldurup panzer ve tank refakatinde mahkemeye götürülüyorlardı. Bu panzerler içinde yer olmadıkları için gardiyanlar tutukluların üzerine oturuyorlardı. Tutukluların bağırmaları, ah of çekmeleri, kıpırdanmalarında, "Ülan kıpırdanmayacaksınız" diyerek coplarla, tekmelemler ve yumruklarla dövüyorlardı. Mahkemeye götürülüp getirilmemesi bu şartlarda oluyordu. Mahkeme dönüşü faşist yüzbaşının, "Merasimle içeri alın" demesi üzerine gerçekten bir vahşet merasimi sergileniyordu. Kimlik kontrolü yaptırmayanlar komalık ediliyordu. Aç ve susuz makemeye giden tutuklular döndüklerinde yüzbaşı E. O. Yıldırım bir yere çıkararak, "Ülan uslu durmuyorsunuz." Mahkemelerde o gün konuşan veya kimlik tesbiti yaptırmayan tutuklunun ismini okuyarak gardiyanlara işaret ediyordu. Konuşmasının sonunda da, "Gardiyanlar, bunlar bugün açtılar. Mahkemelerden gelenlere azıcık yemek verin anlayın musunuz?" sözlerine karşılık gardiyanlar, "Anlıyoruz komutanım" diyerek coplarla, zincirlerle "haydar" dedikleri kasma, kürek saplarıyla

dayak atmaya başlıyorlardı.

Mahkeme salonları da açık bir işkence alanına çevriliyordu. Her tutuklunun başında iki üç asker ve gardiyan elleri coplu bekletiliyordu. Nefes almalarına dahi müdahale ediliyordu. Mahkeme heyeti, avukatların ve ziyaretçilerin gözü önünde tutuklulara dayak atılıyordu. Tutuklular mahkeme heyetine, "Bakın gözleriniz önünde bizi dövüyorlar" demeleri üzerine, mahkeme başkanı askerlere konuşanı göstererek, "Dışarı çıkarın" diyordu. Dışarı çıkarmanın anlamı açıktı: "Susturun onu" demektir. Dışarıya çıkarılan tutuklu panzerlerin içine götürülüyor, komalık edilmeye dek dövülüyordu.

Baskılar bununla da kalmıyordu. Mahkeme heyeti ve hapishane yönetimi ortaklaşa tedbir alıyordu. Faşist hapishane yüzbaşısı, tutuklulara hitaben, "Buraya kadar ne yapmışsanız yaptınız. Bundan sonra yapmayacaksınız. Kürtlük, Kürdistan kelimesini ağzınıza almayacaksınız. Her şeyi hallettik. Kürtçülüğü yok ettik. Atatürkçülüğe sarılın. Bir an önce dışarı çıkın. Aksine hareket edenleri mahvederim" diyordu.

Tüm bu baskıların amacı belliydi: Faşist yönetimin dışarda gerçekleştirdiği sindirme hareketini içerde de gerçekleştirmek, bunun sayesinde de mahkemelerde istediği hareket imkanlarına sahip olmaktı. Hazırlanan iddianemeler PKK'yi küçük düşürücü yanlış bir hareket olduğu belirlenmelerine sanıkların katılması, herkesin pişmanlık göstermesi, faşizme saldırmaması, Atatürkçülüğe sarılması hedefleniyordu. Daha mahkemelerin ilk gününde yaptıkları hesap tutmadı. Dipçiklenerek coplanarak kürsüye çağırılan sanıklar kimlik kontrolünü yapmayarak faşist yönetimin hesaplarını altüst ettiler. "Faşist hapishane yönetiminin hapishanedeki işkence ve baskıları, dile getirmeyen kimlik kontrolü yapmayacağız" diyen tutuklulara mahkeme heyeti, "Sizin sorunuz bizim sorunuz değil. O tür sorunlarımızı hapishane yönetimiyle halledin" şeklindeki beyanları nasıl bir tavrı içinde olduklarının en çarpıcı ve somut örneğidir.

Bu korkunç şartlarda başlayan ve süren mahkemeler Kürdistan devrim tarihinde yeni sayfalar açtı. İddianemelerle dayatılan inkarcılık, teslimiyet ve ihanet yerle bir edildi. Sömürgeci Türk devleti tarafından sürekli inkar edilen, bunun için ciltler dolusu yazılar, kitaplar, broşürler basan, bunlarla Kürdistan'ı ve Kürt halkını inkar eden çabalar da boşa çıkarıldı. Mahkeme salonları Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ön-

Kaparka sis cökmüştü gökyüzüne.

Ufukta ne ay ne de yıldızlar... yoktu hiçbir parlıtı da. Tersine mi dönmüştü, neden doğmamıştı hiçbiri? Açılıyordu demir kapılar, işkencenin yeni bir sabahıydı. Umutluyduk, pırıldı gözler ilkbaharın kır çiçekleri gibi... Kenetlenmişti eller aynı duygu, aynı inançla... halaylar... türküler... NEWROZ'du bugün. Neden sonra bir tufan koptu... ağı sesleri yükseldi... Sis kaplı kapkaraydı hala gökyüzü. Oysa gece sancılıydı yeni bir güne. Tan ağaracak güneş doğacaktır dağların doruklarında kızzılıklar içinde. Ve başlayacak yaşam yeniden....

deri PKK'nin savaş arenasına haline geldi. Kürdistan gerçeği ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hiçbir şekilde ödün verilmeyen ortaya kondu. Sömürgeci Türk devletinin çirkef yüzü ortaya serildi. PKK'nin ideolojisi ve politikası ortaya konularak haklı mücadelesi dile getirildi. Sömürgecilerin kanlı suratını ortaya koyan PKK, tarihi bir görevini yerine getirirken acıların, işkencelerin ve baskıların en korkuncuna göğüs gererek bunu gerçekleştirdi. Eşit şartlarla, eşit olanaklarla yapılmayan bu hesaplaşma kamuoyunun dikkatlerini üzerine çekiyordu. Türk sömürgecileri aldığı önlemlerle duruşmaları basına aktırmamaları, dış basın duruşmaları izlemelerini engellemeye çabalarına rağmen PKK önderleri Kemallerin, Hayrilerin, Mazlumların sesi başta olmak üzere nice isimsiz kahramanın sesi hapishane duvarlarını aşarak bir dalga gibi dört bir yana yayıldı. Kemal, Hayri ve Mazlum'un mahkemede kararlı tavırları kitleyi olumlu şekilde etkilerken gerçek önder olmanın en iyi örnekleri verildi. Bu yürekli çığı, bu kahramanlık gösterisini hesaplamayan faşist yönetim bu çıkışlar karşısında aciz kaldı. Sessiz sedasız kamuoyunun gözünden uzak, istediği şekilde mahkemeleri sürdürdü ve öyle sonuçlandırdırın diyen faşist yönetimin "evdeki hesabı çarşıya uymadı." Uymamamakta da kalmadı, hesapları altüst edilerek mahkemelerde bir çıkmazın içinde düştü. Bu acizliğini, PKK'nin karşısındaki ezikliği işkenceyle, baskıyla geçirtmeye çalışarak, işkence ve baskıları periyodik yoğunlaştırdı.

DEVAM EDECEK

Faşist Türk Hükümeti Şimdi de...

Baştarafı 11. sayfada

halkına karşı asker bile yollamıştı.

1956 Süveyş Kanalı savaşının İngiliz emperyalizminin aleyhine sonuçlanması ve ABD'nin yeni-sömürgeci politikasıyla birleşmesi ile, Doğu Akdeniz ve Ortadoğu'da ABD'nin varlığı belirginleşti. Yunan ve Türk devletleri bu süreçte zaten ABD'nin yeni-sömürgeci haline gelmiş; işbirlikçi burjuvazi iktidardaydı. ABD, İsrail'e ek olarak Kıbrıs adasını da

bir karşı-devrim üssüne çevirmek için yine **Türk devleti** ve Kıbrıs'daki "**Türk azınlığını**" devreye soktu. Türk burjuvazisi ve basını bir yandan "Kıbrıs Türktür, taksim" vb. sloganlarla anti-Rum şovenizmi yayıyor, diğer yandan CIA tarafından yönetilen Türk provokasyonlarıya adada komplolar geliştiriliyordu. Bunun için CIA'nin her yıl milyonlarca dolar harcadığı bilinmektedir.

Kürdistan İşçi Sınıfı...

Baştarafı 15. sayfada

nin devrimdeki öncülüğünü bir daha vurgulamış ve işçi sınıfının acil sorununun yığınsal cephe birliğini kurmak olduğunu karar altına almıştır.

e) İşçi sınıfı ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi

Halk, stratejik çıkarları aynı olan sınıfların topluluğudur. Bütün sınıflı toplumlar gibi Kürdistan halkı da sınıflardan meydana gelmiştir. Üyelerinin üretim sırasındaki faaliyetleri aynı ve benzer olan, başkalarıyla ilişkileri birbirinin eşi olan ve buna bağlı olarak sosyal, kültürel yaşam benzerliği içinde olan insan toplulukları sınıfları meydana getirir. Gelişim sorunları ve çoğu yönü ile içiçe geçmişliklerine rağmen ülkemiz sınıflı bir toplumdur. Bir avuç feodal komprador, aşiret reisi, toprak ağası, ajan, küçük-burjuva reformist soysuzları dışında, Kürdistan halkını oluşturan işçilerin, köylülerin, aydınların, emekçi küçük-burjuva yığınlarının ulusal kurtuluş çıkarları birdir. Kürdistan ülkesi bağımsız olmadan, ulus kurtulmadan, halk demokrasisine varılmadan hiçbir sınıf, katman ve kişi kurtulamaz. Sınıflar ve her sınıf ve katmanın, çeşitli halk kategorilerinin varlığı gerçek ve bu gerçeklikten kaynaklanan sosyal, kültürel, ekonomik, örgütsel ve mücadele özgünlükleri olduğuna göre; ERNK'nin siyasal ve askeri çatısı altında bütün devrimci, yurtsever sınıf, tabaka ve kesitlerin, işçi, köylü, kadın, gençlik, esnaf vb. birliklerinde örgütlenerek, Kürdistan'ın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi yolunda örgütlenme ve eylemlerini yükseltmeleri güncel görev olarak PKK III. Kongresi tarafından karar altına alınmıştır.

Ulusal kurtuluşçu örgüt ve eylemine, bu temelde cephe ve ordusunun kavuşan Kürdistan işçi sınıfının, halkımızın siyasal birliği olan cephesinin ve onun askeri ordulaşmasının inşa edildiği bu tarihi süreçte de belirleyici rolü vardır. O, tarihsel misyonunu görevlerinin büyüklüğüne ve varolan ağır sorunlarına rağmen güncelde de oynamak durumun-

Demirel hükümetleri döneminde Türk ordusunun ABD'nin planları doğrultusunda işgal hazırlıkları hazırlanır. Ancak Yunan burjuvazisinin de ABD'ye bağımlılığı vb. faktörler işgali geciktirir. ABD'nin Yunanistan'da gerçekleştirdiği askeri-faşist darbe işleri kolaylaştırır. Yunan demokratik güçleri susturulmuştur. Türkiye açısından zaten sorun yoktur. Çünkü şoven Türk solu, faşizme karşı savıyla, Ecevit demokrasisini herkesten çok desteklemektedir. Kıbrıs'ta Temmuz 1973 faşist Sampson darbesi bu amaçla yapılır. Ardından ABD'nin

kum eder.

Kürdistan işçi yığınlarının önündeki temel görev; Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için ERNK örgütlenmesinde yer almak, bu çatı altında birleşmek, ulusal kurtuluşun siyasal ve silahlı mücadelesine katılmaktır. Kürdistan işçi sınıfı, gücünü ERNK çatısı altında Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-YKWK'nde yoğunlaştırmalı, dünyanın her yerinde olursa olsun, Kürdistanlı bütün yurtsever işçilerle bağ kurmalı, onları bilinçlendirmeli, örgütlemeli, bütün maddi ve manevi olanaklarıyla ulusal kurtuluş mücadelesine serferber etmelidir. Güncel ekonomik, sosyal, kültürel vb. sorunları uğruna mücadeleyi gözardı etmemelidir. Bu sorunların çözümünü, yüce ulusal kurtuluş görevlerine, bunun örgütsel ifadesi olan ERNK ve onun işçiler kolu olan YKWK'nin örgütlenmesi ve eyleminin yükseltilmesi amacıyla tabii kılmalıdır. Çünkü, işçi yığınları ancak bilinçlenip örgütlenince, mücadelelerini yükselttikçe güçlenecek ve ancak o zaman güncel sorunlarının çözümünü mümkün olabilecektir.

Kürdistan işçi sınıfı, gücünü YKWK'de yoğunlaştırarak, maddi güç haline gelmeyi gerçekleştirmeli, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi ve ulusal birlik yolunda çalışma ve örgütlenmesini kollar halinde, başta Türkiye, Kürdistan'ın diğer parçaları olmak üzere Kürdistanlı emekçilerin olduğu her yere yaymayı hedef almalıdır. YKWK'de örgütlenen ve birleşen Kürdistan yurtsever, devrimci işçi yığınları, Kürdistan işçi sınıfını ve ulusal kurtuluş mücadelesini uluslararası platformlarda temsil etmeli, dünya halklarının işçi sınıflarının desteğini sağlamalıdır. Kürdistan işçi sınıfı, saflarından öncü kadro ve savaşçı çıkarımını yoğunlaştırarak, ulusal kurtuluş mücadelesinin öncü gücü Partisi, Cephe ve Orduyu güçlendirmelidir.

Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için YKWK'de örgütlenen Kürdistan yurtsever işçi yığınları, ERNK'nin cephesel birliklerinin örgütlenmesinde ve savaştırılmasında öncülük tarihi misyonunu yerine getirecek tek sınıftır.

denetiminde "Kıbrıs'ta Türk burjuvazisine askeri üs verilmesi karşılığında, adanın Yunanistan'a bağlanması konusunda anlaşma imzalanır." Yunan faşist generaleri yargılandıkları mahkemelerde bunu açıklarlar. Yunan faşist albaylar cuntasının teşhir olması, Yunan halkının aktif muhalefeti ve Türk ordusunun Ortadoğu'daki daha büyük amaçlar için hazırlanması, ABD'nin 1974'te Yunan faşist diktatörlüğünün yıkılmasına neden olacak, Türk ordusunun adanın yarısını işgaline vize vermesine yol açar.

Talancı ve katliamcı Türk ordusu, Rum halkını dünyanın gözleri önünde katletti. Yağmaladı. Kukla bir yönetim oluşturdu. İlhaktan sonra, kalıcı sömürgeciğe gitti. 40.000 civarında askerini komandırdı. Binlerce Türk göçmeni Kıbrıs'a yerleştirdi.

Kıbrıs'taki faşist Türk ordusu sadece Kıbrıs halkına karşı değil, Ortadoğu halklarına karşı da konumlandırılmıştır. Türk ordusunun buradaki fonksiyonu, Kürdistan'daki fonksiyonu ile bütünlük oluşturmaktadır.

Tarihte Kürt halkının, Rum halkıyla bir düşmanlığı olmamıştır. Tarih boyunca iki

halk da Türk sömürgeciliği tarafından katliamlara uğratılmışlardır. İki halkın da bugünkü durumunun sorumlusu emperyalizme dayalı faşist Türk sömürgeciliğidir. Kıbrıs halkının temel sorunu, Türk ordusunun işgaline son vermektir. İnsanlığın düşmanı Türk sömürgeciliğini, savaş dışında geriletilme koşulu yoktur.

Kürdistan halkı, kutsal hakkı olan bağımsızlık için Türk sömürgeciliği ve emperyalizme başkaldırmış, faşist sömürgeciliğin temel muhalefet gücü olmuştur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yükselmesi, en çok da, ülkesi işgal altındaki Kıbrıs Rum halkının çıkarımadır. Halkların köleliğe karşı başkaldırıda ittifakları, hakları olduğu gibi, zorunludur da. Kürt halkı, ulusal savaşını yükselterek, Türk sömürgeciliğinin işgal ve tehdidi altında olan halklara karşı görevini yerine getirmektedir.

Rum halkının, faşizmin tehditlerine boyun eğmeyeceğini ve ulusal kurtuluş savaşında Kürt halkının ve öncü gücünün yanında olduğunu açıkça ilan etmesi, Türk faşist sömürgeciliğine verilecek en doğru cevap olacaktır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Sesi Berxwedan'a...

Baştarafı 10. sayfada

umut fışkıyıyor. Halleri perişan fakat eylemler oldukça, hainler cezalandırıldıkça umut fışkıran gözler daha da parlıyor.

Kısacası, halkımız savaşıyor. Evet, her şeyi ile savaşılıyor ve savaşın içinde örgütleniyor. Ben, köyümde ve diğer civar köylerde gençler ile tartıştım. Avrupa'daki ve Kürdistan'daki son gelişmeler anlatırken, hele hele Partimizin III. Kongresini ve aldığı önemli kararları kendilerine aktarınca hepsi bir ağızdan "Biji Serok Apo" sloganını haykırdı bir ağızdan. Evet gençler bir gün önce saflara katılmak ve bir an önce kinini kusmak istiyorlar. Ülkede savaşın yoldaşlarımız 40-45 derece sıcaklıkta dağ ve yaylalarda toplantı gerçekleştirip geceleri eylem üstüne eylem yapıyor. Ve Parti ile ilişkileri olmayanlar, kendi başlarına eylem yapabilecek kadar ilerliyorlar. Avrupa'daki o köy korucuları akıma geldi bir an. Evet, bunları duyar ve bizzat tanık olurken, bir daha "Kabrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş" sloganını haykırdım.

Hele hele o güzelin Kürdistan'ın doğa güzelliklerini görünce, mücadelemizin ve halkımızın verdiği kayıpların, güzelin Kürdistan'ın bedeli olduğunu tüm ayrıntılarıyla anladım. Doğubeyazıt'ın güzel yaylaları, dağları, ovaları ve serin suları,

tertemiz havası, rengarenk çiçekleriyle cenneti andırıyordu. Dereden su taşıyan gelinler, koyun sağan genç kızlar, teşi eğiren nineler, yemlik toplayan gençler, koyunları otlatan çocuklar, başı karlı dağlar, kayaların altında ötüşen kuşlar, cıvı cıvı ötüşen keklikler, kayadan kayaya hopyayan kelebekler, nehirlerde şırıldayan sular, rengarenk çiçekler cenneti Kürdistan'ın güzellikleri için, Kürdistan'ın kurtuluşu için bir daha and içtim, hiçbir fedakarlıktan çekinmeyeceğime dair.

Evet, biz Avrupa'daki emekçiler; cennet gibi vatanımız düşmanın çizmeleri altında inlerken, Kürdistan halkının yüce evlatları canlarını ortaya koyarken, biz sömürgeci politikaları sonucu Avrupa'ya sürülenler; Ülkede düşman savunmadadır. Artık 7'den 70'e hiç kimse düşmanın korkumuyor. Öyleyse biz niye, niçin ve kimden korkuyoruz? Ço-cuklar dahi artık kahraman(!) mehmetçikle alay ediyor. Evet hepimiz bunları görüyor ve duyuyoruz. Avrupa'da bize düşen, tüm yurtseverlik, demokratik, insanlık görevlerimizi yerine getirmekten, hiçbir güç bizi alıkoymamacı. Ve her şeyimizle mücadeleye bağlanalım. Kurtulmak için bugünkü sızımız olan "Bir parça özgür vatan" için ileri.

— Biji PKK-ERNK-ARGK!

Körfez Bunalımı Çıkamazda...

Baştarafı 16. sayfada

keri, İran tarafından yerleştirildiği anlaşılan deniz mayına çarparak ağır bir hasar gördü. Tankerin iki deposunda büyük deliklerin açılmasına yol açan mayın, ABD'nin tankeri mayın-sız olarak tahmin ettiği bir alandan geçirirken, ABD ise karşısına çıkan bu yeni problemi çözmek için epey uğraştı. Batılı emperyalist müfrikleri, ABD'nin, mayın arama ve temizleme gemilerinin Körfez'e gönderilmesi şeklindeki önerisini reddettiler. Bu durumda ABD birlikleri tehlikeli de olsa ikinci sefere başlamak zorunda kaldılar. Şu sıralarda Hür-

müz boğazından geçip Basra Körfezi'nde yol alan ikinci seferde yer alan tankerele dört ABD savaş gemisi eşlik ediyor. ABD bölgeye mayın temizleyen helikopter göndermediği bilinmiyor. Çeşitli ajans muhabirlerinin bildirdiğine göre, Arap ülkelerine ait olan mayın temizleme gemilerinden de yararlanarak ABD birlikleri tehlikeli bölgeye gelmeden mayınların temizleneceği de ihtimal dahilinde. Ancak aynı bölgede İran'a ait bir adada üslenmiş bulunan Devrim Muhafızlarının yeniden mayın yerleştirmeleri veya çeşitli saldırılarda bulunmaları da ihtimal dışı değil.

Hac mevsimi dolayısıyla, Suudi Arabistan'ın Mekke şehrine giden İranlı hacı adaylarının düzenlediği anti-ABD gösterisine Suudi polislerinin ateşle karşılık ve-

rip, saldırması üzerine 500'e yakın İranlı yaşamını yitirdi. Bu olay, zaten gergin olan Suudi-İran ilişkilerinde birden söz düellosunu alabilirdiğine yolunlaştırdı. Amerikan bayraklarının yakıldığı ve ABD aleyhine sloganların atıldığı gösteriye, Suudi polislerinin ateş açması, İran'ın büyük bir tepkisi ile karşıştı. İran'da düzenlenen gösterilerde, Suudi elçiliği işgal edildi. Elçilikte bulunan 4 diplomat bilinmeyen bir yere kaçırıldı. Bunlardan 3'ü daha sonra serbest bırakıldı.

İran bu olay üzerine yaptığı açıklamada Suudi'yi ABD'ye uşaklık yapmakla suçladı. Hem ABD'ye, hem de Suudi'ye karşı intikam eylemleri geliştireceğini açıkladı. İran'ın BM temsilcisi ise, yaptığı bir açıklamada, "Bu olayın hesabını ABD'den soracağız" dedi. Özellikle de Basra Körfezi'nde ABD gemilerine yönelen saldırılarını sık sık belirtmektedir.

İran'ın muhtemel bir karşı saldırısından büyük bir korkuya kapılan ABD, İngiltere ve Fransa gibi emperyalist devletler, çeşitli önlemler almaya başladılar. İlk olarak, denetimini ellerinde bulundurdukları Batı Berlin'de 20'ye yakın bir sayıda İran konsolosluk görevlisinin çıkarılması kararını aldılar. Bunu daha başka yerlerde değişik önlemlerin

izlemesi de beklenmekte.

Körfez bunalımının yol açtığı ve tarafları daha fazla çıkmaza götüren bazı gelişmeler böyle. Bunlara bir de, İran'ın 4-8 Ağustos tarihleri arasında Hürmüz boğazında yaptığı deniz tatbikatını da eklemek gerekir. Bütün bu gelişmelerden çıkarılacak sonuçlar nelerdir? Görülen odur ki İran, ABD, Fransa ve gerici Arap devletleri önümüzdeki günlerde Körfez'de söz düelloslarını kısmi çatışmalara kadar da götürme niyetindedir. Ama bu bir Körfez savaşına yol açar mı? Pek ihtimal verilmesi de, ama yine de işlerin nereye varacağı konusunda kimse kesin bir şey söyleyememekte. Ancak, deniz ticaretinin, özellikle de petrol taşımacılığının sabote etmeye yönelik eylemler karşılıklı olarak bekleniyor. İran'ın bu konuda uzun bir süredir, belli bir hazırlık içinde olduğu da bilinmektedir.

Diğer bir konu ise, ABD'nin böylece bir ticaret ulaştırma faaliyetine daha ne kadar dayanacağıdır. Yeni Vietnamlarla karşılaşmamak için, adeta yorurdu üfleterek yemek isteyen ABD Kongresi, Reagan'ın olağanüstü savaş hali yasasını çığnemekle suçlamakta. Bu yasaya göre, ABD birliklerinin bir başka alanda savaş amacı ile kullanımı Kongre'nin iznine bağlı. İrangaate, Contralor meselesi ile önem-

li oranda yıpranan Reagan yönetiminin, Basra Körfezi'nde de uğrayacağı bir başarısızlık sonunu getirmese de, sonun başlangıcı olabilir. Bu nedenle, saldırı bir politika yürüten Reagan'ın Basra Körfezi'nde elde edeceği sonuç, onun geleceği ile yakından ilişkilidir.

Diğer Arap ülkeleri açısından soruna baktığımızda, onların geleceği de pek parlak gözükmemekte. İran direkt bir savaş başlatarak, bu devletlere yönelme de, çeşitli sabotaj eylemleri ile sürekli bir biçimde onları rahatsız edecek olursa buna ne kadar karşı koyacakları açık değil. Bu durum karşısında, bu güçlerin uzun vadede nasıl bir tavır takınacakları konusunda bazı şeyler söylenebilir de, henüz kesin bir şey belirtilemez.

Körfez bunalımının çıkmazdan kurtulması, esas olarak İran'ın tavrına bağlı. İran bölgenin anti-emperyalist bir odağı olarak varlığını daha uzun süre devam ettirebilir için, bu tavrını kararlı bir şekilde sürdürmek zorunda. ABD bandırası altında Körfez'de seyreden Kuveyt gemilerine, ABD savaş gemilerine, Suudi vd. ülkelere karşı İran'ın takınacağı tavır, mevcut dışı değiştirilecek bir niteliktedir. Bu nedenle, Körfez düğümünün İran'ın elinde olduğunu söylemek, bir abartma olmaz.

Betkar Vadisinde Saat On Altı On Beş...

Baştarafı 19. sayfada

asker ve yaralı iki askeri bırakıyorduk. Bu askerler keyfi bir uygulama sonucu öldürülmüşlerdi. Bunlar, zorla köleleştirilme istenen bir halkın intikamını almak; cezaevlerinde sömürgecilğe karşı direnişi yükselterek şehit düşen ve bugün de, tüm vahşi uygulamalara rağmen, şehitlerimizin gönderdiktiği kızıl bayrağı yükseklerde tutan arkadaşların intikamını almak; ve Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için elde silah dağlarda kahramanlıklar yaratarak, şehitlerimizden aldıkları ve bizlere devrettikleri bayraklarını ellerimize bırakan tüm kahraman şehit voldaşlarımızın intikamını almak için öldürülmüşlerdi. Ve bir halkın sömürgecilğe karşı savaşta başvurması gereken tek yolu, buydu. Öldürülmüş askerlerin yan taraftaki alevler gökyüzüne doğru yükseliyordu. Yanan çadır ve haymalar çok kısa sürede bir taş ve kül yığını haline gelmişlerdi bile. Sanki burada daha önce bir karakoldan ziyade yakılmış bir mahalle çöplüğü vardı. Doğayı geçici de olsa kirleten bu manzarayı geride bırakarak çekildik.

Takımımız tamamen birleştiğinde yürüyüş biçimini aldık. Partizanlar son kez sayıldı. Sayımız tamam ve hiç kaybımız yok. Ganimetler, taşınmak üzere bütün arkadaşlara dağıtıldı; ve yavaş yavaş ilerleyerek eylem alanından uzaklaştık. Sabaha kadar yürüdükten sonra kampımıza ulaştık. Sabahın

erken saatlerinde yüksek noktaları gözçülerimiz tutmuş ve muhtemel hava saldırılarına karşı da silahlarımızı yerleştirmişti. Nöbetçi olmayan arkadaşlar, dinlenmek üzere, belirlenen alanlara dağıldılar. Eylem, kısa zamanda gereken yan kısmını bulmuştu. Eylemimiz, burjuva muhalefeti (!) ile cunta arasındaki eleştiriyi daha da kızıştırmış, dış kamuoyu tüm dikkatlerini bir kez daha Kürdistan'a çevirmiş ve gelişmeleri yakından izlemekteydi. Eylemimiz, gerek içte ve gerekse dışta, gereken siyasal etkisini yaratmıştı. Yapılan eylemle birlikte, bizlere düşen görevler vardı: Savaşı daha da geliştirmek, eylemlerin yarattığı siyasal etkiden çok iyi bir biçimde yararlanmak, düşmanın alanda kendisine bağlı örgütlenmeler yaratmasına fırsat vermeden devrimci faaliyete hız vermek ve alanı uzun süreli halk savaşına hazır bir duruma getirmek. Bu görevleri yerine getirmek üzere Takımımız eylem sonrası toplantısını yaparak, eylemin yarattığı olumlu ve olumsuz etkileri, eylemde elde edilen tecrübeleri, hata ve eksiklikleri tartışıldı. Ele geçirilen ganimetlerin listesi çıkarıldı. Toplantı sonuçlanmak üzereyken, tüm partizanların hemfikir oldukları nokta, yaygın gerilla savaşını vermek için daha çok eylem... eylem... eylem...

Erdal
9 Mart 1986

Rızgari'ye Açık Mektup

Baştarafı 9. sayfada

liz, ama onbeş yıllık hareketimiz" diyorsunuz. Bu nasıl oluyor?

Her yiğidin bir yoğurt yiyişi vardır. Ama bazıları yoğurt diye pislik yerler. Öyle bir mücadele yürütüyorsunuz ki, kimsenin haberi olmuyor. Bir milyonluk faşist orduyu, milislerini, ajanlarını rahatlıkla atlattıyorsunuz. Sadece onlar değil, işin ilginç, halkın da sizden haberi yok. Herhalde yeni bir mücadele ve devrim keşfettiniz. Sessiz devrim. Mücadele etmeyen için, milis de, ajan da, ordu da sorun olmaz.

Boyunuzdan büyük laflar da ediyorsunuz. Bundan sonra mücadelenizin "Dört sömürgeci devlet + PKK" olacağını söylüyorsunuz. Yalnız yazmısınız. Asıl mücadeleniz baştan beri sömürgecilerin safında PKK'ye karşı savaşmaktır.

Smif olarak aristokrat küçük-burjuvasınız. Yani feodalizm ve sömürgeci değerlerle pişmişsiniz. Sizin

toplumsal konunuz ve yaşamınızdan kaynaklanan ideoloji, politika, korkak ve işbirlikçi olmak zorundadır. Temsil ettiğiniz toplumsal kesit, tarihsel olarak açılmıştır. Bireysel olarak ulusal kurtuluşa tabi olunabilir. Yurtseverlik bunu gerektirir. Ama siyasal olarak iddia da bulunma, otonom işbirlikçiliğe denk düşer. Pratiğiniz bunu yansıtır. Kuzey-Batı Kürdistan'da bir türlü varlık olamadınız. Türk burjuvazisi, Kürdistan'da otonom işbirlikçiliği bile tanımadığından, size yöneldi. Muhalefetiniz de bu noktada oldu. Kuzey'de varlığınız smif olarak tükenince, şimdi Güney Kürdistan'daki otonomi krallarına sarılıyorsunuz. Nasılsa kral soyundan aristokratlar-sınız. Bağımsızlık ile otonom uşakları nasıl bağdaştırıyorsunuz? "Kurdistan Press"i asilsiz haberlerle nasıl doldurup, yurtseverleri aldatmaya çalışıyorsunuz? YNK, "Özgürlük Yolu", I-KDP'nin Avrupa'da tuttuğu işbirlikçi-

liği I-KDP adına koparmak için nasıl çırpınıp duruyorsunuz. Fakat bu usaklığın diğer bir yönü var: Güney'deki otonomi mücadelesini Türk sömürgecilği: Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimine karşı kullanıyor. Bu, hem objektif, hem de subjektiftir. Bu işbirliğinde rolünüz ortaya çıkmıyor mu?

Pek hayırlı bir meslek seçmemişsiniz. Utanmadan "Kitlemize, dost güçlere ve halka yalan söylemeyiz" diyorsunuz. Neden Güney Kürdistan güçlerini Türk faşizmi ile ilişkilerini açıklamıyorsunuz? Neden Hakkari, Siirt'teki çetecilikte, I-KDP'nin rolünü açıklamıyorsunuz? Neden I-KDP'nin yurtseverlere yönelik komplolarını açıklamıyorsunuz? Bunları açıklama gücünüz yok. Çünkü, boğazına kadar işbirlikçiliğe bulaşmışsınız. İşbirlikçilik her yerde yenildiği gibi Kürdistan'da da yenilecektir ve yeniliyor. Halkın devrim talebine ve PKK, ERNK, ARGK'de somutlaşan devrim mücadelesi karşısında uşaklık yenilgiye mahkumdur.

Impressunt:

M. Atar

Göttinger Chausse 7b

3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:

Feyka-Kurdistan

Postfach: 153

5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:

BfG.- Bonn

Konto Nr: 1205242100

BLZ: 38010111

Norveç

6.- nkr.

Fransa

6.- ff.

İsviçre

2,50 sfr.

İsveç

6.- skr.

Avustralya

3.- \$

Danimarka

8.- dkr.

Avusturya

18.- s.

İngiltere

0,80 £.

Hollanda

3.- hfl.

Belçika

60.- bfr.

LÎ ŞEMZÎNAN, GERCEWS Û HEZEXÊ HÎN ÊRDÎM KETÎN BÎN HÎKMÊ PÊŞMERGAN

Destpêk rûpela dawî de

hevpeyvînek bi waliyê êrdimê Hayrî Kozakçoglu re kirin. Bersivên wali gelekî hinkarin. Walî diyarkir, ku pêhesiyane yekîtîyên ARGK li vî çiyayîne, lê hêj tiştê nekirine. Ji bo bersiva rojnaman, du pîrsa "Çima li vîr nayîn perçiqandin?" waliyê erdimê bersivêka hinkartir da. Waliyê "sûper", ku bi bersivên xwe tîrsa dilê xwe da der, wusa got: "Çiyayên Balkaya gelek asê, çiyagerû bi dehlûdewiyân nin. Serkî van çiyân, dikeve axa Iraqê. Heke hun ordiyekê jî bişênin van deran, wê tê hunda bibe." Em naxwazin gotinên xwe li ser van gotinan bikin. Lê rastiyekê eşkere heye ku, heya gelê me xaka niştîman gavbigav rizgarîneke, wê têkoşîna xwe berdewambike. Ev têkoşîn ne tenê ordiyekê, we çend ordiyên binkeftîbîkê û bipêrçiqêne. Mêtîngerên ku îroj nikarin tîkewin Çiyayên Balkaya, wê sîbe mecburbin ku ji gelek êrdîman birevin.

Li kêleka van pêşketinên li

Şemzînan, mêtînger nikarin bikevin Nevala Hespîstê li Hezêxê (Îdil) û Çiyayên Mevalê (Çelîk) li Gercewsê jî.

Li Nevala Hespîstê (Cehennem Deresi) li Hezêxê di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin, şereke ku bi rojan doma pêkhat. Mêtîngerên ku nekarin bikevin Nevalê, ji bona ku berxwedana hêzên ARGK bişkênin, Neval dan ber top û rokêtan. Dure bombebarana xwe bi balafîran domandin. Lê bilî hemû keftûlaftên xwe nekarin xwe nêzikî Nevalê bikin.

Di şerekî de ku li Çiyayên Mevalê derket, dijmin paşde revî. Di navbera hêzên dijmin ku li kendal û qontarên çiyê operasyon birêvedibiran û hêzên ARGK de, şerekî gelek mezîn serpêkhat. Şer dora nivro destpêkir, heya derengê şevê berdewamkir. Hêzên dijmin, gava tariya şevê daket, ketin nava tîrseka mezîn û bilêz revîn. Roja dure, bi rojî ji newêrin xwe nêzikî derdorê bikin.

VEGÎRTÎNA BAJARAN DORFÎREH BÛ

Destpêk rûpela dawî de

bêlîv û bêbîzav dihele. Bi derbên ku li bajarên wê li dijmin bikevin, pir ronîye ku wê tevgerandina hêzên artêşa faşîst bêrawestandin. Artêşa Tirk, ji niha ve jî ber derbên ku li bajarên digire, ketiye nava tîrs û bizdaneka mezîn.

Nive mêha Tirmihê û destpêka mêha Tebaxê de, yekîtîyên ARGK êrîş birin ser bajarên Dêrsimê, Depê (Karakoçan), Qilaba (Uludere), Cilavuz (Susuz) û Xozatê. Her bajarek qedera 2-3 an 4 seetan ma bin kontrolê. Ev livbaziyan ku bêhtir bi armançên konevani hatin pêkanin, encamêk derxistin der, ku girsên gel zêdetir hikarî ji têkoşîna rizgariya netewî bigrin. Tîrsa hêzên artêşa faşîst di domana van êrîşan de, wê hikariyê xurttir kir.

Pêşmêrgên ARGK bi êrîşên xwe li ser bajarên, niha rapirînin konevani û hinde livbaziyan pêşvedixin. Lê belê, ev nayê wê manê, ku wê herdem wê wusa be. Hêzên ARGK wê şer derfirehtir bikin û wê diwartir herin ser armançên xwe û vegirtina bajarên wê bilezênin. Weke li gund û çiyân, li bajarên jî wê yekîtîyên artêşa Tirk ên faşîst di enîşkan de bîn asêkirin û rojbiroj reva wan ber Ankara ve, wê xwe bilezênin. Ev yek wê di karvaniyê de bêtin dîtin.

Êrîşên li ser bajarên Dêrsimê, Depê, Qilaba, Cilavuz û Xozatê, ku tîn man bilindkirina şer li navendên bajarên, delîlê ku şerê gerilla gihayê koçberêka taktîkî a pewîst jî berçavdikin. Mêtîngerên faşîst dixwazin şerê me li êrdîmêka teng asêbikin û tîkêbin. Lê pêşmêrgên me, ku vê lewis-

tokê xiradikin û destpêkirine ku êrîşî bajarên jî bikin, wê daxwaza dijmin qorik de zûwadikin. Herwusa, ku hemû êrîşan de hêzên ARGK xusar negirtine, lê gelek mirî û birindarên dijmin hene, ev yek jî encamêk derdixê holê, ku ka çuqas hêzên ARGK xurt û bihîmin.

Bi vî awahî dorfirehbûna şer li bajarên, pêşveçûnêka herî mezîne. Li her enî û bera şer, mêtîngerên faşîst rastî hêzên me ên rizgariya netewî dibin; ev jî him û hêza wan perçedike û wanan tenik û tengzardike. Mêtînger necarin li her derdorê, bi taybet jî li derdorên ku ji hêlên konevani, aborî û leşkerî pêwîstî, bêhtir leşker amadebigrin. Van derdoran tîkuzbikin. Wê dev jê berdin, ku hemû leşkerên xwe li gundan û derdorên çiyager bichibikin. Ji xwe, ji niha destpêkirine, derî hin êrdimên stratejîk, leşkerên xwe bixşênin paş; nema dikarin bi hesanî operasyonan birêvebibin.

Weke ji van rûdanan derdikeve, pir kifşe ku, di nînsiyatîfa şer ketiye destê hêzên ARGK. Mêtînger jî lewma dixebitin, jiyana xwe qaseka din dirêjbikin. Vê barê de keftûlaftê dikin. Lê ev keftûlaft, wê nekaribe wan jî nav heriya ku ketinê, xelasbike.

Du car êrîş çûn ser navenda bajarê Dêrsimê

Nivê meha Tirmehê de cara pêşemîn êrîşek çû ser navenda bajarê Dêrsimê. Bi vî nolê livbaziya yekemîn li vir pêkhat. Armanca wê livbaziyê rapirîna konevani bû û bi bîngîn jî tugaya di nava

bajar de hedef hatibû girtin. Mêtîngerên Tirk ji tîrsan nezanî çawa bikin.

Ji gir û kaşên nêzikî navenda bajarê bera tugayê hat dayin û, ber û derb hatin barandin. Mêtînger nekarin bersiv bidin. Dure bera hewayê dan û ji tîrsan li rast û çepên xwe berik reşandin. Li hemberê reşandina pêşmêrgên me, ku 15 demikan doma, serî de yekîtîyên leşkerî ên li tugayê, hemû komên taybetî û hêzên ji polîsan ên li bajêr li quleka veşartinê gerin. Nexasim piştî demeka gelek dereng, ku ji ser reşandina pêşmêrg dem buhurîbû, yekîtîyên mêtînger dest bi tevgera xwe kirin.

Weke ji saloxeka din, ku me girtî tê fahmkirin, dema êrîşê de hêzên dijmin ji tîrsan nezane çî bikin û çî bi çî bera hevdu dane; pozberiya hevdu kirine. Rûdan wusa serpêkhatîye: Hêzên dijmin, heya rojê tirêjî xwe avêtine, bera her siha reş ku ditine dane û li dijî hevdu şerkirine. Du komên leşkerî ên taybetî ku li derî bajêr kozan de bûn, dema êrîşê de kozên xwe berdane û ber bajêr ve revîne. Dema bazdanê de rastî hev dibin û bera hev didin. Şer qedereka dirêj didome. Dure herdu yekîtîyên dijmin jî ber hevdu direvin. Weke nûçên gihan ber destê me, tî gotin ku, bûyerê de gelek mirî û birindarên dijmin çêbûne. Lê hêjmarê esehî ber destê me hêj nebûye.

Êrîşa duwemîn li ser bajarê Dêrsimê, berî niha bi 3 hefteyan pêkhatîye. Vê êrîşê de jî, tîrs û xofa dijmin çî de hat şopandin. Leşkerên dijmin ku heya tavê avêt berik reşandin, bi hezarên ber û derbên xwe bêhuda barandin. Herwusa xusarên mezîn dane gelek avahiyên li navenda bajarê.

Li Xozatê êrîş çû ser girtîgahê, 10 serbaz hatin kuştin

Qeflek ji pêşmêrgên ARGK şeva 7'ê Tebaxê avêt ser navenda bajarê Xozatê. Domana çend seetan bajar ma bin kontrola pêşmêrgên û 10 serbazên dijmin jî hatin kuştin.

Qefla pêşmêrgan ku ji 2 milan kete nava bajêr, avêt ser karakola cenderman û a polîsan û herwusa ser girtîgahê. Di navbera yekîtîya ARGK û hêzên dijmin şerekî giran derket, taliyê de 10 serbaz hatin kuştin, 15 jî birindar ketin. Domana livbaziyê de pêşmêrgan, dora girtîgahê jî zivirandin. Pêşî leşkerên li wir bêhîkar kirin, dure deriyên girtîgahê vekirin. Hêzên ARGK ên ku weke daxwazê dawî bi livbaziyê anin, dure xwe ji navçê durxistin.

Hêzên dijmin bi şev tu bîzav û tevger şanekirin. Lê bi roj, dest bi oparasyonan kirin. Belê tiştê nekarin bi destên xwe ve bînin.

Pêşmêrgan 3 seetan serdestiya bajarê Depê kirin

Êrîşa li ser bajarê Depê (Karakoçan) de, dora karakola polîsan, avahiyên polîsan û avahiya belediyê hatgirtin. Gerillayên me ku roja 26'ê Tirmehê êrîş birin ser bajêr, 3 seetan bajar kirin bin kontrola xwe. Ber û derb reşandin ser karakola polîsan, avahiyên polîsan û avahiya belediyê. Livbaziyê de, hêzên dijmin nekarin bersiva pêşmêrgan bidin. Herwusa li navenda bajêr, belavok hatin belavkirin.

Peyvajoya livbaziyê de, hêzên dijmin şaş û gêjbûne. Hat dîtin, ku gişt xwe veşartinê jî qulên xwe derneketine der. Pêşmêrgan narincokêk (bombe) avêtine ser mala reisê belediyê. Lê ji ber, ku ev welatfiroş ne li malê bû, niha jiyana xwe a gemar xelaskirîye. Li kêleka wê jî, hêzên ARGK mala welatfiroşêkî din jî dane ber bomban. Dure xwe ji bajêr şun ve kişandine. Gerillayên me, ger domana êrîşê de ger jî domana xwe paşvekişandinê de, rastî şer nebûn.

Avahiya dadgehî li bajarê Cilavuz hat şewitandin

Gerillayên ARGK ku êrîşek birin ser bajarê Cilavuzê (Susuz), hinde taxên bajêr qedera 3 seetan kirin bin kontrola xwe.

Pêşmêrgên ARGK, ku bi

şev dora seet 21.00'an li bajarê Serhedê ketin navça Cilavuzê, piştî hinde rapirîninê konevani, dişa xwe jî bajêr durxistin.

Serpêkhatina bûyerê wusa ye: Piştî ku pêşmêrgan, hinde taxên bajêr kirin bin kontrola xwe pêde, komek ji wan avêt ser avahiya dadgehî. Agir berdan avahiyê û gelek belavok belavkirin û duruşme daleqandin.

Piştî şerekî ku kin doma, hêzên dijmin jî ber pêşmêrgên me revîn. Pêşmêrgan bi jêhatîbûn livbaziya xwe pêkanin û xwe kişandin parêzgehên xwe.

Êrîşa li Qilaba qulibî rapirîna girseyî

Şeva 24 û 25'ê Tirmehê pêşmêrgan li Qilaba (Uludere) êrîşek birin ser hinde sazîyên kar, avahiya dadgehî û mala welatfiroşekî.

Derengê şevê seet dora 22.00'an gerillayên me, jî çend aliyên ve ketin nava bajêr. Xalên stratejîk ên bajêr vegirtin. Di vî navberê de şer di nav wan û hêzên dijmin de derket. Mêtîngerên faşîst hatin berûpaşdan. Komek ji pêşmêrgan jî bombe avêt avahiya dadgehî û agir bi avahiyê ket. Polis û cendermên li wir nobet digirtan, bîyî ku bersiv bidin, bazdan.

Komek din ji pêşmêrgan jî, êrîşek bir ser mala welatfiroşekî komprador. Ev bêbext jî ber ku ne li mal bû, pêşmêrgan bi jina wî re axifîn û dure agir berdan mala wî.

Komek a sîsyan ji pêşmêrgan jî, di nava sükê de belavok belavkir û afîş daleqand. Herwusa bi tîkiliya nişteyên bajêr, rapirîneka konevani a dorfireh pêkanî. Qedera 500 metran, xwepêşdan û rêveçûnek çêbû. Duruşmên rizgariya netewî hatin bandan.

Mêtîngeran duxuyankir, ku şer de serbazek wan birindar ketiye. Lê weke me jî agahiyên ku me jî gel girtine, tî derdikeve, ku hêjmarê mirî û birindarên dijmin gelek bilinde. Dijminê ku newerî bi şev xwe jî çihê xwe derxêne, roja dure dest bi bizava xwe kir... Lê nekarî operasyonêka ku dilê wan dixwaze, birêvebibe. Xusara diravî a dijmin, di vî livbaziyê de giha dora 100 milyon jî Lîrên Tirkî.

Parêzkarîne gundan ketine nav kêliya mirina xwe

AN XWE BÎDESTDAN AN MÎRÎN... TU RÊKÎ DÎN TUNE YE

Destpêk rûpela dawî de

nema bêkirin. Birîn wê jî ra bêhilkîşandin. Ev tişt gelek hewce û girînge. Hezeka ku hertim xeletîyan bike, biqasî hewcebe şerîne ku êrîşî dijmin neke, nikare ber serfriziyê ve here.

Mehên Heziran û Tirmehê de, bîreka mezîn jî çetên milîs hatin cezakirin. Bi sedan kes xwe dan dest. Hevqas jî revîn û malên xwe barkirin ji Kurdistanê çûn. Gelek jî dev jî vî karê xwe berdand. Di van rojên taliyê de, hêjmarê caşan hertim kêm dibê; 2 rê li pêşîya wan maye. An wê xwe bidin destê hêzên ARGK, an jî wê jî ber îxaneta xwe bêne kuştin.

Bilî wê tu çare jî wan re nîne û nemaye.

Li Qilaba, Şemzînan, Xîzîrîk û Nîsêbinê zêdeyî 20 caş hatin kuştin

Qilaba: Li gundê Işîkvêren livbaziyek bikarhat. Civînek hatçêkirin û 3 caş hatin kuştin. Berî niha çend caran jî van welatfiroşan hatibû xwestin, ku dev jî vî karê xwe a gemar berdin. Lê ji ber ku evan kirinên xwe berdewamkirin, biryara mirina wan hat dayin. Hêzên ARGK bi şev hatin gund. Gundî gişt li qada gund

civandin. Gunehên wan hersê bêbextan dan naskirin. Dure hersê welatfiroş hatin berûffîşekkirin.

Şemzînan: Roja 23'ê Tirmehê êrîşek çû ser mezra Akdemîr gundê Umurlo. 5 çetên xayin hatin kuştin. Welatfiroşek bi navê Cemil Kaya, ku li dijî yekîtîyên me ên rizgariya netewî, milîsî dikir, dev jî karê xwe bernedida. Pêşmêrgan êrîşek birin ser mala wî. Bi ber û norînoçkan êrîşkirin û 5 bêbext kuştin, hevqas jî birindarkirin.

Pêşmêrgên ARGK ên ku livbazi pêkanin, dure rastî parêzkarên gund û komên tay-

beti ên dijmin bûn. Şereki giran derdikeve. Di vi şerî de ku qedera 2 seetan doma, bêhtîrî 10 parêzkarên gund û serbazên komên taybetî hatin kuştin. Tê gotin, ku di vi şerî de 3 şoreşger jî şehîdketine.

Nisêbîn: Êrişek çû sergundê Karabayir. Keyê gund hat kuştin. Ev key, dev ji kirinên xwe bermedida, herçuqasî pêşmergan bi caran jê re salok şiyandibûn jî.

Yekîtîya ARGK ku bi şev dora seet 22.00 kete gund, dora mala keyê gund girt. Dure komek jî pêşmergan kete xênî. Key girt û derxiste derve. Gunehên wî jê re hatin gotin û hat cezakirin.

Êrişek din li gundekî Nisêbînê pêkhat. Dest li ser hemû çek û bêsîmên parêzkarên gund hat danin. Weke agahiyên gihan me; yekîtîki ARGK te gundê Eskîmaxara qopaniya Akarsu. Banga xwe bidestdayîne li parêzkarên gund dike. Ji ber ku parêzkarên gund xwe bidestdidin, dest li ser çek û bêsîmên wan tê danin û ew tên berdan. Dure civînek li gund tê çêkirin.

Civîne de tê gotin, ku heke parêzkarên gund jî niha pède

dev jî karê xwe berdîn wê bêne ofukirin, heke wusa nekin wê bêne cezakirin. Pêşmergan axafek li ser pêşketinê konevani, rewşa şer û delameten welatperweran bo gundiyan kirin. Civîne de bi dengê bilind û qube, duruşmên mîna, "Bijî Serok APO!", "Bijî PKK!" hatin awazdan.

Xizxirik: Komek jî pêşmergên ARGK jî 20 kesan şeva 8'ê Tebaxê êrişek birin sergundê Dogan. 7 çetên millis girtin. 2 welatfiroşên bi navên Yakup û Siddik Berek, li derveyî gund dan ber berikan. 5 parêzkarên gund jî tevî xwe birin.

Yekîtîya pêşmergan ku roja 8'ê Tebaxê seet dora 21.30'an hate gund, rastî êrişa çetan bû. Şerek derket. Domana şer de, herçuqasî çetan alikarî xwestin jî, tu leşker nehatin alikarî. Di şer de, daku çete nekaribin birevin, dora wan hat girtin û çember hate tengkirin. Piştî ku rêya xilasbûna çetan nema, bersiva banga xwe bidestdayîne dan û çekên xwe avêtin erdê. Dest li ser çekên wan hat danin. Dure bi rêya civîneka li gund, hatin birabirin. Piştî civîne pêşmer-

gan, çetan tevî xwe birin û li derveyî gund 2 kes jî wanan cezakirin.

Weke agahiyên gihan me, her 5 çetên din hêj di destê pêşmergan de ne û pirsyariya wan berdwamdike. Operasyonên artêşa Tirk bo rizgarkirina çetan jî, avê de çûn.

Li Gexi, Daraxîne, Ovacik, Mazgirt û Şenkaya heyf hat hilandin

Gexi: Vê salê di meha Nisanê de, komeka hevxe-batkar giliya şoreşgeran kiribû û bibû sedema şehîdketina 5 şoreşgeran. Lewma êrişek çû ser vê koma welatfiroş. Yek jî wan hat kuştin, 3 jî birindarketin.

Hêzên ARGK, bi narînoçûk û moletif-kokteylan li gundê Yoncalî avêtin ser xaniyê bêbextekî. Perê jî xênî dan ber berikan. Taliya peqînê û agirê bi xanî ket, xayin bi xwe mir, 3 merivên wî jî birindarbûn. Xênî gişt sewitî.

Daraxîne: Li gundê Gûzel-tepe 70 welatfiroş gund berdan. Pêşmergên ARGK ku li vî gundî 11 xanî, axir û bêhtîrî 20

bênderên giya ên çetên hevxe-batkar dan ber agirî, bi vî kiriyara xwe herwusa tehdîta xwe li welatfiroşan kirin. Xanî û bênderên agir bi wan ket tevî sewitîn û bêhtîrî 300 sewal jî tevî wan sewitîn.

Ji 5 malbatên hevxe-batkar ku rastî zeraerê bûn, 70 kes gund berdan û xwe koçberkirin.

Ovacik: Li gundê Yakartla gilîkar Hasan Demîr hat cezakirin. Ev sixur bi serhişkî dixwest vi karê xwe ê gemar berdwambike. Yekîtîki jî ên ARGK bi şev avêt ser gund. Pêşmerge çûn mala vî welatfiroşî û wî girtin. Pêşî hemû gunehên wî yeko-yeko jê re hatin gotin û dure jî ber berikan hat derbasîkirin.

Mazgirt: Bêbextek jî li gundê Alibeyî bi mirinê hate cezakirin. Pêşmergên ku bi şev hatin gund, welatfiroş jî gund derxistin û dan ber derban. Gava pêşmerge ketin gund, ev xayin xwest bireve, lê ji hêla pêşmergên ku kozan de bûn, hate girtin. Dure wî anîn gund û gunehên wî li pêş gundiyan hatin eşkere kirin. Gundî jî bi biriyara pêşmergan dil-xweşbûn.

Şenkaya: Êrişek jî çû sergundê Ormanlî. Bêbextek ku bibû sedema şehîdketina 2 rêhevalan, bi mirinê hate cezakirin. Welatfiroşê bi navê Tahsin Üstündağ, roja 13'ê Cotmehê sala 1984'ê li gundê Dokuzelma navça Şenkaya giliya rêhevalên Kazim Demirtaş û Ercan Kiliç kiribû û herdu heval şehîdketibûn. Ji bona tohildanê pêşmerge avêtin ser vî gundî.

Berî ku pêşmerge hên gund, li gundê derdorê gelêk civin çêkirin û şopa vî bêbextî

ajotin. Dure salox girtin ku li gundê Ormanlî dimêne. Lewma dest bi livbaziya xwe kirin.

Komek jî gundiyan li dora gundê Ormanlî jî êzingan vedigeriya gund. Pêşmerge derketin pêşiya gundiyan û bêbextê ku tevî wan bû, jî nav wan derxistin. Gundiyan din berdan.

Pêşmergên ARGK welatfiroş, qederekê bi xwe re birin. Dure jî ber gunehên kirî, bi mirinê hat cezakirin. Pêşmergan belavokek jî danin ser miriyê bêbextî. Û xwe jî cihê rûdanê durxistin. Belavokê de ev hatibûn nivîstin: "Ji ber ku te bi şehîdketina rêhevalên me, Kazim Demirtaş û Ercan Kiliç jî bo dijmin xizmetkir, dadgeha gelf fermana mirinê jî bo te da. -ERNK"

Li Xozatê welatfiroşek din ceza xwe girt

Li mezra Kuyubaşî gundê Akoren navça Xozatê, roja 13'ê Tirmehê yekîtîki ARGK livbaziyekê pêkanî. 6 pêşmergên hatin mezra, bêbextekî bi navê Hidir Kiliçaslan bi mirinê cezakirin.

Bi şev dora seet 20.30'an de pêşmerge hatin mala welatfiroşî. Deriyê xênî bi wî dan vekirin. Wî girtin. Dure bi mirinê cezakirin. 2 merivên bêbextî jî birindarkirin. Belavokek li cihê rûdanê li şun xwe hêlan, ku li ser ev hatibû nivîstin: "Bêbextên hevxe-batkar wê ji niha û pède jî cezayên xwe bigrin. Ceza welatfiroşiyê mirinê! -ARGK" Pêşmerge bi bangdana duruşman, xwe jî gund durxistin.

HÊZÊN TAYBETÎ Û YEKÎTIYÊN ARTÊŞÊ KETÎNE NAVA TÎRSÊ

Destpêk rûpela dawî de

qutbikin. Lê ev jî rastîyêke, ku tiştê bi destê wan nakeve.

Hêzên ARGK bi şerê ku li dijî wan birêvedibin, li gelek êrdiman morala wan perçiqandine. Gelek caran leşkerên dijmin dikevin kemîn û dafên pêşmergan. Lewma bi roj gelek kêrn xwe ditevgirînin. Hertim xwe dikin kozan de û nobetê digrin. Di van rojên taliyê de pêşmerge, bi tektîkêr xwe ên jêhatî kozên leşkerên dijmin yeko-yeko dihilweşînin.

Niha mêtînger operasyonên xwe tevî bi hezaran leşkeran, bi rojê bikartînin. Di vî mehê de, li derdorên bajarên Gexi, Girêkamo (Silopî), Qilaba, Gercews, Çolik (Bingol) û Şemzînan şerên giran di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin derketin. Di her şerî de dijmin hundabûnên giran da. Hundabûnên hêzên ARGK li hemberê vî yekê, gelek kême.

Ev rûdan gişt datînin holê ku, ne artêşên dewleta mêtînger, ne hêzên wan ên taybetî û ne jî kontrayan wan, ê din nikarin xwe li hemberê hêzên ARGK xwe rabigrin. Rojbiroj leztirîn dihilweşînin û belavdibin. Lewma jî mêtînger, artêş û hêzên xwe ên taybetî bi azîzîna nûh tekuzdikin. Çekên wan zêdedikin. Ji bona kuştina her şoreşgerêkî bi milyonan pere datînin. Lê ev azîze, jî niha we ketine tengzariyê, lew di her şerî de derbên mezin digrin.

Şerê me ê rizgariya netewî jî hertim bêhtir, ber bi berjewendên gelê me ve pêşdikeve û bilinddibe. Dijmin jî ji her aliyên ve ketiye nava tîrsa dilê xwe.

Li Qilaba kemînek li dijî yekîtîyeka operasyonê

Li dora navça Qilaba (Ulu-dere) di meha Tirmehê de

kemînek li dijî yekîtîyeka operasyonan hat vegertin. Livbazî dora êvarî pêkhat. 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin û gelek jî birindarketin.

Yekîtîki ARGK ku salox li dermalê tevgera hêzên operasyonê girt, kemînek li ser rêya ku wê hêzên dijmin bibûhurin, vegirt. Bîrek jî hêzên dijmin kete kemîne. Pêşmergên li kozan de bera wan dan. Hêj destpêka peqînê de dijmin gelek birindar da û kete nava gelyîyê de. Leşkerên dijmin nekaribin bersiva agirê pêşmergan bidin û bi lez bazdan.

Hêzên ARGK piştî reşandina berikan çend qasekan şerê xwe domandin û dure xwe jî cihê rûdanê paş ve dan. Hêzên dijmin, tenê bi alikariya balafirên karîn xwe jî kemîne xelasbikin.

Li Çolik pêşmergan avêt ser 2 karakolan

Êrişek çû ser karakola cendarmarî jî qopaniya Kaplica bajarê Çolikê (Bingol). Tê saloxdan, ku gelek mirî û birindarên dijmin hene. Yekîtîyeka ARGK bi şev seet dora 22.00'an avête ser karakolê. Bi rokêtan, narînoç û derban êrişî xwe kirin. Di demeka gelek kin de hêza dijmin hate bêhîkarkirin. Livbazî qasî 20 demikan berdwamkir. Dure bi şeweyeka jêhatî, pêşmergan xwe kişandin çiyê.

Êrişek jî çû ser karakola Ayanoglu li navça Gexi. Dijmin li vir jî derbên pir mezin girt. Çend mirî an birindarên dijmin hene. Hêj haya me pê neketiye.

Her bi vî nolê, roja 8'ê Tebaxê jî di sala li vî navçe şerek derket. 2 yekîtîyên dijmin bera hevdu dan. Livbaziya pêşmergan li dijî karakola Ayanoglu 15 demikan doma. Paşê xwe kişandin paş. Vê navberê de

hêzên dijmin jî kozên xwe derxistin. Bera xwe dan nava gund. Gava nêzîki gund bûn, rastî hevdu bûn. Herdu yekîtîyên taybetî zêdeyî seetekê şerê hevdu kirin. 2 kontra birindarketin.

Li Girêkamo û Gercewsê derbên nûh li kontrayan ketin

Li Çiyayên Cudî, nêzîki navça Girêkamo (Silopî) şerek bi hêzên taybetî ên dijmin re qewwî.

Yekîtîki gerillayên ARGK, ku xwe li xaleka stratejîk li Çiyayê Cudî ditevgerand, rastî hêzên dijmin ên operasyonê bû. Pozberiyeka diwar derket. Piştî nivro dora seet 15.00 şer derket. Dijmin xwest bi alikariya balafirên, yekîtîya ARGK têxe çemberê. Lê pêşmerge vî leystokê pûçkirin û jî enîşkekê êriş birin ser hêzên dijmin. Pêşmerge zu bi zu cihên xwe hertim guhartin. Bi vî awahî, qedereka dirêj dijmin mijulkirin. Herçuqasî hêzên alikariyê jî hatin cihê rûdanê, pêşmerge karîn heya derengê şevê şer bi hostayî berdwambikin. Gava tarî daket, xwe jî cihê rûdanê durxistin.

Şer bêhtîrî nivê rojekê derwamkir. Dijmin duxuyankir, ku tenê serbazek birindarketiye. Lê weke agahiyên jî derdorê gihan me, hêjmarî mirî û birindarên dijmin gelek bilinde.

Roja 8'ê Tebaxê şerek jî li dora gundê Dereler navça Gercewsê derket. Endamek jî hêzên taybetî hate kuştin. Gava Yekîtîki jî ên ARGK dil-xwest jî êrdimekê derbasî êrdimeka din bibe, li dora gundê Dereler rastî hêzên dijmin bû. Şerê derketî de, gelek serbaz jî birindarketin.

LIVBAZIYÊN HERIFANDINÊ DIDOMÎN

Livbaziyên herifandinê (sabtaj) ên li dijî sazîyên leşkerî, aborî û ên din ên dijmin, ku li Kurdistanê ne, berdwamdi-kirin.

Encama kiriyarên vî mehê, dijmin zirar û ziyaretên diravî, bi buhatiya milyonan Lîrên Tirkî girt. Şantîyên rêgêkirinê, li gelek deran hatin belavkirin. Bi vî awahî konevange jî navê rêgêkirina bo zilma li ser gelê Kurdistan hate tarûmarkirin.

Êrişek çû ser gundî Oren-cik navça Şemzînan. Şantîyek bi tevî hat sewitandin. Xebat hate rawestandin. Mina agahiyên me jî derdorê girtin, tê gotin ku, 2 kamyon û 2 dozer bi

temamî hatine sewitandin. Zirare girtine bêhtîrî 500 milyon Lîrên Tirkî ye.

Kiryareka herifandinê li dijî rêya tirênan a bi navê "Haydarpaşa-Baxdad" li nêzîki Nisêbînê pêkhat. Pira, ku bi navê "Pira Almanan" tê nasîkirin hat bombekirin. Text-ribateka mezin pêkhat.

Li dijî tirêna postê ku ji bajarê Dilukê (Entap) dihat, êrişeka herifandinê çêbû. Lê berî ku tirêna bigihe pirê bi çend demikan bombe peqî. Tenê pir xusar girt. Ger bombe çend demikan paşê bipeqibana, wê dijmin xusareka pir mezin bigirtibana.

TÊKILBÛNÊN NAV REFÊN ARGK BERDEWAMDIKÎN

Hêzên ARGK li gelek derdoran civînekonêvanî pêkanî. Ji hêlekê propaxendên dorfirêh bikaranîn, ji hêla din jî gelek welatperwer girtin nav refên xwe. Di civîneku li Botan, Mêrdîn, Serhed, Dêrsîm û Çolikê çêbûn de, bi hezaran mirovên Kurdistanê guhdariya axafên hêzên ARGK kirin. Her civînek hev girtin û piştgirtina gel girt. Gelek azadîxwaz û niştîmanperwer xwe gihandin hêzên ARGK û bûn pêşmerge.

Di vî dema dawiyê de li gundên bajarê Serhedê (Kars), li derdorên navçên İxdir, Aralık, Golbert (Ardahan) û Selimê; li gundên Şirnex û Qilaba, li gundên Şemzînan, li Qilaba û gundê Qilaba Pinyaniş, li Nisêbînê, Hezexê, Midyadê; li navenda Dêrsîmê û gundên derdorê, li bajarê Çolik gundê Gexi û Daraxîne bêhtîrî 100 civin pêkhatin. Belavok hatin belavkirin. Ev civin dibin sedem, ku gelek tîkoşer xwe digihênin şoreşê.

Em destana xweragirtina ronakrewanên Sasonê, ji serboriyên rêhevaleyê me ku vê xweragirtinê şopandiye, pêşkêşî xwendevanên xwe dikin:

“... Û bi rika li dijî bêbextiyê, me li ber xwe da em li ber xwe didin, emê li ber xwe bidin”

Destpêk hejmarê borî de

Cemil li ber çavan bû. Berî sala 1980'an li Îllohê (Batmanê)... Di nav xebatên civanman ku bi şahiyeka mezin vē dikir.

Û dîsa Ew dihat biran. Sala 1981'an, li zindanên Amedê... tevli rēhevalên xwe berxwedanê de... xweragirtina birçimayinê de.

Vane gotinên Cemil yēn ku biryar û qinyad didan der û çingini didin guhan: “Min” digota; “soz û peyman daye rēhevalên xwe yēn li zindanan ku, gava ez bēm berdan, ũ ez derkevim der, bedela ũ çibe bila be, ezê pēvendiye xwe bi Partiyê re girêbidim. Herwusa min soz da rēhevalên xwe yēn li zindanan, ku carek din ez nekevim paş deriyên hēsîn. Vē kēliyê de ku ez giha me Partiya xwe, ez vē sunda xwe dîsa dikim; dijmin vē nikaribe min dîsa dîl bike ũ ji azadiya min, min dur bigre. Gava ez guman bikim ku vē dijmin min bigre, vē rastî bejna min a mirî bibe. An jiyaneke azad, an jî mirineke bi rîmet!...”

Wusa gotibû Ewî. Niha, berxwedaneke mezin li dijî dijminê xwe ku qestî azadiya Wî kiribû bilindkir ũ bi serbilindî şehid ket. Ew, xwediyê kesbūneke xurtbû, ku jiyana zindanê a bi kovan ũ eş, wê jiyaneke istirandibû. Bi evina bo dostên xwe ũ hērsa bo dijmin, dagirtibû. Ji kēliya gihabû Partiya xwe pēde, ku bi bēhdarî li benda vē kēliyê bû, bi xebatên xwe yēn jir di tēkoşinê de, bi dora xwe, xwe dabû pejrindin.

Ji ber ku karvaniya girtigahê a tiji lēr nēzîkî 3 salan jiyabû, zû karî xwe li gora xebatên derve pēşvebibe. Herwusa, ji ber ku li Sasonê hatibû dinê ũ taybetiyên derdorê rind dînasî, zû xwe bi gel dabû pejrindin ũ ji hēla gel gelek dihat hezkirin. Ew, xwediyê kesbūneke xurt bû ku, xwe li ber zehmetiyān diradigirt, bi zimanê xwe ē ērdimî di propaxandê de hikarî li şun xwe dihēla ũ morala xwe a serdest-tucaran jî xwe dur nedikir.

Adnan dihat biran. Rojeka sar a ji rojēn payizê... Bin baraneke dijwar ku çûk jî xwe kişandin hēlinên xwe... dema çêkirina ciheke veşartî a bin erdî de. Adnan berî rēhevalên xwe dibezîya her kara, ku dizanî zehmete. Carcaran darēn dirēj dide pišta xwe yēn ku vē bibin situn, carcaran jî piştî jî dest danîna tevrê, bēyî ku behna xwe berde, bi lez xwe dihelifand bēre...

Û dîsa Ew dihat ber çavan. Berî sala 1980'an li Îllohê... Nav cilên bi dohn, “Şino”yê piçûk a taxa xwe bû... dikkana xwe a tamirê digre, jî kar vedigere mala xwe...

Vane gotinên Adnan yēn ku, daxwaza hînbûn ũ tēkoşinê didan der, çingini berdidin guhan: “Mirov” digot; “çu-

qas bēhtir bizwîne ũ guhdarî bike, dibîne ku li pēşberê van rastiyān çuqas paşde maye. Ez dixwazim şerbikim ũ di şer de hînbibim.”

Ev gotin derketibûn jî devê Wî. Û niha, doza rizgariya gelê me de, ku bo wê ditēkoşa ũ hindibû, gava rastî dijmin bû, bi hogiri şerkir ũ şehid ket. Bilî xebatên xwe yēn şoreşger ku pir domnekirin, bi jēhatibûna xwe, bi pēşveçûna xwe a bi lez xwe bi hemû rēhevalên xwe dabû pejrindin ku, di tēkoşinê de xurt ũ bi biryare.

Ew, bi daxwaza hînbûnê, bi jiyana kollektîf, bi jirekî ũ çalakariya xwe, di demeka kin de gihabû koçberê ku, rēhevalên Wî ũ gel pir jē hezdiran.

Şervan dihat biran. Li bajarê Muşê gundê Zengokê... Bin kela havina germ di nav zewên titinê de... Bi destê xwe ē xebatkar Şervan, pelên titinê yek bi yek li ser hevdu rēzdirik piştî ku jî baçikan dēbiriya...

Dîsa Ew dihat pēşiya çavan. Dema beyana zû de... Li ser milê wî tivinga nēçirê, destê Wî de çiqleka dirēj, jî gund diçe ber bi çyan... li du keriyên pezê xwe...

Vane gotinên Şervan çingini didin guhên wan, ku daxwaza tēkilbûna nav refên tēkoşinê tanin ziman: “Ez” digota; “narwazim di rewşekê de binim, di nav delametên paşfê de, ku tenê ez alkariya şoreşgerên tēn gund bikim ũ wanan li mala xwe mēhvan bi kim. Ez narwazim li mal rûnim ũ hin delametan pēkbēnim. Ez dixwazim tevli hēzēn rizgariyê bibim ũ 24 seetēn roja xwe bi xebata bo dozê bibihurēnim.”

Wusa gotibû Ewî. Niha, di nav refên hēzēn rizgariyê ku digot; “ez dixwazim tevli wan bibim”, li di dijî dijmin bi keleşî şerkiribû ũ şehid ketibû. Ew xwediyê kesbūneke jidandî bû, ku hoyēn xwerustiyê ũ hoyēn karēn giran vē kesbūneke istirandibûn. Xurt ũ jēhatî bû. Bilî karvaniya xwe a şoreşger ku kin doma, xwe li ber zehmetiyān pir radigirt. Bi biryariya xwe baweriya rēhevalên xwe gelek bi xwe anibû.

Ew, jî ber taybetiyēn xwe yēn sade, paqij ũ dirust, li dora xwe gelek dihat hezkirin ũ bibû nimunek jî bo derdora xwe.

Bêrvan dihat biran. Li bajarê Muşê gundê Zengokê... Di nav jinān de, ku li malekê xwe civiyabûn... runiştîye propaxandê dîke. Gişt dengê xwe birine, bi hewla dil guhdariya Wê dikin. Û Wê, tiştēn ku jî şoreşgeran bihistibû ũ hînbibû, bi heyecaneka mezin dixwest bi jinēn li dora xwe jî bidê fahmkirin.

Û dîsa Ew dihat pēşiya çavan. Di rojêkê de li jinān havinê... li ba rēhevalên xwe di nav dēwiyeka asê de... Bêrvanê pišta xwe paldaye latekê... bi pēnûsa xwe rûpelên sipî dixê-

ze... Dixwest nivista xwe pēşve bibe ku jî rēhevalên xwe nûh hînbibû...

Vane gotinên Bêrvan, ku daxwaza hînbûnê didan der, digihin guhan. Ewê, piştî ku dijmin êrişek kiribû ser gundê Zengokê ũ vejeriya bû, van gotinān gotibû rēhevalên xwe ku dure hatibûn gund: “Weke hun dizanin berî 3 rojan dijmin avêtibû ser gundê me. Pirs min jî kirine. Lê wê rojê ez ne li gund bûm. Gava ez vejeriyam, hin merivên min xwestin ku ez xwe bidim dest, bi hisaba çava bē ezê bēm berdan. Lê min vē daxwazê li wan vejerand. Min jî wan re eşkere kir ku, ev tiştî tîştê şerefê ye. Bin êrişā dijmin a dijuwartirî ũ ger bizanibin dawiyê berxwedanê wê bibe mirin jî, bi armanca jiyangirtina gel ũ dozê, şoreşger xwe nadin dest ũ bi keleşî wê li ber xwe bidin ũ şehid bikevin, hun vē yekê baş dizanin, min gote wan. Ez jî vē rējê jî xwe re dihibijêrim. Rewşeka berrava vē, bēşerefiyeka mezine. Ez vena napejirēnim ũ tucaran jî napejirēnim, min gote wan.”

Wusa gotibû Ewê. Û jî wê kēliyê pēde, weke neferekê tevli tēkoşinê bû, di vî şerê bi qedrûqiyet de. Banga dijmin bo xwe bidest dayinê, vejerandibû ũ bi çeka xwe bersiva wan dabû niha. Û li ser rēya ku jî xwe re hibijarti, zanî pēşve ũ şehid bibe... Ewê jinēn Kurdistanê, di tēkoşina me a rizgariya netewî de, bi awakî çêtirin di kesbūna xwe de nūnerikir. Xwediyê iradeke xurt ũ daxwazake hînbûnê bû. Herkesê Wê guhdar kiribû, nedikarî bawer bike ku, tucar neçuyê dibistanê. Ji binî nexwendibû. Lê Ewê fera xwe, jî jiyana tahl a jinēn gundî yēn Kurd girtibû; jî gotinên şoreşgeran, ku berî ũ piştî 1980'an dibûn mehvan wan, girtibû.

Ew xwediyê kesbūneke nimune bû, ku bi zanatiya şoreşgerî, ehlaq ũ taybetiyēn xwe, xwe bi dora xwe dabû pejrindin. Ji ber van taybetiyēn xwe, di civakê de ku

mafê peyvê bo jinān nayê dayin, hēj dema li gundê xwe bû, gava Ewê dixwest bipeyive, gişt guhdariya Wê dikiran ũ gotinên Wê buha digirtan. Karvaniya şoreşger de ku kin doma, hinî xwendin ũ nivisandinê bû ũ kete nav domaneke hînbûnê a bilez. Xwediyê zimaneke zelal bû ku xweş dikarî propaxende bo gundiyan bike. Kê bidita, baweriya “giringe jin jî tevli şoreşê bibin” jî wan re diyar dikir. Bi taybetiyēn xwe yēn weke jîrbûn, çalakî, sergiran ũ biryarî hikarîki mezin li ser rēhevalên xwe ũ girsin gel dihēla.

Belê. Ev biranin gişt, di mējîyê her rēhevaleyê di dihatin jiyandê. Mîna şerideka filmî jî ber çavan derbas dibûn. Dilê xwe de eşeka mezin şehidkir herkesek, jî ber ku ē din tevli van rēhevalên xwe yēn xwediyê taybetiyēn wusa xurtbûn ũ hogir bûn, nakevin koza şer, wanan nabin ũ bi hevve bera dijmin nadin. Lê evinek jî jîlêv ũ çavēn wan dihat xwendin. Ji ber ku bi sunda hati kirin, girêdayî maşin ev lehengēn gelê me. Çuqas dijmin xurt ũ

xwe bilind dibû. Çiyayê Andokê, ku bi baniyên xwe yēn herî jor ũ xemla xwe dijbeha kozeka natirvaniyê, bi dilevîna ku li kendalên wê berxwedanê çêbibû niha, hēj jî serjor dibû meriv digota xwe. Çiyayê Andok ku dîroka me a derbasbûyî a nēzîk de bibû kelatek bo serhildankarê Zilanê, niha dibû keleteka nûh bo serhildankarê tēkoşina rizgariya netewî a nûjen jî. Li ser erdê vî çiyayê serbilind, ku bi xwina şehidan hatiye avdan, ē din gul ũ qulîkên sohr, yēn sipsohrîk wê vebûn ũ bejna kendalan zinbûn.

Mirov digota qey hertişt bi hima berxwedanê li xwerustiyê xwe guhartiye. Çiya hēj bilindbibûn, rē bēhtir xwe vekiribûn, roj bēhtir derdor germdikir, av bi heyecan serjêr ve bi xumminiya xwe di-bezin ũ çukēn welatê me çêtir dixwendin lawjēn dilê gelê welatê me.

Li ser bîreke welatê me li vir, ku berxwedaneke wusa jiyabû, wê dixwest em herin gundeke ũ jî diguyek ku rûdan şopandibû bibhisin, ka ev

serdest be, çuqas hoy nebaş bin jî, li ber xwe dabûn. Heya dilopa xwina dawî a dilê xwe, ku damarandê diherike şerkiribûn. Gava me van tanî bira xwe, em serbilind dibûn ũ pēsiya me radibû baniyan jî mestiya vē yekê. Şahî ũ eşî tevli hev dibûn dilê me de. Bēhna me dihat kişandl ũ hurik hurik rondikēn çavēn me, hēstir dibarandin li ser axa welatê me ē bedew.

Piştî şevēn ku me bē xwe derbaskirin, beyanek nûh xweşpikiribû. İroj jî her rojê xweşpikirî bû. Baya sar ku jî zozanê bilind ber bi beyaran lēdixist rawestiyabû. Li rûyê asmanan yek daqa ewrê ku hişniya dibiriqiya biniximēne, nemabû. Di nava rengēn sohrîk de tavê li asmanan dixist, jî wir tirējēn xwe jî diwarê siha çiyayēn Mereto dibuhurand ũ tirējēn xwe yēn germ li derdorê belavdikir.

Li Bakura me, çiyayê Andokê bi hemû xeml ũ rêdana

berxwedana mezin ku 8 rēhevalên me tē şehid ketibûn, ũ hogiriya van mērxasan, çava serpêk hatibû, bizanibin:

“7ê Adarê 1985. Dema beyanê pir zû bû. Hemû şeniye gundhan bi dengê motoran ku dijbehan hejandina zelzelekê jî xwewa xwe şiyaribûn. Dijmin, bi gelek balafiran leşker berdidā zwarê. Ji dazuyaniyēn serekēn leşkerēn dijmin jî dihat fahmkirin ku, encama giliyekê hatine ũ dixwestin tiştēk bi destēn xwe vē bēnin. Wê kēliyê de jî 8 heval li gund, li malekê diman. Gava çarê wan li liva dijmin ket, li xēnê de kozen xwe danin ũ ketin rewşa pozberiyê. Hemû heval, jî aliyekê li benda rastebûna dijmin diravestiyān ũ jî aliyekê jî di nav xwe de diaxifin ũ bi şeweyeka dilêrî ũ bētirî ‘berxwedaneke heya taliyê ũ neketina destê dijmin giringe’ digotin ũ bi vē nolê qinyada xwe xurtidkiran. Wê rojê dijmin neçû xaniyê

ku heval lê diman. Lewma tu şer jî derneket. Lê tiştê bi gundiyan dihat kirin, hovitike bênişê bû. Pîremêrd û xort, jin û mêr tev xistin bin lêdanê û hewar û feryada wan digiha ersan. Ev bikaranîn roja dore jî berdewamkirin. Belê, bilî van giştan gundiyan xucera-girtibû. Tu şop nedidan destê dijmin.

Ve navberê de hej şeva yekemîn heval jî gund derdikemîn û daku şopê li du xwe nehêlin, ji cemê piçûk ku li kêleka gund diherike derbas dibin. Pêl kevîrên nava avê ku berf negirtibûn dikin û hêdî hêdî jor ve dadikevin. Kîlometrek ji gund dur xwe dixine quleka latên mîna mexarekî piçûk. Li wir xwe amade dikin. Ji xwe derfet û qengaz nebû ku derkevin derî çembera operasyonê. Lew tenê çend cihên diyar yê derbasbûnê hebûn. Ev cih jî ji hêla dijmin hatibûn girtin. Heke kesê ku van deran nasdike, raya dijmin nede, dijmin nedikari bi hesanî cihê hevalan derxîne.

Û... 9'ê Adarê 1985. Sibê zu... agahiyek ku dilê gundiyan sota, mîna bombekê peşîya: "Bêvankes berî ku çend şeqaman ji dijmin bizwe ketiye tirsu jiyana xwe û bi bêsereffî cihê hevalan gotiye. Nîha jî leşkerên dijmin daye du xwe, ser hevalan de diçe." Wê keliyê, dil dakotin devan û çavan xwe qulbandin aliyê bîzava leşkerên dijmin. Ser-

bazên dijmin û balafirên wî ber bi cihê hevalan ve diherikîn. Bêhna gundiyan xwe birî, girik zawa bûn, hêstir dakotin çavên bi girin û heycanê xwe da gergê. Di nav nêrînen pîrsyar de, dengê çekan ê yekemîn ku mizgîniya berxwedanê dida, hatibû bihistin.

Di nav dengê narincok û peqina çekan de, dengê pêşmergan ê dirwend xwe herikand guhan. Binbaşiyê faşist ê ku operasyonê daçot, herîm bangê xwe bo bi dest dayîndê dikir: "Endamên PKK'ê! Dora we hatiye girtin. Bawer nekin ku hune xelasbîbin. Xwe nexapînin. Ger hun li ber xwe bidin, ma wê çî bikeve destê we? Hun dixwazin xwe bi xwe bikujin? Ji bona jiyana xwe, divê hun xwe bidin destê me. Teslîm bibin!"

Ji bo bersiva vê bangê, du duruşmên awazî, dengê Cahîlê xurt û bilind bi navê pêşmergan xwe li derdorê çûgîand: "Em partizanên PKK'nin. Ev ne cara yekemîne ku em rastî we dibin. Me we li Şikestunê, li Xapê, li Bîloka, li Karlıova, li Dêrsimê, li Zîndanên Amedê, li ava Hêzilê, li kendala Xurmizê dîsa dîbû, li gelek deran em rastî we bûn. Rastî li wan deran çawa bû, wê li vir jî wusa be. Bilî vê jiyandê hun tiştê din nîkarin bibînin. Çawa ku me li wir jiyaneke birûmet şuna jiyaneke bêsecer hûbjart, li vir jî ev wê pêkbêtin. Lew

pirtuka PKK de, ew tiştê hun jê ber xwe dibêjin, ne jiyane. Sedcar mirine. Û ev tiştê hun navê mirinê lêdixin, jiyaneke bisereffîrîne. Lew em, jiyandê ne yeko-yeko fahmdikin. Em tenê jiyana civuka xwe dinasin. Di vê têkoşinê de ku ji bo civaka me biqîje jiyaneke azad tê birêvebirin, em dizanin ku girînge kes fidakariyê ji jiyana xwe şanibikin. Bi vê zanatiyê, bêyî ku em çavên xwe bimicînin, emê bi ken û geşî ber vê mirinê de bibezin. Mîrnek wusa şahiya dilê me û jiyana me ye. Girînge hun vê yekê jî xweş bizanibin ku, hun tenê dikarin destê xwe deynin ser çekên me, gava ev çek bikevin ser bajna me a bêcan. Ji ber ku ew çek, bi xwîna bi sedan şehîdên şoresê derbasî van destan bûne. Emê çekên xwe jî destên xwe nakin xwar û heya dilpa xwîna a dawî, canê me de hebe, emê şerê we bikin."

Piştî van gotinên heval Cahîl, dengê duruşmên pêşmergan, dengê çek û narincokan fetisand: "Bimre emperyalizm û mêtîngeriya Tirkên faşist! Bimre xwesiparî û xulamtiya ji her tîxan! Bimre maşa Emerika ordiya Tirkên faşist! Bijî têkoşina me bo serxwebûn û azadiyê! Bijî berxwedankariya PKK! Bijî HRK! Bijî her bijî Serok APO!"

Tewrê pêşmergan a xwedîbiryar, li ba dijmin şaşbûn û tirsê mezin derxiste holê. Serbaz bi tîrsa dilê xwe, rast û çepê de dibezin li quleka pêşartina xwe digerin. Bi avêtinên herikên li ser hedefê, kesê bênamus ku rêberiya dijmin dikir tevî wan, gelek leşker û serleşker ketibûn. Berikan xwe çikandibûn canê wan. Pêşmerge jî aliyekê bi hostayî çekên xwe didan xwendin, ji aliyeka din jî, daku leşker çekên xwe bertînin, bang li serbazan dikiran:

"Lawên gelê Tirk û Kurd serbazno! Em bang li we dikin: Çekên xwe ne li hemberê me, li dijî subayên xwe yê mîna Evren û Uriq yê faşist yê xulam bikarbenin! Çekên xwe bizivîrinê wan, ku bo xizmeta kulmeke dewlemend û Emerika, we li dijî gelê ku hun ji pêsiya wî derketine, bikartînin. Ev doza ku em bo wê şerdikim a me giştane, doza hemû xebatkar û hejaran e! Em, yê ku bi welatfiroşiyê latê mevdan, rizgarkarê welat yê rastin. Em narwazin hun

bibin hedefên herikên me. Lê divê hun vîna jî baş bizanibin ku, heya ku hun di xizmeta ordiya faşist de bin û bi fermîna wê êrişî xebatkarînin bikin, hunê bibin hedefên herikên me. Heke hun narwazin wusa bibe, newin ser me de. Berdin, bila subayên we yê faşist ku we pêş de didin, bila xwe bavêjin pêş. Ji ber ku tohildana sedsalan, em dixwazin ji van bistênin."

Ev axafên pêşmergan, hikarkî mezin hişte ser serbazan. Hinek ji tirsan, hinek jî ji ber hikariya axafan, herîm xwe li derveyî şer digirtan. Hundabûnên dijmin û lêdanên li wan ketin, tirsê mezin didan dijmin. Nêzîkî 30 serbazên dijmin hatibûn kuştin. Binbaşiyê faşist, ku heqas kuştîyên xwe û meyla darwaza şernekirina leşkerên xwe dit, ferman daku serbazên piyade xwe bikşênin derîşê û bi çekên atomatik ji erdê û asmanan bi balafirên, partizanên bînbekirin. Bi biryarêke wusa dijmin, li hemberê berxwedana şoresgeran a xurt, îtraf kir ku pilana wan avê de çû û binkeftî bûn. Lew ew nedixwestin pêşmergan tunebikin, dixwestin sax an birîndar bikevin destan. Lê niha, weke ku nekarîn vê yekê pêkbînin, li du xwe gelek mirî û birîndar jî hiştibûn.

Qula latê a piçûk a reş, a li ser zemîna sipî, bin bombebaran dijmin a tunde, niha mabû nar mijûdumana reş. Nar de hunda bibî. Bilî xumîna ku narincokan derdixist, pêşmergan xoşzanê şoresgerî dixwendin. Binbaşiyê faşist ku vê yekê sehdkir, ji tîrsa dengê wan guhên xwe digirt. Û weke ziryê tîhnî xwîna bûyî, bi nîfrîna li dijî mirovatiyê, diranên xwe diqurjand û qir dida: "dijwartir... dijwartir bombe bikin!" digot.

Û... piştî berxwedaneke 8-9 seetan, dengê çekan hat birîn. Bêdengiyek xwe daxiste derdore. Di nava dumana reş de ku hêdî hêdî belar dibû, 8 qehremanên gelê me xwe dirêjî erdê kiribûn... bejna wan a bê can dihat dîtin.

Piştî ku binbaşiyê faşist rind bawer kir berxwedankar şehid ketine. Nebilê bêsereffî jî danî kêleka xwe û li wan awirên gundiyan yê bi hêrs, bi gavên giran rêveçû û li qula latê mêzêkir. Li ser cenazan rewestiya û bera xwe da bê-

bertî; "Navê van çiyê ulan?" got. Welatfiroş jî dil diretiya û bi tîrs got: "Cahîl, Rênas, Zeki, Ferhad, Cemil, Adnan, Şervan û Bêrvan."

Tirsê mezin ketibû dilê welatfiroşî. Lew rewşa xwesipariyê ku dixwest pêşve bibe, miribû. Rewşa berxwedana sohr ku rengê xwe jî xwîna şehîdan digirt, afiribû. Hemû pilanên bêbeartî ku tevî dijmin danbû, puç derketin. Lew mirinê de jiyân hatibû bilindkirin. Xwîna sohr a şehîdên xwe li erdê dirêjkiribûn, çekên ku ketibûn ser bejnên bêcan û awirên gundiyan yê mîna histirî, mîna tîrêkê laşê wî de dihatin çikandin û dawiya xwe tanî pêşîya çavên xwe; mirineke gemarî!"

Belê, rik ji bo bêbextiyê hatibû gotin. Û gelê me, di şerê rizgariya netewî de bin ala azadiyê ku PKK vekiribû û dida pêldan, taliya şerêkê li hemberê dijmin, roja 9'ê Adarê 1985'an, 8 endamên xwe yê hêja û şervanên xwe yê hogir şehîd dabû. Bivê bûyerê xeletê berxwedanê a nûh tevî berxwedanên mehên Adarê yê mezin, di dîroka Kurdistanê de, dibû û rûpeleka nûh a berxwedanê, roja 9'ê Adarê 1985'an vebibû.

Daku em dewlemendiyan giranbûha yê vê berxwedana birûmet biparêzin, wanan jiyân û zînde bihêlin û bighine jiyaneke azad û serbixwe, bi zanatiya ku em dizanin ev berxwedan bangê serhildanê dike û bi girêdana bi biranîna şehîdan, emê bi baweriyeke mezinirî û bi biryariyeke xurtir bitêkoşin û xwe li dora têkoşinê bijdênin.

Hun bi rihetî razin rêhevalno... Em rêhevalno! We, ku sundaxwarine li se rêya ku We bi xwîna xwe sohrkiriye pêşve herin, serê xwe li ber biranîna We ditawênin û dibêjin ku: gelê me îroj, di têkoşina serxwebûn û azadiyê de a bin pêşengiya PKK de, ku We jî bo wê têkoşinê da, daku pêşvetir here û We canê xwe bo wê fedakir, daku jiyân bimîne, bi çeka Eniyê (ERNK) ku We bangdana wê sehnekir, xurtir ditêkoşe û gihaye ERNK xwe; ev têkoşinê gav bi gav komara Tirk a faşist ber bi hilweşandinê û mirinê ve nêzik dike.

Belê rêhevalno! Em kovana kur, eşa mezin dilê xwe de sehdkin, ji ber hundakirina We. Lê tucaran emê serê xwe naçemînin û şîna We nagrin. Li bervaja vê, bi gira ku me We hundakiriye û bo girêdana bi biranîna We, ku tenê bi di şoresê de pêkanîna serfiraziye ev bi derfete, bi vê zanatiyê, li dijî mêtîngeriya û her babê welatfiroşiyê û bêbextiyê, dijwartir emê şerbikin û bêgotin emê di şoresê de serfirazî pêkbînin...

"Yên mirin di şer de mirin
Pêsiya rojê de çûn
Dema me tune ye
em şîna wan bigrin
Eriş heye eriş
Êrişê ber rojê ve!
Emê rojê dabigrin
Vegirtina rojê nêze"

Êvar bû, reşevar bû
Taya serê dijminê xedar bû
Tariya çavê koledar bû
Li çar hêlên xopana wêranmayî
Kertal bi kertal vemalya bû

Li ser qotê çiyayên Kurdistanê şewitî
Bahozek gurr...
Bi berxwedanek sorr... re rabû
Livbaziya havîna dijwar bû
Heyf bû, tohildan bû
Sîtema koletiya reş
Ku sedan salan di singê mêran de
Kitran bi kitran veda bû
Mestî jê wergerya bû

...

Êvar bû, reşevar bû
Xwiraniya armançê neyar
Wî çavsorê har bû
Lus xilmaşiya mêtîngêhkar bû
Li hemû kuçên doryanên jiyandê
Giran, giran vemalya bû

Pêlek baweriya jiyana zor rabû
Livbaziya havîna dijwar bû
Heyf bû, tohildan bû
Şermozariya bindestiya stuxwar
Ku sedan salan serî pê li seriyan geriya bû
Di cergê xort û keçên mehrebani
Qehremani pê meya bû
Ma xezeb bariya bû

...

Kuştina gelê Ermenî

Di hêjmara çuyî de min xefteke hozanên Bavê Kurdo bo xwendevanan civandin û di guldana welatî Berxwedan de dan ronahiyê. Ên nola Bavê Kurdo li Kurdistanê û ji Kurdistanê gelekin. Evên ku xebata xwe bédeng û bêreçûqê di warê hişyarkirina gel û parastina mafê mirovan de dikin.

Dihonî nameyeka Dr. Goran, bi rêya hozanvanê dilgerm Cotkar giha min. Di

nameya Dr. Goran de gotareka wî a teze, ji sê rûpelan heye, bi navê "Kuştina gelê Ermenî", ku di 16. 7. 1987'ê bo Radiotelefona bajarê Kiel hi-nartiyê. Têde li ser derewên dewleta Tirk, di dema niha de û li ser Parlemantoya Ewropî axaftiyê. Hêviya min ewe, ku ev nameya, piştî min ew ji Almanî wergirt, bigihe xwendevanên Berxwedan'ê.

Cankurd

Dr. Goran Dibêje:

Li bajarê Strassburgê PA (Europaparlament-EP) di hezîrana 1987'an de, bi şêwekî mîrkari (resmî) kuştina milîonek mirovên Ermenî, sala 1915'ê li Tirkîyê da bernaskirin. Bêguman ev gaweke berçavê, ku mehfîrîna gelê Ermenî cara yekemîn, ji aliyê melbendekî (Institusiyon) navnetewî de bête bernaskirin. Heya niha tu sazmanên dewletî ên welatêkî Ewropî ev kuştina bi şêwekî mîrkari diyar nekiri ye. Lê ne tenê ev, belê hîn pirtir, hemû sazmanên Ewropî ên demokratîk li rex sazmana Tirkî radiwestin û piştigirtiya vê bi hemû hêzên xwe dikin. PA di wê bir û baweriyê de ye, ku sazmana Tirkî a îroyî, di her wê kuştina ku di dema Împeratoriya Osmanî de bûye, nayê berpirsiyar kirin û bi ser de ji dibêje ku ji vî bernaskirina bûyerên dirokî, nola mahfîrîna gel, çi daxwazên ramyarî (siyasî) an mafdarî (huquqî) ji sazmana Tirkî a îroyî nayin xwestin.

PA bi vî daxuyana xwe bernaskirina xwe ji kuştina gelê Ermenî re bêbîha dihele. Ma çi wada vê bernaskirîna heye, gava kesek di ber de nayê berpirsiyarkirin? Ev tu caran ji gelê Ermenî re tişteki nîne, gava ên kuştîwar neyin binmaf û ber sûc kirin û gava zerara gelê Ermenî ji wî re venegere.

Weke em niha dibêjin, sazmana Tirkî a niha di ber kuştina gelê Ermenî, Kurd, Romî û ên din de berpirsiyare:

Sazmana Tirkî derewan dike, ku bi carekê gelê Ermenî hatibe kuştin. Berî vî parlemantiyarên Tirk di civîneka "Presse" de guftogotina "li ser mahfîrîna gelê Ermenî" bi hêz da ber rexne, bi derewan ku ewe li ser bîngeheka dirokî a sextekirî pêda bûye.

Tirkîyê înkâr dike, ku Ermenî li welatê Tirkan hebûn. Em dibînin, ku Tirk îroj hebûna 15 milyon Kurd înkâr dike. Ev jî diyar dike, ku kuştina gelê Ermenî li gor pîlana nakê û daxwazeka xuya hatiye derbaskirin. Sazmana Tirkî wê tu caran hebûn û kuştina Ermenîyan û Kurdan rast nebin, an jî gelekê din li vî welatî ji Tirkan pêve hebû.

Sazmana Tirkî dibêje, ku çanda gelên kevnare, nola Huriya, Hîtan, Ermenîyan û ên din, ên vî welatî bûn, welatê ku îroj bi navê Tirkîye ye, ewan Tirk bûn. Cunta Tirkî leşkerî dibêje, ku herdemê

Tirk li vî welatî bûn. Rastiyan dirokî ên bêguman, ên ku van derewan rût dikin, tu caran li dibistan û zanîngehên bilind weke diroka rastîn nayên berxwendinê.

Kê bi rastî gelê Ermenî kuşt?

Kuştiyarên wan "Tirkên Ciwan" bûn. Komara teze, sazmana Tirkî netewî a niha, ji aliyê "Tirkên Ciwan" ve, di bin serokatîya M. Kemal Paşa de hatiye avakirin.

Îdeolojiya sazmana Tirk a niha, bi tevî û hemî a kemaliste. Yanê pan-tûran, pan-türk û diktator. Sazmana Tirk a niha ji sazmaneka "Tirkên Ciwan" pêve ne tişteki din e, gava mirov tişteki din jî bêje.

Ev راستîyan li ba PA xweş diyarin.

Li ser vî bîngeha rast mirov dikare bêje, ku PA kuştina gelê Ermenî rast da bernaskirin, lê nexwest ku kuştîwara berpirsiyar bike.

Sazmana Tirk a niha bi tevî di ber kuştina gelê Ermenî de berpirsiyare. Di nava Evren, M. Kemal û "Tirkên Ciwan" de piçûktirîn ferq nîne.

Di dema ku PA kuştina gelê Ermenî da bernaskirin de, li her gavên xwe nedît, ku piştî avakirina Tirkîya nû, bi kêmtirîn 3 milyon mirov, ji wan nekemî 2 milyon Kurd, di serhilatinê Kurdî de 1925, 29 û 38'an hatin kuştin. (Nehru, Jawahr, Weltgeschichte Progress-Verlag Johann Fladung Dusseldorf 1957).

Ev 3 milyon bi rengekî hovtirîn û pistirîn, ji aliyê M. Kemal de hatin kuştin. Hema bi sedhezaran zaro, jin û pîre mirovî Kurd ên bêçek li gelyekî Dersimê bi benzîne hatinê agirkirin. Ev bêguman ji Kemal Paşa re weke karekî qehremanî hatiye diyar kirin.

Tişteki ecêbe, ku PA kuştina 3 milyon mirov hema ne anî ser ziman an jî kuştina hinde gelan nayê jimartin? Çawa wilo bi hesanî serekê sazmana Tirkî M. Kemal hate bê sûc kirin? Bila jî wî piştî avakirina sazmanê 3 milyon mirov kuştibe?

Cunta Tirkî ku îroj jî teviya hovtîre, wê tu caran neye bersûc û berguneh kirin, heke di sa zordari, laşwêranî û karen sadistî jî li Tirkîyê nema bîn veşartin.

Salê bêtirî 10.000 Romî bi rêya terrora Tirkî koç dikin û wenda dibin. Ez dibînim, ku terrora Tirkî li ba PA nase.

Gava PA dibêje, ewe parlemantoyekî demokratîkê û ewê

xwe bo mafên morovî mijûl bike, wê pêwîstbe, bê cudayî, hemî gelkuştin û karen hov ji aliyê kê de bibin bila bin, bê cudayî di nava ên kuştî de, ku mafdiyarîkirina PA bi va şêweyî ba:

1- Sazmana Tirk a niha bergunehê kuştina gelê Ermenî, Kurdî û Romî ye û pêwîstbe ku Tirkîya bo kuştîya zerar û ziyarê bide, nola ku Almanîya bo cihawan ku hatine kuştin zerarê dide.

2- Divê Tirkîya serxwebûna kulturî a gelên bîndest li Tirkîyê (Kurd, Ermenî û hinde din) bê çember û bend bide wan. Disa giringe, ku cunta leşkerîya Tirk, dev ji tirkîkirina zarowên Kurd û Ermenî û ên komên din berde. Van gelana divê ji her aliyekî ve azabin, bi zîmanê xwe bîaxîfîn, bîkolîn û adet û serborên xwe - sema, stran û ên din - bikin, ku ewan kanibin nasiya xwe biparêzin, bêyî ku bîn zorkirin, ku ewan dij jiyana xwe, xwe nola Tirkên serbilind nas bikin.

Van gelana, divên pasmaya çandên xwe - ji cil, huner, çirok û ûhw. - biparêzin.

3- Divê cunta Tirk derewên eşkere berde, ku ew çandên gelên din neke ên xwe. Ramyariya gemarî a imperyalîzma kulturî, divê ku bête rawestandî. Cunta Tirkî weke em dizanin çirokên Kurdî werdigerine Tirkî û min a çî-

rokên Tirkî diyar dike. Divê di nava axafgehên Europa de û li Tirkîyê bête belavkirin, ku xwediyên van çandan gelên dinin, ne Tirkî.

4- Divê nivîsarên dibistanan û zanîngehan ji van derewan bîn paqijkirin.

5- Divê Tirkîya dev ji van hovtîyan, laşwêranîkî û terrora dij mirovan berde, wan mirovên ku nikarin derewan bikin û bêjin ku ewan Tirkên serbilindin.

6- Pêketiyên olên din, ên ne musulman (Fille, Zerdestî) azabin di warê olên xwe de. Tirk ne warîsê pêxîmber Muhamedîn û ne mafê wan heye ku olên din bidin bin zorê.

Goran Tirmeh 1987

Dr. Goran di van bendên dawiyê de, daxwazên ku pêwîstbûn li ber Parlemanta Ewropî, di dilê xwe de civandine û ji wan re gotine. Lê tu caran sebatkarê me e hêja û paqij negotiyê, ku ewan xwestekên gelê Kurdin. Loma hêviya me ewe, ku kes şaş nebe û tenegehîne, ku Dr. Goran bo otonomiya kulturî axiftiyê. Xebatkarê me servanekî gelê me ye, hemî jîna xwe bo serxwebûna gelê Kurdistanê û avakirina dewleteka Kurdî dixebite. Û dema we xweş bimîne, heya careka din...

DAYİKA MİN

Min dayika xwe hildaye ser pišta xwe

Li cihanê digerin,
Gund bi gund
Şar bi şar...

Ta ku dermanekî bibînim
Jana dilê diya xwe vemirînim
Diya min Kurdistan!

Çav di zindan
û şikeftan de kûrbûn
Di kar û barê axan de.
Hestiyên pišta dayikê zerbûn
Tev hate xwar.

Kela Mêrdinê li ber gulên û topan
Bû tarûmar...

Welatê min Kurdistan!
Dayika derdên giran!
Li Paris û London dermanê
te nîne

Ji dest bêvaciya lawan
Te girt wêran...

Dayika min!..
Hestirên sêwîyan nagerînin
aşên gelan

Birçî û tazî
Têr nabin bi civên parsekan
Derdên mezin çênabin
bi nivîştan

Divê te di sa li mal vegeirînim
Nav qulîk û baxan,
Nav genimên destan.
Bidim te, bi destên xwe
ava kaniyan.

Wê bike guv-guv bayê sirtan
Wê hilkişê ji newalan
mij û dûman

Wê bête guhên te dengê
şalûl û şivanan
Lawjanên zarokên dibistan
Wê bicivîni li hawîr te,
mêrxas û pêşmergan

Weke piling û şeran
Dermanekî ji te re bibînin
Weke çawa pêşmergeyên
Kuba û Vietnam

Ji dayikên xwe re ditin
Çare û derman...

Erê dayikê!..
Li Paris û London dermanê
belengazan nîne.

**Li Hezexê Nevala Hespistê,
li Gercewsê Çiyayên Meval û
li Şemzînan Çiyayên Balkaya
di destê pêşmergên ARGK de ne**

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENÛYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

MÊTINGER NIKARIN TÊKEVIN GELEK DERRORAN

ENCAMA ŞERÊ MEHEKÊ DE DIJMIN LI HER ENÛYÊ BÎNKEFTÎBÛ

Hilpîşkîna sala 1987'an, ku bin dîruşma RÎZGARÎRINA BÎREKÎ AZAD JI XAKA NIŞTÎMAN hat destpêkirin, li hemû eniyên şer, bi pêşvebirina şer bicih tîtin. Pir êşkera tê ditin ku, rizgarkirina birekî azad ji xaka niştîman ne dîre.

Hilgavtînen tunde ku mehên biharê de û bi taybetî mehên havînê de pêkhatin, derxistin holê, ku ev duruşme rast û rojenîne. Bîlîndbûna şerê me ê rizgariya netewî bi vî awahî, wê di dîroka gelê me de bi tîpên zêrîn li pênûsê keve û girînge ev pêşketin, nepêçûk bêtîtin. Ji bona ku mêtîngerên Tirk vî gava dîrokî a gelê me bifetîsîn, bêhtîrî 10 hezar kes ji komên taybetî, 25 hezar ji parêzkarên gund û 200 hezar serbazên xwe li êrdimên Botan û Mêrdînê komkirine. Armanca dijmin ewe ku, bikarihe birawestêne, ku ev dardor rastî Tevergera Mediya a nûn nebîn û ji vir ew tevger xwe belavî tevayî Kurdistanê neke, ku di dîrokê de ew dardor Tevergera Mediya jiyane. Lê pêşketinên ku di van 5 mehên dawiyê de tî jiyankirin, bi xwe re bêhtîr xwedîkirina Tevergera Mediya a nûn anîn. Gava bi vî awahî leyistokên dijmin hatin pûçkirin, êrdî-

mên Botan û Mêrdînê ji bûn êrdimên yekemîn bo şerê rizgariya gelê Kurdistan. Niha li van êrdiman, bi rojî mêtînger ê din nikarin tîkevin hinde dardoran.

Ev pêşketinên ku serê me bîlînd, dilê me şa dikin, bi maf me li dora duruşma, "Hertîşt ji bona rizgariya Kurdistan û

xaka niştîman li êrdîma Botanê dîke.

Heye ku, rizgarkirina perçekî axa welat û avakirina hikma me li ser vî perçê, qedereke din dombike. Lê îroj, serkeftinên tî jiyankirin, hevîyên me gelek xurt, dilê me dilovan dikin. Mizgîniyê didin me, ku rojên azadiyê xwe pir nêzik kirine.

Vêca gelê Kurdistan ji, bi nêzîkbûna rojên tevî gelên azad ên hemdemî bûyîne, bêh-

lîreka azad ji axa niştîman" diçivînin. Rojbiroj nasîna şer û tecrubên pêşmergên ARGK zêdedibe. Şerên ku çend rojan didomin de, dikarin xwe bi mîrxasî rabigrin û her a dijmin bîdin. Ev rûdan rojbi-
roj me nêzikî birekî azad ji-

tî radibe şer. Rûdan û pêşketinên vî taliyê, delîlên vî yekê ên êşkera ne. Li kêleka bi sedan azadixwaz, gelek keç û xort serî dan ARGK bo ketina nav refên tîkoşînê. Hêzên ARGK di hemû geran de, ku bi dijmin re kirin, biserketin. Li her dardorê gelek parêzkarên gundan hatin kuştin, gelek xwe bîdestdan an jî revîn. Hinek ji êşkerekirin, ku dewlet nikare wan biparêze û çekên ji dijmin girtibûn li wan vegerrandin. Xusarên dirawî ên dijmin, ku taliya livbaziyên herifandinê digire, ê din nema dikarin bînê hêjmarin.

Ev bûyer gişt berçav dikin, ku bîdestdana armancên me di vî dema nûn de, gelek nêzîkbûye.

Parêzkarên gundan ketine nav kêliya mirina xwe AN XWE BÎDESTDAN AN MÎRÎN... TU RÊKÎ DÎN TUNE YE

Taliya kiryarên ku li gund û bajarên mîna Pînarçik, Yuvalî, Pecenek, Güzeltepe, Pülümür, Xanî, Şemzînan (Şem-

BOTAN: Çiyayên Balkaya ketin bin hikmê pêşmergan. Êriş çû ser Qilaba. Li Şemzînan, Qilaba, Çalê, Dihê, Şîrnex û Xizxîrîkê bi dehan welatperwer tevî refên ARGK bûn. Hêjmarê kuştîyên çetên milîs, komên taybetî û leşkeran li Şemzînan, Şîrnex, Dihê, Qilaba û Xizxîrîkê giha 50 kesan.

DÊRSÎM: Êriş çûn ser Dêrsîm, Xozat û Depê. Li gelek êrdîman şantiye hatin vegirtin. Dijmin xusarên dirawî em giran girt. Xusarên dijmin ji milyonekê derbasbû. Livbazîyan de 3 welatfiroş û 10 serbaz hatin kuştin.

MÊRDÎN: Yekitiyên artêşa mêtînger nekarin tîkevin Nevala Hespistê û Çiyayên Meval. Bêhtîrî 50 bêbext û 10 endamên komên taybetî û serbaz hatin kuştin. Xusarên li şantiyan, ku mekîne hatin şewitandin, giha 10 milyon Lîrên Tirkî. Bêhtîrî 100 tîkoşerên nûn xwe gihandî ARGK.

SERHED: Cîvînen li gundan bi tundeyî didomin. Têkilbûna nav refên ARGK zêdebû. Êriş çû ser Cîlavuzê. Propaxendên dorfireh li çar hêlan tî kirin.

ÇOLÎK: Êrişên li dijî karakolan berdewam dikin. Bêbextên hevrexebatkar ketin nava tîrs û xofê. Bêhtîrî 150 xayin ji êrdimê revîn. Hêjmareka bîlînd ji xwe da dest hêzên ARGK.

VEGÎRTÎNA BAJARAN DORFIREH BÛ

Êriş çûn ser bajarên
Dêrsîmê, Depê, Qilaba,
Çîlavuz û Xozatê

Şerê me ê geli ku ji gundan her bi bajarên ve pêşdikeve, giha koçberêka taktîkî a pêwîst. Pêşmergên ARGK ku li êrdimên çiyagerê serêki tunde li dijî hêzên artêşa mêtînger, kontrayan û çetên milîs birêvedibin, destpêkirin ku li navendên bajarên ji li mêtîngerên faşîst bixin, ku li wir bihînin.

Weke têtî zanîn, şer heya niha bi şewên kemînan, êrişan û hwa li dardorên çiyager û li gundên nêzikî van dardoran dihat pêşvebirin. Bi destpêka hilgavtîna havîna sala 1987 ê pêde, ARGK ku xwe gihand hîmeka girîng, li navendên bajarên ji êriş bîre ser hêzên mêtînger. Navendên bajarên ew çîhin ku, mêtîngerîya biyanî li wan deran xurtirîne. Ji xwe, mêtîngerîya biyanî pêşî li bajarên û dardorên deşt pêşveçîce. Bîlî ve ji bajar,

navendên idarî, konevanî, a-borî û leşkerîne bo mêtîngeran. Mîrov dikare bêje, ku hîma mêtîngeran a bîngelîn xwe li wan deran berhevkiyê. Ji ber vî yekê, heya li bajarên lîdanên mezin li mêtîngeran neyîn xistin, nederfete ku bi hesanî em şerê xwe ber bi serfiraziyê ve bibin. Tîkoşîneka ku tenê li çiyê tê dayin, heye ku jiyana xwe berdewam bike, lê nikarê serfirazî bîdestbîne.

Bi bîdestana serxwebûn û azadiyê li welatê me, em dixwazin vî şerî bibin serî. Lewma em necarin, ku em gerê xwe gavbigav herroj dorfirehtir bikin û li wan çîhan, ku dijmin bawerdike zexme, li dijmin bixin. Ev herwusa zagonêka şerî ye jî. Heke em bixwazin di vî şerî de biserkevin, hewceye em vî zagonê bikarbin û bi awakî dijwar pêşvebibin.

Şerê me ê rizgariya netewî ku li dardorên gund û çiyager bi pozberiyên sext didome, bi gelek rengên hêzên mêtînger
Dûmahîk rûpel 23'an de

LÎ ŞEMZÎNAN, GERCEWS Û HEZEXÊ HÎN ÊRDÎM KETÎN BÎN HÎKMÊ PÊŞMERGAN

Li kêleka pozberiyên bi yekitiyên artêşa Tirk a mêtîngerê faşîst re, diyar dibe, ku ê din dijmin nema dikare tîkevin hîndîmên asê, çiyager û bi dehlûdewayan. Ev dardor bi gîştîyî ketine bin hikmê pêşmergên ARGK û dijmin, bi armanca operasyonan jî nema dikare bê wan deveran.

Di van rojên dawiyê de, li gelek dardoran di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin de şerên giran derketine. Hêzên dijmin gelek kuştî û birîndar li şun xwe hêlan. Ne bi şev û ne ji bi roj, nikarin xwe nêzikî gelek dardoran bikin. Ji van serpêkhatinan êşkera dibe, ku dijmin hîlweşîneka gelek mezin dije. Berî niha bi şev nedîwerin tîkevin hinde dardoran, lê niha bi roj jî nema dikarin bîkevin hinde deveran.

Nexasim, ê din berpirsiyarên mêtîngeran jî vî rewşê dipejîrînin. Ev rûdan xwe kirin nav pelên rojnamên mêtîngeran jî. Operasyonên xwe li êrdimên kêrî tehlûke birêvedibin. Ê din li dardorên ku dizanin pêşmerge li wirin, dev ji birêvebirina operasyonan berdan. Hejta nema xwe nêzikî wan deran jî dikin.

Li êrdimê Şemzînan ku

dora wê bi Çiyayên Balkaya zivrandiyê û tixubên Kurdistanê Başur pêktîne, yekîtkî jî ên ARGK ji 100 kesan xwe bicîhkirîye. Mêtîngerên ku pêhesiyan yekîtkîya ARGK xwe li vir bicîhkirîye, hemû hêzên xwe paşve kişandin. Niha pêşmergên ARGK Çiyayên Balkaya kirine bin hikmê xwe. Xebatên xwe ên şoreşgerî li vî dardorê rojbiroj xurt û dorfirehdikin.

Piştî ku rojnamên mêtîngeran bi vî rûdanê hesiyan,
Dûmahîk rûpel 23'an de

HÊZÊN TAYBETÎ Û YEKÎTIYÊN ARTÊŞÊ KETÎNE NAVA TÎRSÊ

Li kêleka êrişên li ser bajarên û derbên li parêzkarên gundan tîtin, lîdanên mezin li hêzên taybetî û yekîtkîyên artêşa mêtînger jî hatin xistin. Dorfirehbûna şerê me ê rizgariya netewî, berên nûn ên şer jî bi xwe re vedike. Li her eniya cengê, şerên giran ku bi rojan didomin di navbera hêzên ARGK û ên dijmin derdikêvin.

Li êrdimên mîna Botan, Mêrdîn û Sêrtê, ku bi dehhezar hêzên taybetî ên hilbijartî

hatine bicîhkirin, herrojê şer derdikeve û pêşmergên rastî hêzên dijmin dibin. Ê din şer li van dardoran nema diraweste. Tê ditin ku, hêzên mêtîngeran bi tu awahî ê din nikarin xwe nêzikî dardorên asê, çiyager û bi dehlûdewayan bikin. Bêhtîr di xalên stratejîk û li çîhên nêzikî gundan de mêtînger xwe bicîhkirîne û dixwazin xebatên şoreşgerî bi vî nolê birawestînin û pêwendiyên pêşmergan bi gel re
Dûmahîk rûpel 24'an de

dînlî, Dihê (Êrûh) û hwa, pêkhatin, avahiya çetên milîs ku bi navê parêzkarên gund hatîbû rêkxistin, bi tevî fîllaskir. Bi livbaziyên ku vî taliyê de duhev tîn bikaranîn, jîmaniyên parêzkarên gund yekoyekê tîn paqîjkirin. Avahiya çetên milîs, ku mêtîngerên faşîst bi hevîyên mezin birêxistin, behna xwe a dawî dide û dimire.

Parêzkariya gundan ku li pêşberê pêşveçûna şerê rizgariya netewî diwarên pêwîst avakiribû, ê din tê belavkirin. Perçiqandina vî avahiyê jî, tê mana pûçkirina konevaniya "Kurdan bi Kurdan qirkirîne." Dijmin, niha destpêkiyê ku li kêleka mehatiya ku dide 25 hezar parêzkarên gund, jî bo kuştina her şoreşgerê jî diyarîyan bide. Bo kuştina her

şoreşgerêkî, duxuyankirin ku wê milyonek Lîrên Tirkî bîdin. Nexasim dijmin wan diyarîyan, niha dide hinde kesên ku şoreşger kuştîbin an girtîbin. Ev yek jî, devê gelek bêbext û welatfiroşan avşîl kirîye. Gelek çehşên qavsor û devbigilîz, li gelek deran derdikevin neçîra şoreşgeran. Bin van hoyan de, pêşmergên me necar man ku, bîeman êrişê me bextreşan bikin. Bêbextiya hundurî biperçiqînin. Ev birina dîrokî, nikare bi melhemê bê rihetkîrin. Girînge ji ra bêbirin û avêtin.

Norînen xelet ên di vî barê de, di demên derbasbûyî de, birin kurtir kiribûn û li gelek deran raweşka bi xeter derketîbû holê. Lewma di vî dema nûn de, wê ew xeletî
Dûmahîk rûpel 23'an de